ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

16. prosince 2010 *

Ve věci T-19/07,

Systran SA, se sídlem v Paříži (Francie),

Systran Luxembourg SA, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko),

zastoupené J.-P. Spitzerem a E. De Boissieuem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené E. Montaguti a F. Benyonem, poté E. Traversou a E. Montaguti, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Berenboomem a M. Isgourem, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěly z důvodu protiprávností, ke kterým došlo v návaznosti na vyhlášení veřejné zakázky Komise týkající se údržby a lingvistického posílení jejího systému automatického překladu,

* Jednací jazyk: francouzština.

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení J. Azizi, předseda, E. Cremona a S. Frimodt Nielsen (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: T. Weiler, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. října 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

I – *K jednotlivým verzím počítačového programu Systran*

1 Je třeba odlišit čtyři verze počítačového programu pro automatický překlad Systran (nazývaného dále rovněž jen „systém Systran“):

– původní verzi (dále jen „Systran Mainframe“), vytvořenou v roce 1968 P. Tomou a uvedenou na trh kalifornskou společností World Translation Center, Inc. (WTC) a dalšími spřízněnými společnostmi (dále jen společně „skupina WTC“);

– verzi používanou původně Evropskou komisí (dále jen „EC-Systran Mainframe“), která byla předmětem řady smluv uzavřených v letech 1975 až 1987 mezi skupinou WTC a Komisí, řady smluv mezi Komisí a poskytovali služeb a řady smluv mezi skupinou Systran (právní nástupce skupiny WTC) a Komisí;

– novou verzi (dále jen „Systran Unix“), která byla vytvořena první žalobkyní, společností Systran SA (dále jen „Systran“), v návaznosti na převzetí skupiny WTC v roce 1986, pro fungování v prostředích Unix a Windows; tato verze byla skupinou Systran vyvíjena od roku 1993;

– novou verzi používanou Komisí (dále jen „EC-Systran Unix“), která byla předmětem smlouvy uzavřené v roce 1997 mezi druhou žalobkyní, společností Systran Luxembourg SA (dále jen „Systran Luxembourg“), a Komisí.

II – *Historie vztahů mezi účastnicemi řízení*

2 Historie smluvních vztahů mezi účastnicemi řízení, skupinou WTC, poté její právní nástupkyní – skupinou Systran na jedné straně, a Komisí na straně druhé je nezbytná pro vymezení dosahu majetkových a užívacích práv k jednotlivým verzím počítačového programu Systran používaným Komisí, a sice EC-Systran Mainframe a poté EC-Systran Unix. Komise si na této historii zakládá a odvolává se na to, že projednávaná žaloba má smluvní základ, zatímco žalobkyně uvádí, že žádná z těchto smluv, kterých se ostatně nedovolávají, nemá vliv na jejich práva duševního vlastnictví a na žalobu.

A – *První období: od Systran Mainframe k EC-Systran Mainframe*

3 Účastnice řízení společně uznávají, že autorem počítačového programu pro automatický překlad Systran je P. Toma a že společnosti skupiny WTC byly výhradními majiteli verze Systran Mainframe tohoto programu.

1. Původní smlouvy mezi WTC (a dalšími společnostmi) a Komisí

4 Dne 22. prosince 1975 podepsaly WTC a Komise smlouvu týkající se zaprvé nainstalování a vývoje systému automatického překladu Systran z anglického do francouzského jazyka a zadruhé původního vývoje systému automatického překladu Systran z francouzského do anglického jazyka (dále jen „původní smlouva“).

5 Článek 1 první pododstavec původní smlouvy, nazvaný „Předmět“, zní následovně:

„Smluvní partner se zavazuje, že bude pro Komisi dále vyvíjet její systém automatického překladu SYSTRAN z anglického do francouzského jazyka (dále jen ‚Základní systém‘) a že nově vyvine systém automatického překladu SYSTRAN z francouzského do anglického jazyka“.

6 Článek 3 původní smlouvy, nazvaný „Odměna“, stanoví:

„Za úkoly provedené na základě této smlouvy uhradí Komise smluvnímu partnerovi částku ve výši 161 800 USD tímto způsobem:

[…]

Tato částka zahrnuje vyrovnání za postoupení práva užívat Základní systém po celou dobu platnosti smlouvy. Má se za to, že zahrnuje veškeré výdaje vynaložené smluvním partnerem při plnění této smlouvy, včetně nákladů na zaměstnance, času práce na počítači, cestovních nákladů a nákladů na dodávku.“

7 Článek 4 původní smlouvy, nazvaný „Užívání systému po ukončení smlouvy“, stanoví následující:

„a) Smluvní strany se dohodly, že smluvní partner poskytne Komisi práva k systému ve stavu, tak jak bude existovat v době ukončení smlouvy (dále jen ‚Změněný systém‘), a příslušné dokumentaci v omezeném rozsahu, tedy výhradně pro vlastní potřeby Komise a pro podobné potřeby orgánů veřejné správy členských států Společenství a výlučně pro účely překladu z anglického do francouzského jazyka a z francouzského do anglického jazyka, avšak bez omezení doby. […]

b) Bude-li mít Komise po provedení této smlouvy zájem pokračovat ve vývoji Změněného systému interně či prostřednictvím třetí osoby použitím jiných dvojic jazyků Společenství, uhradí smluvnímu partnerovi paušální částku nepřevyšující

100 000 USD za první dvojici jazyků a 80 000 USD za každou následující dvojici, nebo 200 000 USD za každou kombinaci obsahující nový jazyk. Tyto částky zahrnují právo Komise výhradně a volně užívat vyvinutý Změněný systém, bez omezení doby.

Bude-li mít mimoto po provedení této smlouvy Komise zájem požadovat po smluvním partnerovi další vývoj Změněného systému použitím jiné dvojice jazyků, uhradí mu paušální částku nejvýše 25 000 USD za první dvojici a 20 000 USD za každou následující dvojici, nebo 50 000 USD za každou kombinaci obsahující nový jazyk.

c) Smluvní partner má právo užívat na svůj účet a pro své potřeby Změněný systém, vyvinutý v rámci této smlouvy a smluv o dalším vývoji při použití dalších dvojic jazyků podle písm. b) druhého pododstavce, s výjimkou slovníků speciálně vyvinutých pro Komisi. Přístup ke slovníkům se smluvnímu partnerovi poskytne případ od případu za roční poplatek za pronájem nejvýše 20 % nákladů; slovníky budou smluvnímu partnerovi poskytnuty k dispozici bezplatně pouze za účelem předvádění."

8 Podle čl. 5 písm. f) původní smlouvy bylo rozhodným právem pro smlouvu lucemburské právo a příslušnými soudy v případě sporu byly lucemburské soudy.

9 V návaznosti na původní smlouvu uzavřela Komise v letech 1976 až 1987 řadu smluv se společnostmi skupiny WTC – jednak za účelem vylepšení systému Systran a dále za účelem vývoje nových dvojic jazyků (tedy celkem devíti dvojic jazyků).

10 Komise mimoto s různými společnostmi mimo skupinu WTC, které nebyly smluvními stranami, uzavřela smlouvy, které je opravňovaly užívat systém Systran ve prospěch vládních orgánů členských států a orgánů Společenství. V jedné z těchto smluv,

nazvané „Rámcová dohoda o technické spolupráci“, uzavřené dne 18. ledna 1998 s francouzskou společností Gachot SA, Komise uvedla, že „systém Systran, počítačové programy a slovníky, jsou nadále majetkem Komise“ (článek 4, nazvaný „Užívací práva“). Na základě této rámcové dohody Komise společnosti Gachot povolila používat její „[…] systém automatického překladu Systran ve prospěch orgánů evropského veřejného sektoru“ a společnost Gachot za to Komisi poskytovala informace o kvalitě vytvářených překladů, což jí umožnilo vylepšit provoz systému (článek 1, nazvaný „Předmět“). Spolupráce mezi Komisí a společností Gachot probíhala bez finančního vkladu (článek 3, nazvaný „Výdaje“).

2. Smlouva o spolupráci mezi skupinou Systran a Komisí

11 Na základě řady smluv uzavřených počínaje zářím 1985 převzala společnost Gachot společnosti skupiny WTC, které vlastnily technologii Systran a verzi Systran Mainframe, a v návaznosti na toto převzetí se stala společností Systran.

12 Dopisem ze dne 2. února 1987, zaslaným generálním ředitelem generálního ředitelství (GŘ) pro telekomunikace, informační průmysl a inovace společnosti Gachot, požádala Komise o odpověď na několik otázek, k čemuž došlo dopisem ze dne 5. února 1987:

„Otázka č. 1: Může [D.] Gachot prokázat, že je skutečně (sám či společnost Gachot […]) vlastníkem nebo většinovým akcionářem společností WTC a Systran Institut a že nese veškerou odpovědnost svých společností vůči Komisi?“

„Odpověď: Naše společnost skutečně odkoupila veškeré akcie [pana] Tomy ve společnostech WTC a Latsec a 76 % akcií společnosti Systran Institut. Jsme tedy plně oprávněni jednat jménem celé Skupiny a zastupovat ji vůči Komisi."

„Otázka č. 2: Kdo ponese tuto odpovědnost, přestane-li být [D.] Gachot (nebo [společnost] Gachot) vlastníkem (nebo většinovým akcionářem) těchto společností? Zavazuje se [D.]Gachot, že tuto odpovědnost ponesou případní kupující?"

„Odpověď: Žádný převod není plánován. Právě naopak, naše Skupina zastává politiku trvalého rozvoje v této oblasti. Komise [mimoto] v této oblasti [nemusí mít] žádné obavy, neboť smlouvy jsou uzavřeny mezi společností WTC a Komisí, tedy právnickými osobami, a jakákoliv změna, ke které by došlo z hlediska vlastnictví akcií těchto společností, nemůže v žádném případě zpochybnit uzavřené smlouvy."

„Otázka č. 3: Může [D.] Gachot potvrdit, že Komise má v návaznosti na uzavření různých smluv se společnostmi WTC a Systran Institut nevýhradní užívací práva pro evropský veřejný sektor k [devíti] jazykovým verzím systému Systran?"

„Odpověď: Ze smluv uzavřených mezi společností WTC a Komisí vyplývá […], že Komise má nevýhradní užívací práva pro své vlastní potřeby, jakož i pro potřeby vládních agentur členských zemí Společenství, a to pokud jde o jazykové verze Systran II ve [dvojicích] jazyků, které nabyla […]"

„Otázka č. 8: Souhlasí [D.] Gachot nadále s udělením svolení k tomu, aby mezivládní instituce, jejichž územní působnost překračuje území Společenství, mohly užívat [počítačový program] Systran, pokud mu za to zaplatí licenční poplatky?“

„Odpověď: Společnost Gachot samozřejmě plánuje poskytnout systém Systran k dispozici mezinárodním institucím, jejichž územní působnost překračuje území Společenství, a to v návaznosti na různé dohody, které budou uzavřeny mezi společností Gachot a takovými institucemi […]“

„Otázka č. 14: Je společnost WTC ochotna převést na Komisi užívací práva za stejných podmínek jako dříve ke španělsko-anglickému systému Systran? Bude cena, kterou bude třeba zaplatit, podobná ceně nabídnuté za německo-anglický systém?“

„Odpověď: Společnost WTC zcela souhlasí s převodem nevýhradní licence k užívání španělsko-anglického, případně rovněž italsko-anglického a portugalsko-anglického systému na Komisi. Cena a podmínky budou záviset především na stavu vývoje systémů v okamžiku jejich nabytí Komisí.“

„Otázka č. 15: Je společnost WTC ochotna vyvinout nové systémy zahrnující dánský a řecký jazyk jako cílové jazyky a tyto systémy převést na Komisi s (nevýhradními) užívacími právy pro veřejný a soukromý sektor?“

„Odpověď: Společnost WTC zcela souhlasí s vývojem jakéhokoliv systému zahrnujícího dvojice evropských jazyků, jakož i dalších systémů, které by Komise mohla potřebovat."

„Otázka č. 16: Měl by [D.] Gachot zájem o přeměnu systému Systran do jazyka C v Unix, čímž by došlo ke zvýšení použitelnosti v prostředí IT? Byl by připraven financovat zcela či částečně požadovanou investici (která je pravděpodobně v řádu milionů ECU)?"

„Odpověď: Přeměna systému Systran do jazyka C v Unix je projekt[em], který jsme plánovali. Zdálo se nám nejprve ale důležitější soustředit naše úsilí na vylepšení kvality překladu, jakož i na sjednocení jednotlivých verzí [systému] Systran. Přeměna [systému] Systran v Unix, [jakkoli je] zajímavá, závisí na konkretizaci finančních prostředků […]"

13 Faxem ze dne 5. března 1987 zaslaným úředníkem GŘ pro telekomunikace, informační průmysl a inovace společnosti Gachot popsala Komise obsah „úmluvy Systran", která byla vyjednávána, následovně:

„Práva, cíle a povinnosti

V rámci této úmluvy jsou práva nabytá oběma stranami zcela vyvážená.

Skupina Systran je majitelem základních počítačových programů a užívací práva Komise týkající se jejích devíti [dvojic] jazyků se vztahují pouze na orgány Společenství a oficiální instituce členských států.

Naopak, Komise je majitelem slovníků, které vytváří od roku 1975.

Každá ze stran investovala přibližně 8 milionů ECU k nabytí svých práv a snaží se tedy o zhodnocení svých investic.

Komise má morální povinnost zajistit, aby hospodářství Společenství mělo prospěch z investice placené jeho poplatníky, zatímco Skupina Systran si přeje rychle zahájit uvádění systému na trh v Evropě.

Oba tyto cíle jsou plně konvergentní a slučitelné v rámci navržené úmluvy.

Komise a Skupina Systran [navíc] mají zájem na tom, aby se [počítačový program] Systran stal účinným nástrojem prostřednictvím harmonizace počítačových programů a slovníků […]“

14 Dne 4. srpna 1987 podepsaly skupina Systran a Komise smlouvu týkající se společné organizace vývoje a vylepšení systému překladu Systran pro stávající a budoucí úřední jazyky Společenství, jakož i jeho použití (dále jen „smlouva o spolupráci“).

15 Smlouva o spolupráci v rámci „[ú]vodních ustanovení“ uváděla následující:

„1. Systém Systran vytvořený společností WTC je systém automatického překladu, který obsahuje základní počítačový program, jazykové a periferní počítačové programy a různé dvojjazyčné slovníky.

2. Dne 22. září 1975 Komise uzavřela se společností WTC smlouvu týkající se užívání systému Systran Komisí a počátečního vývoje tohoto systému společností WTC.

Komise a společnost WTC následně uzavřely další smlouvy týkající se jednak vylepšení existujícího systému a jednak vývoje systémů pro [nové dvojice] jazyků.

Předmětem těchto smluv uzavřených v letech 1976 až 1985 byl vývoj a vylepšení počítačových programů pro překlad a základních slovníků pro dotčené jazyky.

3. Údržba a následný vývoj systémů byly zajištěny jinou řadou smluv mezi Komisí a servisními společnostmi. Tyto smlouvy se týkaly specifických potřeb a cílů Komise.

4. Od roku 1985 Komise uzavřela s různými společnostmi smlouvy, které je opravňovaly užívat systém Systran ve prospěch vládních orgánů a orgánů Evropských společenství za poskytování informací, jež Komisi umožňovaly vylepšit fungování systému.

5. Strany tedy konstatují, že Komise je majitelem licence k užívání základního systému a vylepšení […] provedených společností WTC, která je omezena na užívání na území Evropských společenství v sektorech uvedených v [odstavci] 4 výše.

6. Vylepšení a vývoj provedené na systému Systran Komisí a jejími smluvními partnery [uvedenými v odstavci 3 výše], zvláště slovníky, jsou výhradním majetkem Komise.

7. Strany mají za to, že jejich zájmem a zájmem uživatelů Systran je, aby byl tento systém stále vylepšován. Rozhodly se proto uzavřít tuto smlouvu o spolupráci, aby spojily své úsilí a pracovaly tak na vylepšení.

V tomto duchu si strany vzájemně uznávají právo užívat systém Systran, který se může vyvíjet prostřednictvím vylepšení, která budou provedena díky užívání systému v soukromém i veřejném sektoru."

16 Článek 4 smlouvy o spolupráci týkající se „[m]ajetkových práv" stanoví:

„Jednotlivé jazykové verze Systran a jejich složky zůstávají majetkem partnerů, kterým náležely ke dni podpisu.

Společnosti Skupiny Systran se zavazují, že převedou svá majetková práva pouze po předchozím informování a svolení útvarů Komise. Nabyvatel bude muset souhlasit s převzetím práv a povinností vyplývajících pro tyto společnosti z této smlouvy o spolupráci."

17 Úvod přílohy I smlouvy o spolupráci stanoví:

„I když Komise byla vždy majitelem slovníků a jiných složek, které vyvinula pro jednotlivé verze Systran, majetková práva k základnímu počítačovému programu byla rozdělena mezi několik společností a Komise uzavřela smlouvy a dohody týkající se užívání systému a jeho vylepšení a vývoje, zejména se společnostmi [WTC] a Systran Institut.

Vzhledem k tomu, že společnost Gachot […] je od začátku roku 1986 hlavním akcionářem těchto společností, byla tato celková smlouva ohledně vývoje a užívání Systran uzavřena mezi všemi zúčastněnými stranami […]"

18 Článek 4a smlouvy o spolupráci týkající se „[v]ylepšení a poplatků" stanoví:

„Jakýkoliv vývoj a vylepšení systému vyplývající z jeho užívání [s]kupinou Systran budou neprodleně sděleny Komisi a dány jí k dispozici.

Jakýkoliv vývoj a vylepšení systému vyplývající z jeho užívání Komisí budou neprodleně sděleny [s]kupině Systran a dány jí k dispozici.

Jakákoliv změna systému nevyplývající z jeho užívání ve vlastním slova smyslu musí být předmětem dohody mezi stranami.

Po dobu počátečního období dvou let je každá ze stran oprávněna užívat vývoj a vylepšení provedená druhou smluvní stranou bez úhrady jakéhokoliv poplatku z tohoto důvodu.

Po uplynutí tohoto období a s ohledem na získané zkušenosti vymezí Komise a Skupina Systran smluvní podmínky své budoucí spolupráce."

19 Článek 5 smlouvy o spolupráci týkající se „[u]žívacích práv" stanoví:

„a) Komise má právo užívat ve veřejném sektoru na území Společenství společný systém v jeho nejvyvinutější verzi a udělit licence k užívání tohoto systému národním a mezinárodním veřejným institucím usazeným na území Společenství definovaném v [odstavci] 4 úvodních ustanovení.

b) […]

c) Společnosti [s]kupiny Systran se zavazují umožnit jakékoliv soukromé instituci užívat systém za podmínek odpovídajících obchodním zvyklostem."

20 Podle článků 11 a 12 smlouvy o spolupráci bylo rozhodným právem belgické právo a jakýkoliv spor mezi stranami týkající se výkladu, plnění či neplnění smlouvy podléhal rozhodčímu řízení.

21 V letech 1988 a 1989 Komise uzavřela čtyři smlouvy se společností Gachot za účelem získání licence k užívání počítačového programu Systran pro dvojice jazyků němčina-angličtina, němčina-francouzština, angličtina-řečtina, španělština-angličtina a španělština-francouzština.

22 Doporučeným dopisem ze dne 11. prosince 1991 Komise ukončila smlouvu o spolupráci v souladu s článkem 8 této smlouvy a s výpovědní dobou šesti měsíců. Na základě tohoto ustanovení bylo stanoveno, že po uplynutí doby tří let bude mít každá ze stran systém Systran k dispozici ve stavu dosaženém každou z nich. Podle Komise bylo toto ukončení odůvodněno skutečností, že společnost Systran nedodržela své smluvní povinnosti a hodlala vymáhat úhradu za počítačové aplikace vyvinuté ohledně dvou dvojic jazyků (francouzština-italština a francouzština-španělština), které byly vyvinuty Komisí a předány k dispozici společnosti Systran na základě smlouvy o spolupráci. V okamžiku ukončení smlouvy o spolupráci obsahovala verze EC-Systran Mainframe šestnáct jazykových verzí.

23 Skupina Systran poté vytvořila a uvedla na trh novou verzi počítačového programu Systran fungující i v operačních systémech Unix a Windows (Systran Unix), zatímco Komise vyvinula verzi EC-Systran Mainframe obsahující výše uvedených šestnáct dvojic jazyků a dvojici řeckého a francouzského jazyka vyvinutou s pomocí externího smluvního partnera, která fungovala v operačním systému Mainframe neslučitelném s operačními systémy Unix a Windows.

B – *Druhé období: od Systran Unix k EC-Systran Unix*

24 Aby bylo umožněno fungování verze EC-Systran Mainframe v prostředích Unix a Windows, byly mezi společností Systran Luxembourg a Komisí uzavřeny čtyři smlouvy (dále jen „smlouvy o migraci“).

25 Komise dne 19. prosince 1997 před podpisem první smlouvy o migraci požádala dopisem společnost Systran o odsouhlasení několika bodů, mezi nimi i následujících dvou:

„1. Užívání [n]ázvu Systran

Při prezentacích, jakož i v dokumentaci nebo korespondenci je často učiněn odkaz na ‚systém automatického překladu Komise'. Vzhledem k tomu, že tento systém je založen na systému Systran, bylo by logičtější při těchto příležitostech užívat název Systran či […] [V]erze EC systému Systran.

2. Zásada vzájemného užívání systémů [společnosti] Systran […] a Komise

Komise bude oprávněna užívat výrobky společnosti Systran […] na svém serveru. Společnost Systran bude oprávněna užívat systém Komise.

Společnost Systran […] a její dceřiné společnosti se zavazují, že neuplatní žádný finanční nárok vyplývající ze smluv uzavřených v minulosti mezi ‚[s]kupinou Systran' a Komisí."

26 Dne 22. prosince 1997, v den podpisu první smlouvy o migraci, společnost Systran na tuto žádost Komise odpověděla a uvedla:

„1. Užívání [n]ázvu Systran

Souhlasíme s tím, aby Komise byla oprávněna užívat ochrannou známku SYSTRAN. Toto užívání musí být systematické pro jakýkoliv systém automatického překladu odvozený od původního systému Systran. Převádíme na vás proto užívací právo k ochranné známce SYSTRAN pouze za účelem zpřístupnění systému automatického překladu Systran nebo jeho poskytnutí k dispozici.

2. Zásada vzájemného užívání systémů [společnosti] Systran […] a Komise

Souhlasíme s tím, aby Komise mohla užívat výrobky společnosti Systran v prostředí Unix nebo Windows pro své interní potřeby.

Společnost Systran se zavazuje, že neuplatní žádný finanční nárok vyplývající z plnění smluv uzavřených v minulosti mezi skupinou Systran a Komisí."

27 Článek 2 první smlouvy o migraci uzavřené mezi společností Systran Luxembourg a Komisí definuje „[s]ystém automatického překladu Komise" následovně:

„Systém automatického překladu Komise, nazvaný ‚Systran EC version' [verze EC systému Systran], označuje zvláštní verzi systému automatického překladu Systran původně vyvinutého společností ‚World Translation Center', La Jolla, USA, který

Evropská komise následně vyvíjela pro interní účely od roku 1976. Systém automatického překladu Komise se liší od ‚Systran Original Version' [původní verze systému Systran], a sice systému automatického překladu vyvinutého a uváděného na trh společností Systran SA France a jejími dceřinými společnostmi."

(The Commission's machine translation system, or 'Systran EC version', designates a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission for internal purposes. The Commission's machine translation system is distinct from the 'Systran Original Version', which refers to the machine translation system developed and commercialised by Systran S.A. of France and its subsidiaries.)

28 Článek 13 první smlouvy o migraci, nazvaný „Patenty, osvědčení (užitné vzory), ochranné známky, průmyslové vzory, práva průmyslového a duševního vlastnictví", stanoví:

„1. Komise bude neprodleně informována o jakémkoliv výsledku či patentu získaném smluvním partnerem [a sice společností Systran Luxembourg] na základě plnění této smlouvy; tento výsledek nebo patent náleží Evropským společenstvím, kter[á] s ním mohou volně nakládat[,] s výjimkou případů, kdy již existují práva průmyslového nebo duševního vlastnictví.

2. Systém automatického překladu Komise, včetně jeho složek, byť změněných v průběhu plnění smlouvy, zůstává majetkem Komise s výjimkou případů, kdy již existují práva průmyslového nebo duševního vlastnictví.

[…]

5. V případě řízení zahájeného třetí osobou, zvláště jedná-li se o vymáhání práva, i po splnění smlouvy, se každá smluvní strana zavazuje co nejdříve informovat druhou smluvní stranu; obě smluvní strany jednají společně a předávají si vzájemně veškeré informace a důkazy, které mají či které získají."

(1. Any results or patent obtained by the Contractor [tedy společností Systran Luxembourg] in performance of this contract shall be immediately reported to the Commission and shall be the property of the European Communities, which may use them as they see fit, except where industrial or intellectual property rights already exist.

2. The Commission's machine translation system, together with all its components shall, whether modified or not in the course of the contract, remain the property of the Commission, except where industrial or intellectual property rights already exist.

[...]

5. At the first sign of proceedings by a third party, in particular of a claim, even after completion of the contract, the party involved shall notify the other party as soon as possible and the two parties shall then act in unison and provide each other with all the information and evidence that they possess or obtain.)

29 Podle článků 15 a 16 první smlouvy o migraci bylo rozhodným právem pro smlouvu lucemburské právo a jakýkoliv spor mezi Společenstvím a společností Systran Luxembourg týkající se této smlouvy spadal do pravomoci lucemburských soudů.

30 První dodatek ke čtvrté smlouvě o migraci mimoto stanovil datum ukončení platnosti této smlouvy na 15. březen 2002 a uváděl, že k tomuto datu „se smluvní partner

zavazuje do 15. března 2002 provést veškeré úkoly, které jsou předmětem smlouvy, zejména: aktualizovaný důkaz veškerých práv (ochranné známky, patenty, práva duševního a průmyslového vlastnictví, autorské právo, atd.) nárokovaných skupinou Systran a spojených se systémem automatického překladu Systran". Podle Komise jí společnost Systran Luxembourg tyto informace nesdělila.

C – *Třetí období: po vyhlášení veřejné zakázky ze dne 4. října 2003*

31 Dne 4. října 2003 Komise vyhlásila veřejnou zakázku na údržbu a lingvistické posílení systému automatického překladu Komise. V rámci této veřejné zakázky byly dvě položky z deseti, které zakázka obsahovala, zadány společnosti Gosselies. Jedná se o položky, které užívají anglický a francouzský jazyk jako zdrojový jazyk.

32 Dopisem ze dne 31. října 2003 sdělila společnost Systran Komisi:

„Dozvěděli jsme se o veřejné zakázce vyhlášené dne 4. října 2003 […]. Po přečtení tohoto dokumentu se nám zdá, že práce, které hodláte zrealizovat, mohou porušovat práva duševního vlastnictví naší společnosti. Vzhledem k tomu, že usilujeme o zachování konstruktivního prostředí pro spolupráci mezi naší společností a Komisí, rádi bychom znali Váš názor v této věci. Z výše uvedených důvodů je pochopitelné, že se této veřejné zakázky nemůžeme účastnit."

33 Komise ve své odpovědi ze dne 17. listopadu 2003 uvedla:

„Obdrželi jsme Váš dopis ze dne 31. října 2003. Nedomníváme se, že by práce, které hodláme zrealizovat, mohly porušovat práva duševního vlastnictví. Sdílíme Vaše přání zachovat si dobré pracovní vztahy při respektování postupů Komise."

34 V návaznosti na tuto korespondenci si společnost Systran a Komise vyměnily další dopisy a Komise zorganizovala schůzky, aby se vyjasnily požadavky této společnosti.

35 V rámci těchto kontaktů se žalobkyně dovolávaly následujících skutečností:

– skupina Systran vlastní počítačový program pro automatický překlad nazvaný „Systran“ (nebo „systém Systran“) a vyvíjí jeho různé verze;

– v návaznosti na řadu smluv uzavřených mezi skupinou Systran a Komisí upravila společnost Systran svůj počítačový program, aby vytvořila verzi nazvanou „EC-Systran“;

– v letech 1999 až 2002 provedla skupina Systran migraci verze EC-Systran, aby mohla fungovat v Unix; skupina Systran za tímto účelem použila starší práva společnosti Systran k původnímu počítačovému programu a k jádru systému Systran v Unix, který byl zcela přepsán skupinou Systran v roce 1993 pro její vlastní potřeby.

36 V odpovědi Komise uvedla, že tyto skutečnosti, ani technická dokumentace předložená znalcem v oblasti IT žalobkyň dne 6. ledna 2005 nepředstavují „důkaz o právech duševního vlastnictví“ uplatňovaných skupinou Systran k počítačovému programu Systran. Vzhledem k tomu, že v tomto ohledu neexistují „průkazné dokumenty“ se Komise domnívala, že skupina Systran není oprávněna podat námitky proti pracím prováděným společností, která získala spornou veřejnou zakázku.

37 Skupina Systran se zkrátka nemohla dovolat práv, které měla k počítačovému programu Systran, jehož verzi Systran Unix uvádí na trh, aby zakázala to, co považuje za porušení práv k tomuto programu Komisí.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

38 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 25. ledna 2007 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.

39 V rámci organizačních procesních opatření byly účastnice řízení dne 1. prosince 2008 vyzvány k odpovědi na řadu otázek ohledně smluvního či mimosmluvního základu žaloby (dále jen „první řada otázek“).

40 Účastnice řízení na první řadu otázek odpověděly dne 30. ledna a 2. února 2009.

41 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastnice řízení k odpovědi na novou řadu otázek ohledně verze Systran Unix, práv uživatelů, povahy zásahů požadovaných v rámci sporné zakázky a činností společnosti Gosselies, v otázce vývoje a uvádění počítačových programů pro překlad na trh (dále jen „druhá řada otázek“).

42 Účastnice řízení odpověděly na druhou řadu otázek dne 14. října 2009.

43 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 27. října 2009.

44 Při tomto jednání byly účastnice řízení Tribunálem svolány k neformálnímu smírčímu jednání. Na závěr tohoto jednání účastnice řízení uvedly, že Tribunálu sdělí obsah své dohody, pokud k ní dojde před vydáním tohoto rozsudku. Tribunálu nebylo nic v tomto smyslu sděleno.

45 V protokolu z jednání byly připomenuty hlavní skutečnosti vyplývající z jednání ohledně smluvní či mimosmluvní povahy žaloby, protiprávního jednání vytýkaného Komisi a vyčíslení škody dovolávané žalobkyněmi. Tento protokol i protokol z neformálního jednání byly doručeny účastnicím řízení.

46 Usnesením ze dne 26. března 2010 Tribunál (třetí senát) nařídil znovuotevření ústní části řízení a vyzval účastnice řízení, aby v rámci organizačních procesních opatření odpověděly na řadu otázek týkajících se hledisek rozhodných pro vyčíslení škody (dále jen „třetí řada otázek“).

47 Účastnice řízení na třetí řadu otázek odpověděly dne 4. a 5. května 2010.

48 S přihlédnutím k těmto odpovědím a v rámci organizačních procesních opatření byly žalobkyně a Komise vyzvány, aby předložily svá vyjádření k odpovědím protistrany na třetí řadu otázek. Tribunál požádal rovněž o upřesnění některých skutečností dovolávaných účastnicemi řízení v jejich odpovědích (dále jen „čtvrtá řada otázek“).

49 Účastnice řízení předložily svá vyjádření a odpověděly na čtvrtou řadu otázek dne 11. června 2010. Ústní část řízení byla poté ukončena.

50 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

– nařídil Komisi, aby neprodleně ukončila porušování práv a nedovolené šíření know-how;

– nařídil zabavení veškerých nosičů v držení Komise a společnosti Gosselies, na kterých jsou zaznamenány počítačové aplikace vyvinuté společností Gosselies na základě verzí EC-Systran Unix a Systran Unix za porušení práv žalobkyň, a jejich předání společnosti Systran, či alespoň jejich zničení pod dohledem;

– uložil Komisi, aby společnosti Systran Luxembourg zaplatila částku alespoň 1 170 328 eur a společnosti Systran částku alespoň 48 804 000 eur, k doplnění;

– nařídil zveřejnění budoucího rozhodnutí Tribunálu na náklady Komise v odborném tisku a na specializovaných internetových stránkách podle výběru společnosti Systran;

– každopádně Komisi uložil náhradu nákladů řízení.

51 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za nepřípustnou;

– v případě, že neprohlásí žalobu za nepřípustnou, aby žalobu zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

I – *K přípustnosti*

A – *K bodu návrhových žádání směřujícímu k tomu, aby Tribunál uložil Komisi povinnost nahradit údajnou škodu*

52 Komise se u třetího bodu návrhových žádání, který směřuje k uložení povinnosti Komisi nahradit údajnou škodu vzniklou žalobkyním, dovolává tří důvodů nepřípustnosti. Zaprvé je tato žaloba na náhradu škody nepřípustná z důvodu jejího smluvního základu, jelikož Tribunál může posoudit tvrzení o porušování práv a zpřístupnění know-how pouze na základě jednotlivých smluv uzavřených mezi skupinou Systran a Komisí, které neobsahují rozhodčí doložku stanovující Tribunál jako příslušný soud. Žaloba na náhradu škody je zadruhé rovněž nepřípustná z důvodu nejasnosti žaloby, jelikož neuvádí, které právní předpisy měla Komise porušit, a neupřesňuje porušení práv a zpřístupnění know-how tvrzené žalobkyněmi. Zatřetí, Tribunál není příslušný k rozhodování v oblasti porušování práv v rámci žaloby na náhradu škody, jak vyplývá z usnesení ze dne 5. září 2007, Document Security Systems v. ECB (T-295/05, Sb. rozh. s. II-2835, dále jen „usnesení Document Security Systems“).

1. K základu žaloby

a) Argumenty účastnic řízení

53 Komise tvrdí, že Tribunál nemůže posoudit porušení práv a nedovoleného zpřístupnění, aniž by vycházel z jednotlivých smluv, které upravovaly vztahy mezi skupinou Systran a Komisí v letech 1975 až 2002. Případná odpovědnost, kterou by Společenství mohlo nést z důvodu užívání verzí EC-Systran Unix a Systran Unix počítačového programu Systran, je podle Komise smluvní povahy. Proto je třeba odkázat na čl. 288 první pododstavec ES, podle kterého se „smluvní odpovědnost Společenství řídí právem pro příslušnou smlouvu". Neexistuje-li rozhodčí doložka ve smyslu článku 238 ES, je tedy Tribunál zjevně nepříslušný.

54 V odpovědi na otázku Tribunálu, kterou vyzval Komisi, aby uvedla, na základě kterých smluvních ustanovení se domnívá, že byla oprávněna postupovat tak, jak učinila v rámci sporné zakázky bez svolení žalobkyň, Komise tvrdí, že má pochybnosti o tom, že žalobkyně jsou nositeli práv duševního vlastnictví k verzi Systran Unix počítačového programu Systran a že „formálně zpochybňuje, že žalobkyně jsou nositeli práv k počítačovému programu EC-Systran Unix". Komise obzvláště tvrdí, že má „výhradní majetková práva", pokud jde o „zdrojové kódy jazykových částí počítačového programu" na základě jednotlivých smluv uzavřených v letech 1975 až 2002 a práce jejích útvarů při vývoji těchto částí. Na základě těchto smluv měla Komise před migrací i po ní právo vyvíjet verzi EC-Systran Unix ve spolupráci se třetími smluvními partnery. V tomto ohledu Komise cituje článek 4 rámcové dohody o technické spolupráci,

odstavec 6 úvodních ustanovení smlouvy o spolupráci a čl. 13 odst. 1 a 2 smluv o migraci uzavřených se společností Systran Luxembourg, podle kterých systém automatického překladu Komise zůstává majetkem Komise.

55 Žalobkyně v podstatě uvádějí, že Tribunál je příslušný na základě čl. 288 druhého pododstavce ES. V projednávané věci je projednávaná žaloba založena na skutečnosti, že Komise provedla či nechala provést neodsouhlasené – a tedy mimosmluvní – změny počítačového programu Systran Unix nebo jeho verze EC-Systran Unix, i když neměla práva, která by jí umožňovala jej změnit a tím méně jej nechat změnit bez svolení žalobkyň.

56 Ve své odpovědi na otázky položené Tribunálem žalobkyně zdůrazňují, že Komise nikdy nebyla oprávněna poskytnout sporné prvky jakékoliv třetí osobě. Při neexistenci smluvního ustanovení, které by Komisi opravňovalo k užívání a zpřístupnění, tak jak učinila, založila Komise jednáním mimo rámec stanovený smlouvami svou mimosmluvní odpovědnost, která spadá do výlučné pravomoci Tribunálu.

b) Závěry Tribunálu

Poznámky k pravomocím ve smluvní a mimosmluvní oblasti

57 Pravomoc Tribunálu rozhodovat o žalobě na náhradu škody se liší podle smluvní či mimosmluvní povahy dotčené odpovědnosti. V oblasti smluvní odpovědnosti článek 238 ES stanoví, že Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí

doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem. V oblasti mimosmluvní odpovědnosti článek 235 ES stanoví, že Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 288 druhého pododstavce ES, který se týká škod způsobených orgány nebo jejich zaměstnanci při výkonu jejich funkce.

58 V oblasti smluvní odpovědnosti je tak Tribunál příslušný pouze v případě existence rozhodčí doložky ve smyslu článku 238 ES. V případě, že taková doložka neexistuje, nemůže Tribunál na základě článku 235 ES rozhodnout ve skutečnosti o žalobě na náhradu škody smluvní povahy. V opačném případě by Tribunál rozšířil svou pravomoc nad rámec sporů, jejichž rozhodování mu taxativně vyhrazuje článek 240 ES, neboť toto ustanovení svěřuje obecnou pravomoc rozhodovat spory, jichž je Společenství stranou, vnitrostátním soudům (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 20. května 2009, Guigard v. Komise, C-214/08 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 35 až 41; usnesení Tribunálu ze dne 18. července 1997, Oleifici Italiani v. Komise, T-44/96, Recueil, s. II-1331, body 35 a 38, a rozsudek Tribunálu ze dne 25. května 2004, Distilleria Palma v. Komise, T-154/01, Sb. rozh. s. II-1493, bod 50).

59 Naopak, v oblasti mimosmluvní odpovědnosti má Soudní dvůr pravomoc, aniž je nezbytný předchozí souhlas stran sporu. Pravomoc Soudního dvora totiž vyplývá přímo z článku 235 ES a z čl. 288 druhého pododstavce ES, v případě žalob směřujících k tomu, aby byla Společenství uložena povinnost nahradit škody mimosmluvní povahy způsobené Komisí.

60 Tribunál je pro stanovení své pravomoci na základě článku 235 ES povinen s ohledem na různé relevantní skutečnosti ve spise přezkoumat, zda žaloba na náhradu škody předložená žalobkyněmi objektivně a celkově vychází z povinností smluvní či mimosmluvní povahy, které umožňují charakterizovat smluvní či mimosmluvní

základ sporu. Tyto skutečnosti lze vyvodit zejména z přezkumu tvrzení účastnic řízení, skutečností vedoucích ke vzniku škody, jejíž náhrada je požadována, a z obsahu smluvních či mimosmluvních ustanovení dovolávaných pro vyřešení sporné otázky (viz v tomto smyslu rozsudek Guigard v. Komise, bod 58 výše, body 35 až 38).

61 V tomto ohledu je třeba uvést, že pravomoc Tribunálu ve smluvní oblasti se odchyluje od obecného práva a musí být tudíž vykládána restriktivně, takže Tribunál může rozhodovat pouze o žalobách, které jsou odvozeny od smlouvy nebo které mají přímý vztah s povinnostmi, jež ze smlouvy vyplývají (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. února 1997, IDE v. Komise, C-114/94, Recueil, s. I-803, bod 82, a citovaná judikatura). Tak by tomu bylo zejména v případě, že by ze skutkového rámce vyplývalo, že Komise byla oprávněna na základě smlouvy zadat práce stanovené ve veřejné zakázce třetí osobě, a kdyby předmět sporu ve skutečnosti spočíval v žalobě na náhradu škody smluvní povahy vzhledem k tomu, že tyto práce byly stanoveny v jednom či několika smluvních ustanoveních (viz v tomto smyslu rozsudek Guigard v. Komise, bod 58 výše, body 35 a 36 ohledně zohlednění skutkového rámce, a bod 38, ohledně skutečného předmětu žaloby na náhrady škody).

62 Je třeba rovněž zdůraznit, že musí-li Tribunál pro posouzení opodstatněnosti této argumentace přezkoumat obsah jednotlivých smluv uzavřených mezi skupinou WTC/Systran a Komisí v letech 1975 až 2002, kterých se Komise dovolává na podporu své argumentace, spadá takový přezkum do přezkumu pravomoci a nemůže mít jako takový za následek změnu povahy sporu tím, že by mu byl přiznán smluvní základ. V opačném případě by bylo možné změnit povahu sporu a v důsledku toho příslušný soud pouze na základě skutečnosti, že se žalovaný dovolá existence jakéhokoliv smluvního vztahu s žalobcem, třebaže přezkum dovolávaných smluv umožňuje konstatovat, že v tomto ohledu nemají vliv. Rozhoduje-li Tribunál v oblasti mimosmluvní

odpovědnosti, může tedy přezkoumat obsah smlouvy, tak jak to činí ve vztahu k jakémukoliv dokumentu dovolávanému účastníkem řízení na podporu jeho argumentace, za účelem zjištění, zda tento dokument může zpochybnit pravomoc, která je mu výslovně přiznána článkem 235 ES. Tento přezkum spadá do posouzení skutkového stavu dovolávaného pro stanovení pravomoci Tribunálu, jejíž nedostatek představuje nesplnění nepominutelné podmínky řízení ve smyslu článku 113 jednacího řádu.

63 Pro srovnání, ve věci týkající se žaloby na prodloužení smlouvy, kdy se žalobce dovolával porušení povinností smluvní a mimosmluvní povahy, Soudní dvůr rozhodl, že prosté uplatnění právních pravidel, která nevyplývala z této smlouvy, ale byla pro strany závazná, nemůže mít za následek změnu smluvní povahy sporu a jeho odejmutí příslušnému soudu (rozsudek Guigard v. Komise, bod 58 výše, bod 43). Ve věci týkající se důsledků veřejné zakázky, ve které se žalobkyně opírají pouze o porušení povinností mimosmluvní povahy, tak nemůže mít pouhé uplatnění povinností smluvní povahy, které se netýkají sporného jednání, jejich smluvním partnerem za následek změnu mimosmluvní povahy sporu a jeho odejmutí příslušnému soudu.

64 Účastníku řízení, který se dovolává porušení povinnosti, mimoto obecně přísluší, aby prokázal její obsah a její uplatnění na skutkové okolnosti věci. Z tohoto důvodu je třeba přezkoumat argumenty týkající se žaloby na náhradu škody předložené žalobkyněmi před argumenty předloženými Komisí ohledně existence smluvního svolení zpřístupnit třetí osobě informace, které by mohly být chráněny autorským právem či know-how.

Přezkum žaloby na náhradu škody předložené žalobkyněmi

65 V projednávané věci je žaloba na náhradu škody žalobkyň předložena pouze na základě článku 235 ES a čl. 288 druhého pododstavce ES. Žalobkyně se nedovolávají smluvních ustanovení uzavřených s Komisí a ani z nich nevycházejí. Těchto smluvních ustanovení se dovolává pouze Komise na podporu tvrzení, že byla oprávněna provést to, co je jí v projednávané věci vytýkáno.

66 Na podporu své žaloby na náhradu škody se žalobkyně dovolávají dvou protiprávních jednání mimosmluvní povahy způsobujících škodu. Zaprvé, Komise měla protiprávně zpřístupnit know-how společnosti Systran třetí osobě vzhledem k tomu, že realizace plnění popsaných ve veřejné zakázce nutně vedla k nedovolenému zpřístupnění a změně zdrojového kódu počítačového programu Systran, jehož jedinými majiteli jsou žalobkyně. Zadruhé se Komise měla dopustit porušení práv při nedovoleném vyvinutí verze EC-Systran Unix společností Gosselies, tj. verze počítačového programu Systran, která je téměř totožná s verzí Systran Unix a tedy závislá, vyvinutá a uvedená na trh skupinou Systran jako jediným nositelem odpovídajících práv duševního vlastnictví.

67 V projednávané věci tedy skutečnost vedoucí ke vzniku údajných škod, jejichž náhrada je požadována, tedy údajně protiprávní jednání, které nepříznivě zasáhlo do postavení žalobkyň, představuje zejména nedovolené zpřístupnění zdrojových kódů, k nimž si skupina Systran nárokuje vlastnictví a ochranu z titulu obecných zásad společných právním řádům členských států týkajících se autorského práva a know-how, Komisí třetí osobě, společnosti Gosselies.

68 Konkrétněji žalobkyně tvrdí, že jakožto autor počítačového programu Systran a verze Systran Unix jsou oprávněny podat námitky proti jakémukoliv užívání, změně, úpravě či vylepšení odvozeného díla, které představuje EC-Systran Unix, které není odsouhlaseno nositelem práv k původnímu počítačovému programu. Žalobkyně tak mají legálně „právo podat námitky", které má zajistit ochranu určitých dat, jejichž jsou majiteli, proti užívání Komisí nebo proti předání třetí osobě, ke kterému nedaly svolení.

69 Na podporu tohoto práva se žalobkyně z titulu obecných zásad společných právním řádům členských států dovolávají Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886, v pozměněném znění (dále jen „bernská úmluva"), směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (opravená verze Úř. věst. L 195, s. 16; Zvl. vyd. 17/02, s. 32). Tyto předpisy, které případně mohou zakládat povinnosti mimosmluvní povahy, jak to uznala Komise v odpovědi na otázku Tribunálu v tomto ohledu při jednání, jsou převzaty v právních řádech členských států. Tyto předpisy v podstatě zakotvují následující obecné zásady: již samotným vytvořením počítačového programu má k tomuto programu jeho autor výhradní právo duševního vlastnictví, jehož se lze dovolávat vůči všem; autorství náleží tomu nebo těm, pod jehož či pod jejichž jménem je počítačový program zpřístupněn, ledaže by bylo prokázáno jinak; autor počítačového programu má s výhradou určitých výjimek výhradní právo tento program rozmnožovat, upravovat či zpřístupnit či tyto úkony povolit.

70 Je třeba mít za to, že tímto žalobkyně předložily dostatek důkazů, které v této fázi analýzy umožňují dospět k závěru, že skupina Systran se může dovolávat autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran, kterou vyvinula a kterou svým jménem uvádí na trh.

71 Naopak, vzhledem k tomu, že se neprokázala skutečnost, že žalobkyně nejsou nositeli dotčených práv, se Komisi zjevně nepodařilo zpochybnit pravomoc Tribunálu zpochybněním autorského práva dovolávaného skupinou Systran ohledně této verze počítačového programu.

72 Zaprvé v tomto ohledu nejsou dostačující pouhé pochybnosti Komise ohledně postavení žalobkyň jako nositelů práv duševního vlastnictví k verzi Systran Unix počítačového programu Systran (viz bod 54 výše). Taková argumentace nesplňuje vyžadovanou úroveň důkazů pro zpochybnění možnosti skupiny Systran dovolávat se autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran s ohledem na výše uvedené obecné zásady společné právním řádům členských států, jelikož spočívá na obecných a nedostatečně přesných tvrzeních s ohledem na vlastnosti dotčeného počítačového programu a na právní a technické znalecké posudky předložené žalobkyněmi.

73 Zadruhé, aniž je předjímán výsledek diskuse týkající se merita sporu, je třeba uvést, že Tribunál vyzval Komisi, aby vysvětlila obsah svých pochybností ohledně majetkových práv nárokovaných žalobkyněmi, a žalobkyně k vyjádření v tomto ohledu. Znalci povolaní žalobkyněmi tak uvedli řadu právních a technických argumentů na podporu autorského práva skupiny Systran k přepsanému počítačovému programu i k verzím tohoto programu, které používají jeho zdrojový kód (posudek P. Sirinelliho, profesora na univerzitě Panthéon-Sorbonne Paris-I, o ochraně přepsaného počítačového programu přiznané autorským právem, dále jen „druhý posudek Sirinelli"; technický přípis H. Bitana o novém a odlišném charakteru – z hlediska písma, složení a struktury – počítačového programu Systran Unix ve srovnání s počítačovým programem Systran Mainframe a EC-Systran Mainframe, dále jen „druhý technický přípis Bitan"). Konkrétně z nich vyplývá, že verze Systran Unix není pouhým přenesením starší verze Systran Mainframe, jak se snaží tvrdit Komise, ale ve skutečnosti se jedná o přepis všech programů původně napsaných v jazyce Assembler do jazyka C, a že tyto verze

jsou zcela odlišné. Není rovněž sporné, že verze Systran Unix nahradila verzi Systran Mainframe, jež se stala v průběhu času zastaralou.

74 Navzdory výslovné výzvě Tribunálu v tomto smyslu nebyla Komise schopna předložit technické důkazy, které by zpochybnily existenci autorského práva skupiny Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran nebo k prvkům IT, které program tvoří nebo představují jeho operační zdrojový kód, zejména u částí týkajících se základního jádra a jazykových programů počítačového programu; žalobkyně přitom nezpochybňují majetková práva Komise ke slovníkům vytvořeným útvary Komise proto, aby byla zohledněna specifičnost jazyka používaného tímto orgánem.

75 Zatřetí, v průběhu soudního řízení byla Komise nucena uznat, že skupina Systran skutečně disponuje právy duševního vlastnictví v tomto kontextu. Komise tak ve fázi dupliky uznala, že nezpochybňuje skutečnost, že Systran je nositelem práv k počítačovému programu Systran Unix, který tato společnost uváděla na trh, když současně uvedla, že je pravděpodobné, že skupina Systran užívala počítačové aplikace vyvinuté pro Komisi v rámci verzí EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix za účelem jejich začlenění do verze Systran Unix. Konkrétněji Komise při jednání uvedla, že skutečně nezpochybňuje, že Systran je nositelem práv k těmto počítačovým programům, ať již k verzi Mainframe, či samozřejmě k verzi Unix, učinila však malou výhradu ohledně prvků, které byly protiprávně začleněny do původní verze Systran Unix v návaznosti na s ní dříve uzavřené smlouvy.

76 Jak však bylo uvedeno Tribunálem v rámci druhé řady otázek a znovu při jednání, je třeba konstatovat, že verze Systran Unix je o několik let starší než verze EC-Systran Unix. Je tedy málo pravděpodobné, že skupina Systran by do verze Systran Unix,

kterou vyvinula a uvádí na trh, mohla začlenit počítačové aplikace vyvinuté později v rámci verze EC-Systran Unix pro vlastní potřeby Komise z jazykového a terminologického hlediska. Komise své tvrzení v tomto ohledu nebyla schopna podložit.

77 Žádný věcný důkaz rovněž neumožňuje podpořit argument Komise, podle něhož je pravděpodobné, že prvky verze EC-Systran Mainframe, vyvinuté na základě verze Systran Mainframe žalobkyň, byly protiprávně začleněny do původní verze Systran Unix. Tento argument je ostatně vyvrácen v případě zdrojového kódu počítačového programu, konkrétněji pak v případě jádra a jazykových programů, které jsou s ním spojeny, vysvětleními technického znalce žalobkyně, podle kterých se program napsaný v jazyce Assembler významně odlišuje od programu napsaného v jazyce C (viz druhý technický přípis Bitan, zejména příklad zpracování řetězce znaků „Hello world!" v jazyce Assembler a v jazyce C). Toto technické vysvětlení Komise nezpochybňuje.

78 Ohledně ochrany dovolávané z titulu know-how žalobkyně tvrdí, že know-how je obecně definováno jako „soubor technických informací, které jsou tajné, podstatné a zvláštním způsobem označené". V tomto bodě se domnívají, že zpřístupnění takových informací Komisí třetí osobě bez jejich svolení představuje protiprávní jednání, které může zakládat mimosmluvní odpovědnost Společenství na základě čl. 288 druhého pododstavce ES.

79 Na podporu tohoto argumentu žalobkyně správně odkazují na rozsudek Soudního dvora ze dne 7. prosince 1985, Adams v. Komise (145/83, Recueil, s. 3539, bod 34), ve kterém bylo uznáno, že povinnost důvěrnosti uložená Komisi a jejím zaměstnancům článkem 287 ES představuje obecnou právní zásadu. Obecná zásada, podle níž mají podniky právo na ochranu svého obchodního tajemství, jejímž vyjádřením je

článek 287 ES, byla znovu potvrzena v rozsudku Soudního dvora ze dne 19. května 1994, SEP v. Komise (C-36/92 P, Recueil, s. I-1911, bod 36). Článek 41 Listiny základních práv Evropské unie vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s 1) stanoví rovněž povinnost správy respektovat „oprávněné zájmy důvěrnosti a profesní a obchodní tajemství".

80 Obchodní tajemství zahrnuje technické informace týkající se know-how, jejichž nejen zpřístupnění veřejnosti, ale rovněž pouhé předání právnímu subjektu jinému než je ten, který informace poskytl, může závažně poškodit jeho zájmy (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1996, Postbank v. Komise, T-353/94, Recueil, s. II-921, bod 87). Aby technické informace svou povahou spadaly do působnosti článku 287 ES, je především nezbytné, aby byly známy pouze omezenému počtu osob. Dále se musí jednat o informace, jejichž zpřístupnění může způsobit vážnou škodu osobě, která je poskytla, nebo třetím osobám. Konečně je třeba, aby zájmy, jež by mohly být poškozeny zpřístupněním informace, byly objektivně hodné ochrany (rozsudky Tribunálu ze dne 30. května 2006, Bank Austria Creditanstalt v. Komise, T-198/03, Sb. rozh. s. II-1429, bod 71, a ze dne 12. října 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse v. Komise, T-474/04, Sb. rozh. s. II-4225, bod 65).

81 V projednávané věci je tedy třeba se domnívat, že technická informace, jež spadá pod obchodní tajemství podniku a byla Komisi sdělena za přesnými účely, nemůže být zpřístupněna třetí osobě za jinými účely bez svolení dotčeného podniku.

82 Je třeba dospět k závěru, že žalobkyně právně dostačujícím způsobem pro založení pravomoci přiznané Tribunálu na základě článku 235 ES tvrdí, že Komise porušila povinnosti mimosmluvní povahy týkající se autorského práva a know-how vztahujících se k verzi Systran Unix počítačového programu Systran.

83 Komise tento závěr nebyla schopna zpochybnit a je třeba přezkoumat druhou část její argumentace, podle níž měla svolení smluvní povahy, které jí umožňovalo jednat takovým způsobem, jenž je jí vytýkán v projednávané věci.

Přezkum skutečností dovolávaných Komisí na podporu existence smluvního svolení se zpřístupněním informací, které mohou podléhat ochraně autorského práva a know-how, třetím osobám

84 V projednávané věci spočívá protiprávní a škodlivé jednání, jehož se měla dopustit Komise, zejména v údajném zpřístupnění informací, které mohou podléhat ochraně autorského práva a know-how skupiny Systran, třetí osobě, společnosti Gosselies, bez svolení žalobkyň.

85 Žádná skutečnost ve spise neumožňuje konstatovat, že Komise byla na základě smlouvy oprávněna sdělit společnosti Gosselies informace a know-how týkající se verze Systran Unix.

86 Zaprvé, žádná smlouva mezi účastnicemi řízení se výslovně netýká otázky případného zadání některých prací týkajících se verze EC-Systran Unix třetí osobě. Když se společnost Systran obrátila na Komisi ohledně této otázky, omezila se totiž Komise na popření práv společnosti Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran a na uvedení, že skupina Systran není oprávněna podat námitky proti pracím zadaným společnosti Gosselies (viz body 31 až 37 výše).

87 Zadruhé, v odpovědi na otázku Tribunálu v tomto ohledu se Komise dovolává tří smluvních ustanovení, aby tvrdila, že se mohla obrátit na společnost Gosselies, aby si nechala vyvinout verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran, aniž by tomu skupina Systran mohla bránit tím, že by se dovolala autorského práva a know-how týkajících se verze Systran Unix tohoto počítačového programu (viz bod 53 výše).

88 Zaprvé se Komise dovolává článku 4 nazvaného „Užívací práva" rámcové dohody o technické spolupráci uzavřené dne 18. ledna 1985 Komisí se společností Gachot předtím, než tato společnost převzala skupinu WTC a stala se společností Systran, který zejména stanoví, že „systém Systran, počítačové programy a slovníky zůstávají majetkem Komise".

89 Je třeba konstatovat, že toto ustanovení nemůže zakládat smluvní povahu projednávaného sporu. Výše uvedeného ustanovení se především nelze dovolávat vůči žalobkyním, jejichž práva duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran, zejména k verzi Systran Mainframe, nevycházejí z rámcové dohody podepsané dne 18. ledna 1985 Komisí se společností Gachot (viz bod 10 výše). Práva duševního vlastnictví skupiny Systran k počítačovému programu Systran a jeho verzi Systran Mainframe totiž vznikla převzetím skupiny WTC společností Gachot k pozdějšímu datu (viz bod 11 výše a dokumenty předložené v přílohách 5 až 7 repliky). Dále, i když je nesporné, že k 18. lednu 1985 neměla společnost Gachot jakékoliv majetkové právo k systému Systran, z výše uvedeného ustanovení nelze vyvodit ani to, že Komise si od tohoto data a na základě této rámcové dohody může nárokovat úplné vlastnické právo k systému Systran a k jeho počítačovým programům, včetně jeho základního jádra a jeho zdrojových kódů. Takový závěr představuje zásah do majetkových práv, jež tehdy patřila skupině WTC, k systému Systran, zejména k verzi Systran Mainframe, jež Komise zpochybňuje (viz bod 3 výše) a která budou následně převedena na

společnost Gachot, jež se stane společností Systran. Nakonec je v každém případě třeba uvést, že projednávaná věc se netýká práv skupiny Systran k verzi Systran Mainframe, která se stala zastaralou, nýbrž práv skupiny Systran k verzi Systran Unix, jež tuto verzi nahradila a je napsána v jiném jazyce, aby fungovala v novém prostředí IT.

90 Zadruhé se Komise dovolává odstavce 6 úvodních ustanovení smlouvy o spolupráci podepsané mezi Komisí a skupinou Systran (tedy v rozhodné době společností WTC, společností Latsec, společností Systran Institut a společností Gachot), který uvádí, že „[v]ylepšení a vývoj provedené na systému Systran Komisí a jejími smluvními partnery [uvedenými v odstavci 3], zvláště slovníky, jsou výhradním majetkem Komise". Toto ustanovení je tedy třeba chápat ve spojení s odstavcem 3 uvedených úvodních ustanovení, podle něhož:

„Údržba a následný vývoj systémů byly zajištěny jinou řadou smluv mezi Komisí a servisními společnostmi. Tyto smlouvy se týkaly zvláštních potřeb a cílů Komise."

91 Ani tato ustanovení neumožňují založit smluvní povahu projednávaného sporu. Na základě obou těchto odstavců úvodních ustanovení jsou vylepšení a vývoj systému Systran Komisí a jejími externími smluvními partnery před podpisem smlouvy o spolupráci dne 4. srpna 1987, zejména slovníky, výhradním majetkem Komise. Toto výhradní vlastnictví není zpochybněno žalobkyněmi, které se ve svých písemnostech nedovolávají majetkového práva ke slovníkům, vylepšením a vývoji specificky provedenými Komisí nebo na její účet za účelem naplnění jejích terminologických potřeb. Práva dovolávaná žalobkyněmi se vztahují k základnímu systému, a sice k základnímu

jádru a jazykovým procedurám, jejichž autorem je skupina Systran, která k nim má know-how.

92 Jiné odstavce týchž úvodních ustanovení ostatně umožňují upřesnit vztah mezi Komisí a společnostmi skupiny Systran a posoudit práva, která si tato skupina mohla k systému Systran nárokovat v okamžiku, kdy ještě neexistovaly verze slučitelné s prostředím Mainframe. Podle úvodních ustanovení tak:

„1. Systém Systran vytvořený společností WTC je systém automatického překladu, který obsahuje základní počítačový program, jazykové a periferní počítačové programy a různé dvojjazyčné slovníky.

2. Dne 22. září 1975 Komise uzavřela se společností WTC smlouvu týkající se užívání systému Systran Komisí a počátečního vývoje tohoto systému společností WTC.

Komise a společnost WTC následně uzavřely další smlouvy týkající se jednak vylepšení existujícího systému a jednak vývoje systémů pro [nové dvojice] jazyků.

Předmětem těchto smluv uzavřených v letech 1976 až 1985 byl vývoj a vylepšení počítačových programů pro překlad a základních slovníků pro dotčené jazyky.

[…]

5. Strany tedy konstatují, že Komise je majitelem licence k užívání základního systému a vylepšení […] provedených společností WTC, která je omezena na užívání na území Evropských společenství v sektorech uvedených v [odstavci] 4 výše.

[…]

7. Strany mají za to, že jejich zájmem a zájmem uživatelů Systran je, aby byl tento systém stále vylepšován. Rozhodly se proto uzavřít tuto smlouvu o spolupráci, aby spojily své úsilí a pracovaly tak na vylepšení.

V tomto duchu si strany vzájemně uznávají právo užívat systém Systran, který se může vyvíjet prostřednictvím vylepšení, která budou provedena díky užívání systému v soukromém i veřejném sektoru."

93 Z těchto ustanovení, jež se týkají smluvního vztahu existujícího v této době mezi Komisí a skupinou Systran, zaprvé vyplývá, že je výslovně uznána úloha skupiny Systran při vytvoření systému Systran a při jeho počátečním a následném vývoji pro Komisi, a zadruhé, že jsou zmíněna pouze užívací práva přiznaná skupinou Systran Komisi, a nikoli majetková práva, tím spíše výhradní, k tomuto systému. V každém případě v těchto ustanoveních není učiněn žádný odkaz na zásah třetí osoby za účelem provedení změn na tomto systému bez předchozího souhlasu skupiny Systran s těmito změnami.

94 Nakonec je stejně jako u článku 4 rámcové dohody o technické spolupráci třeba uvést, že projednávaná věc se netýká práv skupiny Systran k verzi Systran Mainframe, která

se stala zastaralou, ale práv této skupiny k verzi Systran Unix, jež tuto verzi nahradila a je napsána v jiném jazyce, aby fungovala v novém prostředí IT.

95 Zatřetí se Komise dovolává odstavců 1 a 2 článku 13 smluv o migraci, nazvaného „Patenty, osvědčení (užitné vzory), ochranné známky, průmyslové vzory, práva průmyslového a duševního vlastnictví“, podle kterých systém automatického překladu Komise zůstává jejím majetkem. V projednávané věci je třeba uvést, že v první smlouvě o migraci stanoví tyto dva odstavce následující:

„1. Komise bude neprodleně informována o jakémkoliv výsledku či patentu získaném smluvním partnerem [a sice společností Systran Luxembourg] na základě plnění této smlouvy; tento výsledek nebo patent náleží Evropským společenstvím, kter[á] s ním mohou volně nakládat[,] s výjimkou případů, kdy již existují práva průmyslového nebo duševního vlastnictví.

2. Systém automatického překladu Komise, včetně jeho složek, byť změněných v průběhu plnění smlouvy, zůstává majetkem Komise s výjimkou případů, kdy již existují práva průmyslového nebo duševního vlastnictví.“

96 Článek 13 odst. 1 a 2 první smlouvy o migraci tak výslovně vyhrazuje otázku starších práv duševního nebo průmyslového vlastnictví. Komise se tedy tohoto ustanovení nemůže dovolávat, aby tvrdila, že je zjevné, že se žalobkyně vzdaly nároku na své autorské právo a know-how týkajících se systému Systran. Tato práva a konkrétněji práva, která se týkají verze Systran Unix počítačového programu Systran, již existovala

před datem podpisu smluv o migraci, jež byly uzavřeny v okamžiku, kdy se verze EC-Systran Mainframe používaná Komisí stala zastaralou.

97 Z článku 13 první smlouvy o migraci navíc jasně vyplývá – jak bylo uvedeno žalobkyněmi při jednání – že odstavec 1 se týká pouze části zvané „EC“ vytvoření verze EC-Systran Unix počítačového programu Systran, a sice všech výsledků a patentů, které mohly být získány společností Systran Luxembourg, dotčeným smluvním partnerem, v rámci plnění smluv o migraci. Vlastnictví všeho, co předcházelo těmto případným výsledkům a patentům, a sice verze Systran Unix, od níž je verze EC-Systran Unix odvozená, je z působnosti smlouvy vyňato. Tyto smlouvy tak nezpochybňují práva k části základního jádra verze Systran Unix nezměněné ve verzi EC-Systran Unix. Odstavec 2 tohoto ustanovení se výslovně týká „systému automatického překladu Komise“, a sice verze EC-Systran Mainframe počítačového programu Systran (viz definice uvedená v článku 2 první smlouvy o migraci, převzatého v bodě 27 výše), s tím, že je tedy vyhrazena otázka práv k verzi Systran Mainframe, a obě tyto verze se přitom díky verzi Systran Unix staly zastaralými.

98 Mimoto je třeba konstatovat, že Systran není stranou smluv o migraci a že tedy nemohla převést na Komisi nic ohledně práv týkajících se verze Systran Unix počítačového programu Systran, který vyvinula a uvádí na trh. Na základě zásady relativního účinku smluv, kterou lze považovat za obecnou zásadu společnou právním řádům členských států ve smluvní oblasti, se tedy nelze dovolávat smluv o migraci jako takových vůči společnosti Systran. V tomto ohledu, i kdyby společnost Systran Luxembourg Komisi k 15. březnu 2002 nepředala „aktualizovaný důkaz veškerých práv […] nárokovaných skupinou Systran a spojených se systémem automatického překladu Systran“ (viz výše bod 30), nemůže to mít za následek, že společnost Systran bude zbavena možnosti dovolávat se proti Komisi práv, která má díky převzetí společností skupiny WTC, nebo zvláště vytvoření a uvedení na trh verze Systran Unix, známých

Komisi. Je třeba rovněž uvést, že jak žalobkyně mohly uplatnit při jednání, aniž jim Komise v tomto ohledu odporovala, společnost Systran Luxembourg v době podpisu smluv o migraci nebyla plně začleněna do skupiny Systran, ale byla společným podnikem spojujícím zájmy podniků pracujících dříve s Komisí na zajištění údržby verze EC-Systran Mainframe a současně zájmy skupiny Systran v Lucembursku.

99 Nakonec a v každém případě, v oblasti duševního vlastnictví platí zásada, že ustanovení o převodu majetkových práv nelze předpokládat. Již z principu nemůže být takové ustanovení implicitní, ale musí být výslovné. V projednávané věci z dokumentů předaných účastnicemi řízení Tribunálu nevyplývá žádné smluvní ustanovení týkající se převodu práv duševního vlastnictví společnosti Systran ani podniku skupiny Systran, kterých by bylo možné se dovolávat ve vztahu k verzi Systran Unix počítačového programu Systran.

100 Z výše uvedeného vyplývá, že žádné ze smluvních ustanovení uváděných Komisí neumožňuje podložit tvrzení, podle něhož je projednávaný spor nutně smluvní povahy. Tato smluvní ustanovení, která odkazují na uplynulé, nebo dokonce překonané období, ohledně smluv týkajících se verze Systran Mainframe, která se stala v 90. letech díky vývoji prostředí IT zastaralou, neumožňují prokázat, že skupina Systran udělila Komisi oprávnění ke zpřístupnění informací, které mohou podléhat ochraně z titulu autorského práva a know-how uplatňovaných u verze Systran Unix počítačového programu Systran, vyvinutou a uvedenou na trh touto skupinou, třetí osobě.

101 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že z obsahu žaloby na náhradu škody žalobkyň a z obecných zásad společných právním řádům členských států dovolávaných za účelem prokázání jejich práv k verzi Systran Unix počítačového programu

Systran a nutnosti získat předchozí souhlas jejího autora před zpřístupněním jejího obsahu, který je obsažen v odvozené verzi EC-Systran Unix, třetí osobě, vyplývá, že žalobkyně právně a fakticky dostačujícím způsobem prokázaly skutečnosti nezbytné proto, aby Tribunál mohl vykonat mimosmluvní pravomoc, která je mu přiznána Smlouvou.

102 Přezkum jednotlivých smluvních ustanovení dovolávaných Komisí mimoto za účelem prokázání smluvního základu žaloby na náhradu škody umožňuje konstatovat neexistenci převodu autorského práva a neexistenci souhlasu skupiny Systran se zpřístupněním informací týkajících se verze Systran Unix třetí osobě.

103 Z tohoto celkového posouzení vyplývá, že dotčený spor je mimosmluvní povahy. Jedná se totiž o posouzení údajně chybného a škodlivého zpřístupnění informací chráněných majetkovým právem nebo know-how Komisí třetí osobě, bez výslovného svolení jejich majitele, s ohledem na obecné zásady společné právním řádům členských států použitelné v dané oblasti, a nikoli na ustanovení obsažená ve smlouvách uzavřených v minulosti o otázkách, které se netýkaly autorského práva a know-how společnosti Systran k verzi Systran Unix.

104 Tvrzení Komise týkající se nepřípustnosti žaloby z důvodu jejího údajného smluvního základu je tedy třeba zamítnout.

2. K nejasnosti žaloby

a) Argumenty účastnic řízení

105 Komise tvrdí, že žaloba je nepřípustná, jelikož nesplňuje podmínku uvedenou v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, podle kterého musí žaloba obsahovat „předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů". Žaloba podle Komise není přesná ohledně ustanovení práv, která měla být Komisí porušena, a neposkytuje upřesnění ohledně porušení práv a zpřístupnění know-how tvrzených žalobkyněmi.

106 Žalobkyně v podstatě uvádí, že žaloba je dostatečně přesná, aby umožnila Komisi připravit si svoji obranu a Tribunálu věc rozhodnout.

b) Závěry Tribunálu

107 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se na řízení před Tribunálem použije na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, musejí všechny žaloby obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů. Tento popis musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalované připravit si svoji obranu a Tribunálu provádět jeho soudní přezkum. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je nezbytné,

aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na nichž je založena žaloba, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně vyplývaly z textu samotné žaloby (usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 1993, De Hoe v. Komise, T-85/92, Recueil, s. II-523, bod 20, a ze dne 11. července 2005, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, T-294/04, Sb. rozh. s. II-2719, bod 23).

108 Aby byly tyto požadavky splněny, musí žaloba na náhradu škody způsobené orgánem uvádět okolnosti, z nichž vyplývá, jaké jednání žalobkyně tomuto orgánu vytýká (usnesení Internationaler Hilfsfonds v. Komise, bod 107 výše, bod 24).

109 Žalobkyně v projednávané věci ve své žalobě uvádí, že Komise protiprávně zpřístupnila know-how společnosti Systran třetí osobě v návaznosti na zadání veřejné zakázky a že se přitom dopustila porušení jejích autorských práv. Jedná se o dvě protiprávní a škodlivá jednání, jichž se Komise měla dopustit (viz bod 66 výše). S ohledem na tyto informace byla Komise schopna připravit si svoji obranu.

110 Tvrzení Komise týkající se nepřípustnosti žaloby z důvodu nejasnosti žaloby tedy musejí být zamítnuta.

3. K nedostatku pravomoci Tribunálu k určení porušení práv v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti

a) Argumenty účastnic řízení

111 Komise tvrdí, že žaloba je nepřípustná, jelikož Tribunál nemá pravomoc rozhodovat o porušování práv v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti, jak bylo uznáno usnesením Document Security Systems, bod 52 výše. V tomto ohledu Komise uvádí, že na rozdíl od celkové harmonizace na úrovni Společenství v oblasti známkového práva je autorské právo pouze předmětem částečné harmonizace, která se však týká ochrany počítačových programů (směrnice 91/250). Nic to však nemění na tom, že v případě autorského práva i práva patentového není žaloba pro porušení práv mezi procesními prostředky, u nichž je pravomoc přiznána soudům Společenství. Totéž platí o know-how, které není předmětem jakékoliv harmonizace na úrovni Společenství. Komise zde odmítá jakoukoliv podobnost s řešením stanoveným v rozsudku Adams v. Komise, bod 79 výše, neboť žalobkyně se nedovolávají porušení článku 287 ES, ale pouze protiprávního zpřístupnění know-how bez jakéhokoliv upřesnění či důkazu. Navíc, na rozdíl od věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek Adams v. Komise, byly informace shromážděné v projednávané věci shromážděny v rámci smluvních vztahů, a nikoli v rámci předání dokumentů, které jsou předmětem tajemství.

112 Žalobkyně tvrdí, že vzhledem k harmonizaci na úrovni Společenství, která existuje u ochrany počítačového programu z titulu autorského práva (směrnice 91/250), je Tribunál příslušný k posouzení porušení autorského práva k počítačovému programu Komisí. Projednávaná žaloba tak nemůže být podmíněna využitím vnitrostátního opravného prostředku, který by na rozdíl od věci, v níž bylo vydáno usnesení

Document Security Systems, bod 52 výše, týkající se ochrany patentů, neumožňoval dosažení náhrady škody. Jedná se o zajištění účinné soudní ochrany žalobkyň. Ohledně nedovoleného zpřístupnění know-how žalobkyně zdůrazňují význam rozsudku Adams v. Komise, bod 79 výše, který z povinnosti důvěrnosti uložené Komisi a jejím zaměstnancům článkem 287 ES činí obecnou právní zásadu.

b) Závěry Tribunálu

113 Komise se na podporu svého tvrzení, že Tribunál nemá pravomoc rozhodovat o porušení práv v rámci žaloby na náhradu škody, dovolává usnesení Document Security Systems, bod 52 výše.

114 Je však třeba uvést, že ve věci, v níž bylo vydáno toto usnesení, odlišil Tribunál žalobu pro porušení práv vyplývajících z patentů, podanou žalobkyní, od žaloby na náhradu škody jako takové. Žalobkyně ve svých návrhových žádáních navrhovala, aby Tribunál rozhodl, že Evropská centrální banka (ECB) porušila práva přiznaná uvedeným patentem, a aby jí uložil povinnost nahradit škodu způsobenou porušením práv přiznaných sporným patentem (usnesení Document Security Systems, bod 52 výše, bod 25). Tribunál v odpovědi nejprve uvedl, že nemá pravomoc rozhodovat žaloby pro porušení práv vyplývajících z patentů (usnesení Document Security Systems, bod 52 výše, body 50 až 75). Ohledně žaloby na náhradu škody jako takové Tribunál výslovně uvedl, že má pravomoc rozhodnout o této žalobě na základě článku 235 ES, ve spojení s čl. 288 druhým pododstavcem ES (usnesení Document Security Systems,

bod 52 výše, bod 76). Tato žaloba na náhradu škody však byla prohlášena za zjevně neopodstatněnou, jelikož žalobkyně v této věci nepředložila žádný důkaz, který by prokazoval protiprávnost jednání vytýkaného žalované (usnesení Document Security Systems, bod 52 výše, body 80 až 82).

115 V projednávané věci je třeba uvést, že pojem „porušení autorského práva" je dovoláván společně s pojmem „ochrana důvěrnosti know-how" pouze za tím účelem, aby bylo jednání Komise kvalifikováno jako protiprávní v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti. Toto posouzení protiprávnosti dotčeného jednání je třeba provést s ohledem na obecné zásady společné právním řádům členských států a nevyžaduje předchozí rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu, jako tomu bylo v případě různých sporných patentů ve věci, v níž bylo vydáno usnesení Document Security Systems, bod 52 výše. ECB tak podala žaloby na neplatnost v několika členských státech a některé soudy, ke kterým byly žaloby podány, ostatně rozhodly o těchto žalobách v prvním stupni a proti těmto rozhodnutím – rozporným mezi jednotlivými soudy – byla podána odvolání (usnesení Document Security Systems, bod 52 výše, body 21 až 24), což rozhodně není případ projednávané věci.

116 V důsledku toho, vzhledem k pravomoci přiznané Tribunálu článkem 235 ES a čl. 288 druhým pododstavcem ES v oblasti mimosmluvní odpovědnosti a při neexistenci vnitrostátního procesního prostředku, který by umožňoval uložit Komisi povinnost nahradit škodu údajně vzniklou žalobkyním z důvodu tvrzeného porušení práv, nic nebrání tomu, aby žalobkyněmi použitý pojem „porušení práv" mohl být zohledněn proto, aby jednání Komise bylo kvalifikováno jako protiprávní v rámci žaloby na náhradu škody.

117 Pojem „porušení práv" použitý žalobkyněmi v rámci projednávané žaloby na náhradu škody je třeba vyložit pouze s ohledem na obecné zásady společné právním řádům členských států, které jsou v případě počítačových programů převzaty nebo stanoveny několika harmonizačními směrnicemi. Je tedy třeba zamítnout tvrzení Komise

týkající se nepřípustnosti žaloby z důvodu nedostatku pravomoci Tribunálu pro určení porušení práv ve smyslu, který by tomuto výrazu přikládal příslušný vnitrostátní orgán členského státu na základě práva tohoto státu.

B – *K ostatním bodům návrhových žádání*

118 Komise tvrdí, že několik bodů návrhových žádání předložených žalobkyněmi je nepřípustných. Jedná se o návrhy směřující k tomu, aby Tribunál Komisi nařídil neprodlené ukončení porušování práv a zpřístupnění, zabavení určitých počítačových dat nebo jejich zničení Komisí a společností Gosselies a zveřejnění rozhodnutí Tribunálu na náklady Komise v odborném tisku a na specializovaných internetových stránkách.

119 Komise v tomto ohledu odkazuje na ustálenou judikaturu, podle níž soud nemůže ukládat příkazy orgánu, aniž zasáhne do pravomoci správního orgánu, a to ani v rámci řízení o náhradě škody (viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. května 2006, Galileo International Technology a další v. Komise, T-279/03, Sb. rozh. s. II-1291, dále jen „rozsudek Galileo“, bod 60, a citovaná judikatura).

120 Je třeba připomenout, že v souladu s čl. 288 druhým pododstavcem ES „[v] případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Společenství v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jeho orgány nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkce“. Toto ustanovení se týká jak podmínek

mimosmluvní odpovědnosti, tak způsobů a rozsahu práva na náhradu škody. Článek 235 ES mimoto Soudnímu dvoru přiznává pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle čl. 288 druhého pododstavce ES.

121 Z těchto dvou ustanovení – která na rozdíl od čl. 40 prvního pododstavce Smlouvy o ESUO, jenž stanovil pouze finanční náhradu, nevylučují poskytnutí naturální náhrady – vyplývá, že Soudní dvůr má pravomoc ukládat Společenství jakoukoliv formu náhrady, která je v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států v oblasti mimosmluvní odpovědnosti, včetně, jeví-li se jako slučitelná s těmito zásadami, naturální náhrady, případně formou příkazu jednat nebo se jednání zdržet (rozsudek Galileo, bod 119 výše, bod 63).

122 V důsledku toho nemůže být Společenství ze zásady vyňato z odpovídajícího procesního opatření ze strany Soudního dvora, jelikož tento soud má výlučnou pravomoc rozhodovat o žalobách na náhradu škody přičitatelné Společenství (viz ohledně uložení příkazu v oblasti ochranných známek, rozsudek Galileo, bod 119 výše, bod 67).

123 Úplná náhrada škody údajně způsobené v projednávané věci vyžaduje, aby právo nositele autorského práva bylo obnoveno do původního nedotčeného stavu; takové obnovení přitom vyžaduje přinejmenším, kromě případné vyčíslené náhrady škody, okamžité ukončení zásahu do jeho práva. Právě navrhovaným příkazem se žalobkyně v projednávaném případě domáhají toho, aby byl ukončen údajný zásah Komise do jejich autorského práva (viz v tomto smyslu rozsudek Galileo, bod 119 výše, bod 71). Úplná náhrada škody může být uložena rovněž ve formě zabavení nebo zničení výsledku porušení práv nebo zveřejnění rozhodnutí Tribunálu na náklady Komise.

124 V důsledku toho je třeba zamítnout tvrzení Komise ohledně nepřípustnosti bodů návrhových žádání, jež se nevztahují k žalobě na náhradu údajné škody.

125 Z výše uvedeného vyplývá, že veškeré námitky nepřípustnosti vznesené proti projednávané žalobě musejí být zamítnuty.

II – *K věci samé*

126 Vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES je vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytýkaného orgánu, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. září 1982, Oleifici Mediterranei v. EHS, 26/81, Recueil, s. 3057, bod 16, a ze dne 9. listopadu 2006, Agraz a další v. Komise, C-243/05 P, Sb. rozh. s. I-10833, bod 26).

A – *K právům dovolávaným žalobkyněmi a k protiprávnosti jednání Komise*

127 Protiprávní jednání vytýkané orgánu musí spočívat v dostatečně závažném porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 42). Jestliže napadený orgán disponuje pouze značně omezeným, nebo dokonce žádným prostorem pro uvážení, může k prokázání existence dostatečně závažného porušení postačovat prosté porušení práva Společenství (výše uvedený rozsudek Bergaderm a Goupil v. Komise, bod 44).

128 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že mezi verzí Systran Unix, vyvíjenou skupinou Systran od roku 1993, a verzí EC-Systran Unix, vyvíjenou společností Systran Luxembourg pro účely potřeb Komise od 22. prosince 1997, existuje podstatná podobnost. Tato značná podobnost žalobkyním umožňuje podat námitky proti zpřístupnění obsahu verze EC-Systran Unix třetí osobě bez jejich svolení z důvodu autorského práva a know-how týkajících se verze Systran Unix. Provedení sporné veřejné zakázky tak vede k porušení autorského práva a k nedovolenému zpřístupnění know-how skupiny Systran, která mohou zakládat mimosmluvní odpovědnost Společenství.

129 Komise zpochybňuje existenci práv nárokovaných skupinou Systran k počítačovému programu Systran. Tvrdí, že je nositelem práv duševního vlastnictví nutných pro úkony, které provedla, a že jí nemůže být vytýkáno, že se dopustila porušení práv či zpřístupnění know-how zakládajících pochybení ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES.

1. Ke srovnání jednotlivých verzí počítačového programu Systran

a) Argumenty účastnic řízení

130 Žalobkyně rozlišují tři části počítačového programu Systran, které jsou vzájemně interaktivní, a sice jádro, jazykové programy – rovněž nazývané „jazykové procedury“ – a slovníky. V tomto kontextu žalobkyně tvrdí, že verze Systran Unix je původní dílo a že verze EC-Systran Unix je dílem odvozeným od tohoto původního díla. Srovnání obou těchto verzí totiž umožňuje konstatovat, že jsou téměř totožné, anebo přinejmenším podstatně podobné. Nemůže tomu být ostatně jinak, protože za účelem

vytvoření verze EC-Systran Unix od 22. prosince 1997 převzala společnost Systran Luxembourg verzi Systran Unix, vyvíjenou společností Systran od roku 1993, aby do ní začlenila slovníky verze EC-Systran Mainframe.

131 Komise opakuje popis struktury počítačového programu Systran učiněný žalobkyněmi a doplňuje k němu funkce, které sdružují zejména rozhraní a nástroje pro správu slovníků. Upřesňuje, že jádro, jazykové programy a slovníky mají zdrojový kód, který musí být strojově kompilován. Po zásahu do jazykových programů tak tyto programy i jádro musely být znovu zkompilovány, avšak jádro touto operací nebylo změněno. Podle Komise nevyžaduje obohacení jazykových programů žádnou změnu jádra, datových struktur nebo přípravného koncepčního materiálu. Znamená pouze změnu jazykové části zdrojového kódu. Stejně tak kódování slovníků nevyžaduje žádnou změnu jádra ani datových struktur systému, takže zdrojový kód a přípravný koncepční materiál není nutné měnit. Funkcemi jsou mimoto zpravidla skripty, které jsou použitelné jako takové beze změny.

132 Komise v odpovědi na argument vycházející z toho, že verze Systran Unix a EC-Systran Unix jsou téměř totožné, tvrdí, že verze EC-Systran Unix nebyla vytvořena na základě verze Systran Unix, jak tvrdí žalobkyně, ale na základě starší verze EC-Systran Mainframe. Výraz „migrace“ použitý ve smlouvách o migraci uzavřených se společností Systran Luxembourg tak znamená, že se mění pouze prostředí IT počítačového programu, zatímco jeho logické struktury zůstávají zachovány. Skupina Systran tedy nedodala „zcela novou verzi systému Systran pro Unix“, jak tvrdí žalobkyně. V tomto kontextu Komise zdůrazňuje, že stále disponuje právy nabytými na základě smluv týkajících se EC-Systran Mainframe.

133 V tomto ohledu Komise tvrdí, že změny provedené ve verzi Systran Mainframe vytvořené společností WTC ve verzi EC-Systran Mainframe, kterou používá, se netýkaly pouze slovníků, pravidelně doplňovaných zaměstnanci Komise, ale rovněž jádra a zvláště jazykových procedur. Podle Komise byly jazykové procedury verze Systran Mainframe, vytvořené společností WTC v 70. letech, zárodečné a Komise na vylepšení těchto procedur věnovala velké množství času a značné prostředky, aby odpovídaly jejím specifickým potřebám ve verzi EC-Systran Mainframe. Verze EC-Systran Mainframe zahrnuje rovněž jazykové procedury vyvinuté specificky Komisí či pro Komisi [viz technický přípis generálního ředitelství Komise pro překlady (dále jen „GŘP“) ze dne 16. ledna 2008 týkající se „[v]ztahů mezi EC-Systran Unix a EC-Systran Mainframe“, dále jen „první přípis GŘP“].

134 Komise rovněž uvádí, že pokud by migrace byla provedena za použití jazykových programů verze Systran Unix ve verzi EC-Systran Unix, nemohlo by být dosaženo žádného výsledku pro dvojice jazyků řečtina-francouzština, angličtina-řečtina, španělština-francouzština, francouzština-němčina, španělština-italština-nizozemština, protože tyto dvojice jazyků ve verzi Systran Unix neexistovaly (viz zpráva Atos ze dne 4. května 1998, „Proveditelnost migrace z EC-Systran a spojení EC-Systran se systémem Systran“, dále jen „zpráva ze dne 4. května 1998“, s. 32). Mimoto, jelikož kódy slovníků verze EC-Systran Mainframe byly do značné míry neslučitelné s jazykovými programy verze Systran Unix, musely být jazykové programy jiných dvojic jazyků rovněž předmětem migrace, aby odpovídaly specifikacím Komise. V důsledku toho byly všechny jazykové programy verze EC-Systran Mainframe převedeny společností Systran Luxembourg za pomoci převodního programu Eurot, a nikoli nahrazeny odpovídajícími prvky verze Systran Unix. Ve všech případech vyžadovaly slovníky používané Komisí související jazykové programy, a nemohly tedy být používány znovu prostřednictvím pouhého začlenění do verze Systran Unix.

135 V tomto kontextu Komise tvrdí, že verze EC-Systran Unix byla vyvinuta společností Systran Luxembourg na základě migrace systému EC-Systran Mainframe, jehož jádro bylo vytvořeno společností WTC, jehož četné prvky však byly změněny na žádost Komise v rámci různých smluv, které stanovily, že pro ni vyvinuté počítačové aplikace jsou jejím majetkem. Migrace verze EC-Systran Mainframe k verzi EC-Systran Unix znamená, že posledně uvedená verze není jen běžnou verzí počítačového programu Systran Unix.

136 Komise mimoto ohledně jednotlivých podobných znaků mezi verzemi Systran Unix a EC-Systran Unix, které vyplývají ze srovnání provedeného v posudku znalce v oblasti IT žalobkyň H. Bitana (dále jen „posudek Bitan"), tvrdí, že neprokazují pochybení nebo porušení práv z její strany. Podle Komise umožňuje tato téměř totožnost obou dotčených verzí počítačového programu Systran dovodit pouze to, že skupina Systran použila prvky svého staršího systému a že je tedy třeba se tázat, proč bylo třeba čtyř let práce a několik stovek milionů eur proto, aby byla vytvořena taková podobnost, a dále to, že je pravděpodobné, že skupina Systran použila počítačové aplikace vyvinuté pro Komisi tím, že je začlenila do svého vlastního systému uváděného na trh, i když podle různých smluv o migraci k těmto prvkům neměla práva. Provedené srovnání je tak stiženo vadou již od počátku, když porovnávanými verzemi nebyly verze, které Systran vlastnila, ale verze, které Systran vyvinula pro Komisi v rámci smluv o migraci. Komise si vyhrazuje možnost bránit v tomto ohledu svá práva.

b) Závěry Tribunálu

137 Za účelem prokázání protiprávnosti jednání Komise žalobkyně tvrdí, že verze Systran Unix je původním dílem a že verze EC-Systran Unix, ohledně níž mělo dojít k porušení práv vyplývajících z autorského práva a k zpřístupnění know-how, je dílem odvozeným od této verze počítačového programu Systran. Tento důkaz vychází především

ze srovnání obsahu verzí Systran Unix a EC-Systran Unix provedeného H. Bitanem, znalcem v oblasti IT žalobkyň, který je doktorem práv, inženýrem v oblasti telekomunikací a IT, schváleným znalcem v oblasti IT u Cour de cassation (Francie), znalcem u tribunal administratif a cour d'appel de Paris (Francie) a vyučuje na univerzitě Panthéon-Assas Paris-II.

138 Přezkum údajů předložených žalobkyněmi v tomto ohledu, ke kterým se Komise mohla vyjádřit, umožňuje provést tři řady skutkových zjištění.

139 Zaprvé je třeba uvést, že účastnice řízení se shodují v tom, že strukturu počítačového programu Systran lze bez ohledu na to, zda se jedná o verzi Systran Unix nebo o verzi EC-Systran Unix, rozčlenit na několik částí (viz posudek Bitan, technický přípis připravený H. Bitanem, dále jen „první technický přípis Bitan", a druhý technický přípis Bitan):

– jádro, hlavní část počítačového programu, která řídí celý postup překladu prostřednictvím ostatních složek počítačového programu, jejichž fungování kontroluje; jádro zahrnuje mechanismus pro správu postupu překladu, datové struktury kompatibilní s jazykovými procedurami a se slovníky, jakož i moduly prováděné během postupu překladu; obsahuje algoritmy pro správu slovníků, algoritmy pro výklad „maker" používaných ve slovnících, filtry pro různé formáty dokumentů a větné členění;

– jazykové programy (rovněž nazývané „jazykové procedury"), které spočívají v analýze, probíhají v několika postupných fázích homografických a lexikálních procedur, převodu ze zdrojového jazyka do cílového jazyka a ze syntézy; tyto procedury jsou tvořeny souborem jazykových pravidel používaných v předem

definovaném pořádku během postupu překladu; jejich úlohou je měnit informace obsažené v analytické oblasti vytvořené jádrem při procesu překladu;

– slovníky, které jsou databázemi používanými jádrem a jazykovými programy, a funkce, které shromažďují zejména rozhraní a nástroje pro správu slovníků; datové struktury používané ve slovnících byly definovány v pravidlech pro překlad, jakož i v příručkách pro kódování.

140 Je třeba rovněž uvést, že proces překladu řízený jádrem se odehrává ve třech velkých fázích, a sice v předběžném zpracování, které zahrnuje filtraci zdrojového dokumentu pro překlad, v rozdělení do vět, v konzultování slovníků, v různých jazykových předběžných zpracováních a ve vytvoření „počáteční analytické oblasti"; dále v použití jazykových procedur na analytickou oblast prováděné ve fázích (analýza, převod a syntéza), a konečně v následném zpracování umožňujícím znovuvytvoření vět a obnovení překládaného dokumentu při dodržení jeho původního formátu.

141 Tato vysvětlení týkající se struktury a fungování počítačového programu Systran se týkají jak verze Unix, tak i verze EC-Systran Unix. Z toho vyplývá, že jednotlivé části počítačového programu, i když jsou součástí celku, mají nicméně v rámci tohoto celku specifickou úlohu. Je třeba zdůraznit především specifičnost a význam jádra, které zdrojový text připravuje tak, že jej filtruje, rozdělí do vět, poté pomocí informací ze slovníku pro každou větu vytvoří analytickou oblast. Na této oblasti jsou prováděny jazykové procedury.

142 S ohledem na tuto strukturu počítačového programu Systran, prokázanou průkazným způsobem žalobkyněmi a nezpochybněnou Komisí, je třeba přezkoumat práva uplatňovaná účastnicemi řízení k jednotlivým verzím počítačového programu Systran dotčeným v projednávané věci.

143 Zadruhé, údaje předložené žalobkyněmi ohledně výsledků srovnání verze Systran Unix s verzí EC-Systran Unix, které tvoří jediné verze dovolávané za účelem tvrzení o protiprávnosti jednání vytýkaného Komisi, umožňují prokázat podstatnou podobnost mezi oběma verzemi počítačového programu Systran.

144 Hlavní zjištění provedená v posudku Bitan za účelem podložení existence určité totožnosti či přinejmenším podstatné podobnosti mezi verzemi Systran Unix a EC-Systran Unix počítačového programu Systran jsou totiž následující:

– datové struktury: přinejmenším 72 % datových struktur verze Systran Unix a verze EC-Systran Unix je totožných nebo málo odlišných (viz bod 5 „Syntéza“ a bod 3.1 „Srovnávací analýza popisů datových struktur“);

– příručky pro kódování: většina kódů uvedených v příručce pro kódování verze Systran Unix je obsažena ve verzi EC-Systran Unix (viz bod 5 „Syntéza“ a bod 3.2 „Srovnávací analýza příruček pro kódování“);

– zdrojové kódy: podobnost mezi jádry obou verzí počítačového programu Systran, která tvoří hlavní část počítačového programu, dosahuje 80 až 95 %; další podobné znaky existují na úrovni jazykových procedur, velká část procedur verze Systran Unix je přitom obsažena ve verzi EC-Systran Unix (viz bod 5 „Syntéza“ a bod 4 „Srovnávací analýza zdrojových kódů“).

145 Tato skutková zjištění Komise jako takové nezpochybňuje a tvrdí, že verze EC-Systran Unix je dílem odvozeným od verze EC-Systran Mainframe, a dále, že verze Systran

Unix je dílem, které začleňuje vyvinuté počítačové aplikace, které jí patřily z titulu verze EC-Systran Mainframe, která byla sama odvozena od verze Systran Mainframe či verze EC-Systran Unix (viz body 132 až 136 výše a 150 až 157 dále).

146 Komise tak při jednání uvedla, že není schopná popřít tvrzení H. Bitana, který v dokumentech přiložených k žalobě poukázal na podobné znaky mezi verzemi Systran Unix a EC-Systran Unix.

147 V důsledku toho je třeba mít s přihlédnutím k důkazům předloženým žalobkyněmi a vyjádřením předloženým v tomto ohledu během řízení (viz body 137 až 146 výše) za to, že žalobkyně dostatečně průkazným způsobem prokázaly, že v projednávané věci existuje podstatná podobnost mezi verzemi Systran Unix a EC-Systran Unix a že se tak mohou dovolávat práv skupiny Systran k verzi Systran Unix vyvíjené od roku 1993 společností Systran, aby zabránily zpřístupnění odvozené verze EC-Systran Unix upravované společností Systran Luxembourg od 22. prosince 1997 pro účely potřeb Komise, třetí osobě bez jejich svolení.

148 Tento závěr nezpochybňuje práva, která může Komise mít k odvozené verzi EC-Systran Unix z titulu smluv o migraci nebo na základě toho, že vytvořila a vyvinula slovníky, které odpovídají jejím jazykovým potřebám. Jeho cílem je pouze uznat skutečnost, že žalobkyně prokázaly, že některé prvky počítačového programu Systran, zejména 80 až 95 % jádra a velká část jazykových procedur, byly vytvořeny společností Systran a jsou obsaženy ve verzi Systran Unix, uváděné na trh tímto podnikem, aniž ze spisu vyplývá jakýkoliv převod vlastnictví k těmto prvkům na Komisi.

149 Lze se tak domnívat, jak ostatně uvádí posudek Bitan, že za účelem vytvoření verze EC-Systran Unix převzala společnost Systran Luxembourg značnou část verze Systran Unix uváděné na trh společností Systran a začlenila do ní slovníky verze EC-Systran Mainframe.

150 Za účelem zpochybnění tohoto závěru Komise tvrdí, že verze EC-Systran Unix je ve skutečnosti pouze výsledkem migrace starší verze EC-Systran Mainframe z jednoho prostředí IT do jiného. Komise tento argument rozvinula v prvním přípisu GŘP, jehož závěry jsou v podstatě následující:

– „[z]právy o činnosti prokazují, že EC-Systran Unix byla vytvořena z EC-Systran Mainframe, [takže] tento počítačový program byl vyvinut od svého počátku za pomocí prostředků Komise“;

– „[p]ůvodní systém [verze Systran Mainframe] vytvořený společností WTC byl relativně jednoduchý vzhledem k [množství] modulů [a] programů, které musela Komise nechat vyvinout vlastními potřebami, aby odpovídal jejím očekáváním co do kvality“;

– „[p]ro společnost Systran bylo o to snadnější […] nabídnout Komisi svůj zmigrovaný základní systém, [a sice verzi Systran Unix], že tento zmigrovaný systém již obsahoval některé specifické prvky EC-Systran Mainframe vytvořené v rámci spolupráce a vývoje před obdobím 1993/1994, kdy společnost Systran SI zahájila pro Komisi migraci EC-Systran Mainframe“.

151 Podle Komise jí tedy vzhledem k tvrzenému vztahu mezi verzemi EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix zůstala práva nabytá na základě smluv týkajících se EC-Systran Mainframe. Komise navíc ohledně podobnosti verzí Systran Unix a EC-Systran Unix

zjištěné H. Bitanem tvrdí, že podobnost v podstatě pouze prokazuje, že je pravděpodobné, že skupina Systran použila počítačové aplikace vyvinuté pro Komisi v rámci verzí EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix a začlenila je do verze Systran Unix.

152 Tato argumentace Komise popírá jakékoliv právo skupiny Systran k počítačovému programu Systran bez ohledu na to, zda se jedná o verzi Systran Mainframe nabytou od skupiny WTC a od jejího autora, nebo o verzi Systran Unix vyvinutou a uvedenou na trh skupinou Systran několik let předtím, než skupina Systran vytvořila verzi EC-Systran Unix pro potřeby Komise, jež musela čelit zastaralosti verze EC-Systran Mainframe.

153 Jak již bylo uvedeno při přezkumu pravomoci Tribunálu rozhodnout projednávanou žalobu (viz body 70 až 77 výše), vychází argumentace Komise z obecných a nedostatečně přesných tvrzení z hlediska vlastností počítačového programu a právních a technických znaleckých posudků předložených žalobkyněmi.

154 Komise totiž ve své argumentaci primárně poukazuje na úlohu, kterou hrály její útvary při vytváření slovníků používaných verzí EC-Systran Mainframe a verzí EC-Systran Unix a která není žalobkyněmi zpochybněna, a v menší míře na vliv, který její útvary mohly mít na vytváření některých jazykových procedur verze EC-Systran Unix. Komise zamlžuje význam prací provedených společností Systran v případě jádra a hlavní části jazykových procedur a nikde nepoukazuje na práva, která by k nim mohla skupině Systran vzniknout,. Jak přitom bylo uvedeno v bodě 147 výše, žalobkyně dostatečně průkazným způsobem prokázaly, z jakého titulu se mohou dovolávat práv k verzi EC-Systran Unix z důvodu vývoje a uvedení na trhu starší verze Systran Unix.

155 Komise mimoto nikdy, ani přes výslovnou výzvu Tribunálu v tomto smyslu, nebyla schopna předložit technické důkazy, které by prokazovaly, proč se skupina Systran nemůže dovolávat autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran nebo k některým prvkům IT, z nichž je složen program nebo které tvoří jeho operační zdrojový kód (především k částem týkajícím se základního jádra a jazykových programů počítačového programu). Komise při jednání rovněž uznala, že není schopna předložit důkazní materiály, jež by umožňovaly určit, ke kterým prvkům Systran Unix se může dovolávat majetkového práva na základě smluv uzavřených se skupinou Systran ohledně verze Systran Mainframe. Tribunál tedy v tomto ohledu nemůže vyhovět argumentaci Komise (viz bod 136 výše).

156 H. Bitan mimoto rovněž při jednání a v návaznosti na druhý posudek Sirinelli a druhý technický přípis Bitan uvedl, že v každém případě jsou verze Systran Unix a Systran Mainframe zcela odlišné, neboť používají odlišný jazyk. Mimo skutečnost, že vztah uplatňovaný prvním přípisem GŘP neumožňuje prokázat, proč se žalobkyně nemohou domáhat práv k verzi EC-Systran Mainframe z titulu práv k verzi Systran Mainframe, což je otázka, která není předmětem projednávané žaloby, je tento údajný vztah popřen značnými rozdíly, které existují z hlediska IT mezi verzemi počítačového programu Systran, jež fungují v prostředí Mainframe, které se v průběhu času stalo zastaralým, a verzemi uvedeného počítačového programu přizpůsobeného novým prostředím IT Unix a Windows, u kterých nelze zpochybnit, že skupina Systran je autorem původní verze Systran Unix. Tato verze je ostatně mnohem starší než verze EC-Systran Unix vytvářená společností Systran Luxembourg pro potřeby Komise od 22. prosince 1997, na rozdíl od toho, co by bylo možné vyvodit z prvního přípisu GŘP, který chybně odkazuje na roky „1993/1994, kdy společnost Systran [Software, Inc.] zahájila pro Komisi migraci EC-Systran Mainframe“ (viz bod 150 výše).

157 V důsledku toho není závěr uvedený v bodě 147 výše nijak zpochybněn argumentací Komise vycházející ze vztahu verze EC-Systran Unix k verzi EC-Systran Mainframe či údajných úprav provedených ve verzi Systran Unix v návaznosti na vytvoření verze EC-Systran Mainframe.

2. K protiprávnosti jednání Komise

158 Protiprávní jednání vytýkané Komisi spočívá v tom, že si přisvojila právo zadat práce uvedené ve vyhlášení veřejné zakázky, které mohou změnit prvky verze Systran Unix převzaté ve verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran, jež jsou chráněny autorským právem nebo know-how skupiny Systran, či vést ke zpřístupnění těchto prvků, aniž skupina Systran na Komisi převedla vlastnictví k těmto prvkům smlouvou či jí k provedení takovýchto prací udělila oprávnění.

a) Argumenty účastnic řízení

K porušení autorského práva

159 Žalobkyně ohledně porušení autorského práva tvrdí, že totožné či podobné znaky uvedené v posudku Bitan se týkají prvků chráněných z tohoto titulu, a sice struktury a zdrojových kódů počítačového programu Systran. Verze EC-Systran Unix je tak dílem odvozeným od verze Systran Unix, tedy díla závislého na systému Systran. To má za následek, že autor prvního díla, skupina Systran, může bránit jakékoliv

změně odvozeného díla, ke které neudělila svolení. Tím, že Komise zadala třetí osobě práce, které mají změnit verzi EC-Systran Unix vytvořenou společností Systran Luxembourg, porušila autorské právo, protože neměla právo měnit tento počítačový program bez předchozího svolení skupiny Systran. Žalobkyně za účelem prokázání obecných zásad společných právním řádům členských států použitelných v této oblasti zdůrazňují, že porušení práv je trestáno ve všech právních řádech členských států a uznáno jako přečin, kvazidelikt nebo alespoň jako pochybení, které může vést k náhradě škod způsobených orgány.

160 Podle článku 4 směrnice 91/250, kterou měly členské státy povinnost provést do 1. ledna 1993, má totiž autor počítačového programu „právo činit sám a právo udělovat svolení jinému k: a) stálému nebo dočasnému rozmnožování počítačového programu jako celku nebo jeho části, a to jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě […] b) překladům, zpracování, úpravám a k jakékoliv jiné změně počítačového programu a k rozmnožování programu z těchto úkonů vyplývajícímu“. Provedení jednoho z těchto úkonů bez svolení autora zakládá porušení práv k počítačovému programu. Tato směrnice rovněž zdůrazňuje, že počítačové programy jsou chráněny autorským právem jako dílo ve smyslu Bernské úmluvy. Odkaz na Bernskou úmluvu, jejíž stranou bylo všech patnáct členských států v době přijetí směrnice 91/250, tak umožňuje definovat autorské právo odkazem na již existující společné zásady.

161 Ve francouzském právu, právu použitelném na společnost Systran, která vyvinula a uvádí na trh verzi Systran Unix, byla směrnice 91/250 provedena zákonem č. 94-361 ze dne 10. května 1994, kterým se provádí směrnice 91/250 a mění zákoník duševního vlastnictví (JORF ze dne 11. května 1994, s. 6863), kodifikovaného ve francouzském zákoníku duševního vlastnictví. Autor počítačového programu má autorské právo související s tímto programem s výhradou jeho původnosti, a je tak oprávněn chránit svůj počítačový program v rámci žaloby pro porušení práv. Článek L 122-6 tohoto zákoníku tak stanoví, že „užívací právo autora počítačového programu zahrnuje právo činit sám a právo udělovat svolení jinému k [zaprvé] stálému nebo dočasnému rozmnožování počítačového programu jako celku nebo jeho části, a to jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě, [zadruhé] překladům, zpracování, úpravám a k jakékoliv

jiné změně počítačového programu a k rozmnožování programu z těchto úkonů vyplývajícímu“. Úkony podléhající svolení autora počítačového programu provedené bez jeho svolení představují porušení práv k počítačovému programu. Směrnice 91/250 byla rovněž provedena v ostatních členských státech: v Lucembursku (zákon ze dne 18. dubna 2001 o právu autorském, právech souvisejících s autorským právem a o databázích, *Mémorial* A 2001, s. 1042, dále jen „lucemburský zákon o autorském právu“, zejména článek 3) a v Belgii (zákon ze dne 30. června 1994, kterým se v belgickém právu provádí evropská směrnice ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů, *Moniteur belge* ze dne 27. července 1994, s. 19315, dále jen „belgický zákon o počítačových programech“).

162 V odpovědi na argument vycházející z nutnosti prokázat, že skupina Systran je nositelem dovolávaných práv, žalobkyně uvádějí, že Komise takový důkaz vyžaduje i přes řadu smluv, jež mohla uzavřít a ve kterých je připomenuto, že nositeli těchto práv jsou pouze společnosti skupiny Systran, a i přes obecné zásady společné právním řádům členských států použitelné v této oblasti – které jsou připomenuty v posudcích profesora Sirinelliho nazvaných „Analýza podmínek týkajících se přípustnosti žaloby pro porušení práv právnické osoby“ (dále jen „první posudek Sirinelli“) a „Přístup k ochraně přepsaného počítačového programu autorským právem“ (druhý posudek Sirinelli) – zejména ohledně teorie zdánlivosti, která zdánlivému majiteli umožňuje vystupovat před soudem, aniž porušovatel práv mohl uložit, aby byl předložen řetězec smluv o převodu, nebo se dovolávat nepřípustnosti vycházející z jakékoliv pochybnosti ohledně nositele práv. Je tedy od Komise nepoctivé vyžadovat důkaz o vlastnictví počítačových programů, aby se vyhnula odsouzení pro porušení práv.

163 Tento argument ostatně často uplatňují porušovatelé práv, a v projednávané věci jej převzala Komise, která se snaží zbavit se své odpovědnosti tvrzením, že skupina Systran nepředložila důkaz o tom, že je nositelem práv k verzi Systran Unix počítačového programu Systran a k verzi EC-Systran Unix, která je od ní odvozena. Ve francouzském právu použitelném na společnost Systran a v belgickém právu dovolávaném Komisí přitom obrana autorského práva vychází z domněnky o postavení majitele, která předpokládá, že osoba, která dílo užívá, je jeho majitelem. V dané oblasti

francouzská judikatura z této domněnky vyvozuje, že právnická osoba, která podá k soudu žalobu pro porušení práv, není v praxi povinna předložit úplnou řadu smluv o převodu z autora, fyzické osoby, původního nositele práva, na posledního majitele, a porušovatel práv se na svou obranu nemůže nijak dovolávat případného nepředložení řetězce smluv o převodu. Velmi blízké řešení je přijato v belgickém právu, v němž platí, že výhody z domněnky stanovené čl. 6 druhým pododstavcem zákona ze dne 30. června 1994 o autorském právu a o právech souvisejících s autorským právem (*Moniteur belge* ze dne 27. července 1994, s. 19297, dále jen „belgický zákon o autorském právu"), podle kterého „se za autora považuje, není-li prokázán opak, kdokoliv, kdo je jako takový uveden na díle prostřednictvím uvedení svého jména nebo znaku, který jej umožňuje určit", se může dovolávat právnická osoba, jejíž název je uveden na díle. Právo Společenství stanoví stejnou domněnku. Článek 5 směrnice 2004/48, nazvaný „Domněnka autorství nebo vlastnictví autorských práv" totiž stanoví:

„Pro účely použití opatření, řízení a nápravných opatření podle této směrnice:

a) stačí k tomu, aby byl autor literárního nebo uměleckého díla, není-li prokázán opak, za takového považován a v důsledku toho oprávněn zahájit řízení o porušení práv, je-li jeho jméno uvedeno na díle obvyklým způsobem;

b) se písmeno a) použije obdobně i na nositele práv souvisejících s autorským právem, pokud jde o jejich předmět ochrany."

164 Společnost Systran je tedy aktivně legitimována k podání žaloby, ledaže by Komise předložila důkaz o neexistenci jejího vlastnictví. Komise se přitom do současné doby

pouze omezila na snahu přenést důkazní břemeno na žalobkyně, a lze již tedy říci, že Komise tento důkaz nepředloží, protože Systran je nesporným uživatelem dotčeného díla a Komise ji vždy jako takovou uznávala. Právnická osoba, která dílo užívá, se tak považuje za nositele práv, což jí umožňuje podat žalobu proti třetím osobám, které se dopustily porušení práv. Tato domněnka platí bez ohledu na povahu dotčeného díla a počet dotčených autorů. Význam má pouze užívání ze strany žalobce, není-li zpochybněno autorem či autory. Profesor Sirinelli upřesňuje, že existuje „skutečné hmotněprávní pravidlo, podle kterého ten, kdo užívá dílo, je hoden ochrany již z důvodu tohoto užívání". O vlastnictví společnosti Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran přitom není pochybnosti: Systran udělila licence k této verzi počítačového programu Systran Unix hlavním internetovým portálům a prodává ji několika nadnárodním podnikům, velkým obchodům a v prodejních katalozích zásilkových prodejů. Systran je rovněž majitelem ochranných známek SYSTRAN a doménových jmen „systran", které užívá všude ve světě. Mnoho článků nebo reklam rovněž osvědčuje vlastnictví veřejně potvrzené a prokázané skupinou Systran. Žalobkyně se dovolávají zejména předání „European IST Prize" společnosti Systran v Haagu (Nizozemsko) v roce 2005 členem Komise pověřeným informační společností. Skupina Systran, která jedná jako majitel díla i jeho názvu, je tedy legitimována k podání žaloby proti porušovateli práv k Tribunálu. Počítačový program užívaný Komisí je navíc označen názvem „EC-Systran Unix", což umožňuje prokázat úlohu společnosti Systran v tomto ohledu.

165 Žalobkyně bez ohledu na předchozí argumenty a za účelem vyloučení jakékoliv případné pochybnosti hodlají pro úplnost prokázat, že skupina Systran je nezpochybnitelným nositelem práv duševního vlastnictví k verzím Systran Mainframe a Systran Unix počítačového programu Systran a jako taková je historicky Komisí uznávána.

166 Ohledně verze Systran Mainframe žalobkyně tvrdí, že skupina Systran je nositelem práv k této verzi, protože je nabyla od společnosti Gachot, která je právním nástupcem

P. Tomy, vynálezce a autora původního počítačového programu, a společností, které uvedený program užívaly. Navíc je Systran nezpochybnitelně nositelem práv duševního vlastnictví ke všem verzím počítačového programu Systran Mainframe, včetně EC-Systran Mainframe. K postoupení a převodu práv duševního vlastnictví totiž může dojít jen písemně a v případě pochybnosti je třeba je vykládat na základě zásady restriktivního výkladu vždy ve prospěch autora. Jestliže se přitom prokázalo, že Systran práva nabyla od samotného autora počítačového programu, P. Tomy, nikdy je nepřevedla na Komisi bez ohledu na smlouvy, kterých se Komise dovolává pouze za tím účelem, aby se nejevila jako porušovatel práv. Žalobkyně nerozumí tomu, za jakým účelem se Komise dovolává smluv týkajících se užívání počítačového programu, uzavřených s třetími společnostmi, jichž se vůči společnosti Systran nelze dovolávat a které tedy nemohou vést k žádnému převodu práv duševního vlastnictví ve prospěch Komise. V případě smluv uzavřených se společností Systran nebo se společnostmi, jejichž právním nástupcem se stala společnost Systran, se jedná pouze o licenční smlouvy o užívání nebo o poskytování služeb. Žádná z těchto smluv nezahrnuje postoupení nebo převod práv duševního vlastnictví ve prospěch Komise.

167 Původní smlouva například Komisi přiznávala pouze užívací právo (článek 4) jak pro existující systém, tak pro případné nově vyvinuté počítačové aplikace. Podle lucemburského práva použitelného na tuto smlouvu, které v tomto odpovídá francouzskému a belgickému právu, je třeba převod a přechod majetkových práv ve vztahu k autorovi prokázat písemně a je třeba je vykládat restriktivně v jeho prospěch. Tato smlouva přitom neobsahuje žádné ustanovení, které by mohlo být více či méně vykládáno jako převod práv. Nepřiznává proto Komisi žádné právo duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran, včetně jeho verze EC-Systran Mainframe, s výjimkou slovníků vyvinutých Komisí.

168 Ani smlouva o spolupráci nestanoví žádný převod práv duševního vlastnictví ve prospěch Komise. Zdá se, že tato smlouva má pro Komisi zvláštní význam, i když ji v roce 1991 sama ukončila. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, která v této smlouvě spatřuje

původ svých údajných práv duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran Mainframe, tato smlouva stanoví, že Komise má licenci k užívání a bez převodu jakéhokoliv práva stanoví, že práva obou stran jsou k okamžiku podpisu smluv zachována. Úvodní ustanovení této smlouvy o spolupráci totiž stanoví:

„2. Dne 22. září 1975 Komise uzavřela se společností WTC smlouvu týkající se užívání systému Systran Komisí a počátečního vývoje tohoto systému společností WTC.

[…]

5. Strany tedy konstatují, že Komise je majitelem licence k užívání základního systému […]“

169 Článek 4 smlouvy o spolupráci rovněž připomíná, že práva obou stran jsou k okamžiku podpisu zachována. Komise přitom neměla k počítačovému programu Systran Mainframe žádná práva. Komise se tak nemůže dovolávat jakéhokoliv převodu práv duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran Mainframe ve svůj prospěch, i když se uznávají její práva ke slovníkům, které vyvinula (odstavec 6 úvodních ustanovení smlouvy o spolupráci). Tato práva nijak nezasahují do autorství společnosti Systran ani do práv, které má k počítačovému programu Systran Mainframe (nebo k verzi EC-Systran Mainframe), a zejména k jádru tohoto programu. Příloha I smlouvy o spolupráci uznává výslovně autorství společností WTC, Gachot a Systran. Po skončení této smlouvy, jako ostatně většiny smluv, je na Komisi převedeno právo užívat počítačový program v jeho nejvyvinutější verzi a dále k němu udělit licenci, a to pouze na území Společenství (viz článek 5 smlouvy o spolupráci, který výslovně stanoví, že Komise má „užívací právo“). Komise se tak marně dovolává ustanovení o ukončení smlouvy o spolupráci. Rovněž zde, i při použití obecných

zásad závazkového práva použitelných v celém Společenství, platí, že smluvní ustanovení nelze vykládat extenzivně. Struktura dotčeného ustanovení je jasná: po dobu tří let je zaručeno užívací právo uvedené v článku 5. Po dobu těchto tří let je Komise oprávněna počítačové aplikace vyvíjet či je vylepšovat (článek 4 smlouvy o spolupráci). Po uplynutí těchto tří let bude Komise moci užívat počítačový program EC-Systran Mainframe ve stavu, do kterého dospěl k tomuto datu. Po uplynutí této lhůty tedy Komise bude mít pouze užívací právo. Restriktivní výklad převodů majetkových práv, rovněž v belgickém právu, navíc umožňuje konstatovat, že Komise po skončení smlouvy o spolupráci nenabyla žádné právo duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran Mainframe.

170 Na Komisi tak nebyla převedena žádná práva duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran Mainframe, ani k původní myšlence či přepisu, ze kterých vychází, ani k přípravnému koncepčnímu materiálu, ani k datové struktuře, a tím spíše ani k jádru. Žalobkyně upřesňují, že výše uvedené argumenty směřující k prokázání, že společnost Systran je nositelem práv duševního vlastnictví k verzi Systran Mainframe počítačového programu Systran, mají za cíl pouze odpovědět na argumentaci Komise, která je zcela irelevantní z hlediska výsledku sporu, protože porušení práv se týká verze Systran Unix, a nikoli verze Systran Mainframe.

171 Ohledně verze Systran Unix žalobkyně tvrdí, že Komise si nemůže nárokovat sebemenší právo duševního vlastnictví k této verzi počítačového programu Systran. Verze Systran Unix totiž byla vytvořena na žádost společnosti Systran její stoprocentní dceřinou společností Systran Software (odpověď společnosti Systran na vyhlášení veřejné zakázky). Verze Systran Unix je novou verzí počítačového programu Systran, odlišnou od verze Systran Mainframe, která se stala zastaralou. Skupina Systran je

jediným nositelem práv k verzi Systran Mainframe a k jejímu jádru a jakožto iniciátor verze Systran Unix je plným majitelem tohoto nového počítačového programu a jeho jádra, jak prokázal profesor Sirinelli.

172 Až po vytvoření a uvedení na trh nového počítačového programu Systran Unix byly společností Systran Luxembourg uzavřeny s Komisí smlouvy o migraci. Tyto smlouvy upravovaly nahrazení verze EC-Systran Mainframe verzí Systran Unix, jejíž původnost a novost byly prokázány, a migraci slovníků Komise, aby mohly fungovat s touto novou verzí. To ostatně vyplývá z posudku Bitan, protože verze EC-Systran Unix má stejné jádro jako počítačový program Systran Unix, jelikož obě jádra jsou si podobná z 85 %. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, je tedy verze EC-Systran Unix pouhou verzí počítačového programu Systran Unix zahrnující slovníky vyvinuté Komisí, která byla předmětem migrace v rámci smluv o migraci, a nikoli výsledkem migrace počítačového programu EC-Systran Mainframe, který se stal zastaralým. I když tak Komise má práva ke slovníkům, které vyvinula, nemá žádné právo k počítačovému programu Systran Unix, které by existovalo již před smlouvami o migraci.

173 Navíc tyto smlouvy, stejně jako smlouvy předchozí, nevedly k žádnému převodu práv duševního vlastnictví k počítačovému programu Systran Unix ve prospěch Komise. Byly ostatně uzavřeny se společností Systran Luxembourg, která nebyla nositelem žádného práva k počítačovému program Systran Unix, a nikoli se společností Systran, jediným nositelem těchto práv. Navíc výslovně stanoví zachování starších práv duševního vlastnictví, zjevně včetně autorského práva společnosti Systran k počítačovému programu Systran Unix. I kdyby bylo přijato tvrzení Komise týkající se migrace verze EC-Systran Mainframe, měla by Komise pouze odvozené právo, které by jí v žádném

případě neumožňovalo měnit počítačový program EC-Systran Unix bez svolení společnosti Systran. I za tohoto předpokladu se tak Komise dopustila porušení práv tím, že provedla či nechala provést práce stanovené ve vyhlášení veřejné zakázky.

174 Žalobkyně tvrdí, že se cítí být zaskočeny a šokovány stanoviskem Komise především proto, že orgány učinily z boje proti porušování práv svůj hlavní cíl a prioritu, když zavedly různé iniciativy, opatření a právní úpravy umožňující účinně bojovat proti této zhoubě, a dále v projednávané věci proto, že Komise vždy dobře věděla, že skupina Systran je nezpochybnitelně nositelem práv k počítačovým programům Systran, zejména k programu Systran Unix. Uzavřela tak několik licenčních smluv, které prokazují, že byla přesvědčena o tom, že Systran je nositelem práv. Byla mimoto vždy informována o tom, že Systran je nositelem práv duševního vlastnictví jak k počítačovému programu Systran Mainframe, tak i k počítačovému programu Systran Unix, jakož i o tom, že tento posledně uvedený program existoval již dříve, jak vyplývá z:

– dopisů ze dne 27. ledna a 5. února 1987 zaslaných mezi ředitelem GŘ pro telekomunikace, informační společnost a inovace a D. Gachotem;

– zprávy ze dne 4. května 1998, která zdůrazňuje inovativní povahu počítačového programu Systran Unix vyvinutého společností Systran; co se týče konkrétněji jádra, zpráva ze dne 4. května 1998 uvádí, že „[v]šechy programy systému byly znovu vytvořeny nebo znovu napsány v jazyce C“;

– odpovědi na vyhlášení veřejné zakázky vyhlášené Komisí v roce 1997 za účelem uzavření smluv o migraci, která prokazuje, že Komise byla plně informována o původu práv společnosti Systran, které v dané době nepopírala, a o časové přednosti Systran Unix.

175 Komise ostatně několikrát uznala vlastnictví společnosti Systran, jak co se týče verze Systran Mainframe, tak i verze Systran Unix, jakož i časovou přednost této verze ve vztahu k verzi EC-Systran Unix, jak to vyplývá z:

– faxu zaslaného společnosti Gachot dne 5. března 1987, ve kterém Komise píše:

„[s]kupina Systran je majitelem základních počítačových programů a užívací práva Komise týkající se jejích devíti [dvojic] jazyků se vztahují pouze na orgány Společenství a oficiální instituce členských států. Naopak, Komise je majitelem slovníků, které vytváří od roku 1975“;

– posudku p. Carpentiera pro poradní komisi pro nákupy a zakázky;

– posudku J. Bavena, který prokazuje, že počítačový program Systran Unix existoval před verzí EC-Systran Unix a že Komise chtěla obnovit obchodní vztahy se společností Systran, aby využila inovace provedené počítačovým programem Systran Unix a dostala se ze zastaralého stavu, ve kterém se nacházela;

– technické přílohy II druhé, třetí a čtvrté smlouvy o migraci, která stanoví obecný přístup k migraci a osvědčuje, že Komise věděla, že počítačový program Systran Unix již existuje a že tento program umožnil vytvořit verzi EC-Systran Unix;

– transakce, již Komise uzavřela se společností Systran, na které je třeba trvat: Komise zaprvé v rozporu s původní smlouvou, jelikož nezaplatila společnosti Systran poplatek, ke kterému byla povinna, považovala za nutné obrátit se na společnost Systran a s touto společností uzavřela transakci zhmotněnou dopisy ze dne 19. a 22. prosince 1997, ve kterých generální ředitel GŘP uvádí, že se jedná o „maximální zhodnocení práce věnované již 20 let Komisí tvorbě slovníků speciálně uzpůsobených administrativnímu a technickému jazyku dokumentů Komise"; tato práce vykonaná v průběhu předchozích 20 let je tím jediným, co si lze nárokovat, jelikož její práva k samotnému počítačovému systému Systran Mainframe neexistují; zadruhé požaduje generální ředitel GŘP po společnosti Systran, aby se zavázala, že „neuplatní žádný finanční nárok vyplývající z plnění smluv uzavřených mezi skupinou Systran a Komisí"; přitom právě finanční nároky společnosti Systran spočívaly v rozhodné době v poplatcích dlužných z titulu jejího autorského práva k verzím Systran Mainframe; zatřetí, generální ředitel GŘP dokonce požádal o svolení užívat název Systran, čímž uznal autorství společnosti Systran; Systran Komisi udělila svolení k užívání názvu Systran pro „systém automatického překladu odvozeného od původního systému Systran", potvrdila svůj souhlas, aby Komise používala její počítačový program, vzdala se finančních nároků vyplývajících z porušení dřívějších smluv a uvedla:

„[N]ejsme proti zveřejnění některých částí slovníků verze Systran používané Komisí. Je však třeba zajistit, aby prvky, které jsou součástí systému Systran, nebyly zpřístupněny veřejnosti."

176 Žalobkyně tedy tvrdí, že Komise nyní nemůže předstírat, že neznala rozsah jejich práv, a že dobře ví, že nikdy nebyla oprávněna měnit počítačový program Systran Unix a zejména jeho jádro. Jakákoliv změna provedená bez svolení je přitom porušením práv, protože v této oblasti se zásadně uplatní zákaz, a nikoli opak.

177 Komise zdůrazňuje, že ochrana počítačových programů je zajištěna ve všech členských státech právními předpisy o autorském právu. Uvádí situaci v Belgii, kde se jedná o belgický zákon o počítačových programech a belgický zákon o autorském právu, jakož i v Lucembursku, kde se jedná o zákon ze dne 24. dubna 1995, kterým se mění zákon ze dne 29. března 1972 o autorském právu ohledně právní ochrany počítačových programů (*Mémorial* A 1995, s. 944, dále jen „lucemburský zákon o počítačových programech"), zákon ze dne 8. září 1997, jímž se mění změněný zákon ze dne 29. března 1972 o autorském právu (*Mémorial* A 1997, s. 2662) a lucemburský zákon o autorském právu.

178 Zaprvé Komise tvrdí, že neexistuje žádný důkaz o právech dovolávaných společností Systran k počítačovému programu Systran. V projednávané věci žalobkyně nevysvětlily, jakým způsobem nabyly práva, o nichž tvrdí, že jsou jejich nositeli.

179 Ohledně verzí Systran Mainframe a EC-Systran Mainframe Komise uvádí, že žalobkyně tvrdí, že jako autor počítačového programu Systran je v původní smlouvě jasně uvedena společnost WTC; že tvrdí, že na konci 80. let byla v rámci částečného vkladu aktiv do společnosti Systran vložena aktiva týkající se úplné části činnosti „Automatický překlad" společnosti Gachot, která se sama stala právním nástupcem společností WTC, Latsec, Systran USA a Systran Institut (Německo), které vytvořily systém automatického překladu Systran stále označovaný jako „počítačový program Systran" nebo „systém Systran", a že tvrdí, že veškeré smlouvy uzavřené s Komisí v letech 1975 až 1987 byly *de iure* převzaty společností Systran, která v nich pokračovala. I přes tato tvrzení a přesné žádosti Komise (viz dopisy určené společnosti Systran ze dne 15. února a 28. dubna 2005, kterými ji žádala o určení právních a smluvních základů jejích nároků) přitom žalobkyně, zvláště společnost Systran Luxembourg nepředložily žádný důkaz (úmluva o převodu práv, atd.), že se staly nositeli práv, jejichž porušení se dovolávají, a neuvádějí ani pro jaká území a na jakou dobu tato práva mají. Článek 5 písm. c) původní smlouvy uzavřené se společností WTC stanoví, že bez předchozího

svolení Komise nemůže dojít k žádnému převodu práv nebo povinností vyplývajících ze smlouvy. Komise se tohoto ustanovení dovolává a tvrdí, že nikdy neobdržela předchozí oznámení o vkladu nebo převodu dovolávaného žalobkyněmi a že tedy nikdy neodsouhlasila převod ze společnosti WTC na žalobkyně.

180 Ohledně domněnky, podle níž je za autora považován – není-li prokázán opak – ten nebo ti, pod jejichž jménem je dílo zpřístupněno, Komise zpochybňuje použití francouzského práva v tomto ohledu. Tato domněnka stanovená zákonem č. 94-361 ve Francii v projednávané věci není použitelná a je zpochybňována belgickou a francouzskou právní naukou. Komise rovněž zdůrazňuje, že tato domněnka platí pouze do prokázání opaku a že je zjevné, že v případě verze EC-Systran Unix tuto domněnku vyvrátila, jelikož tato verze není uváděna na trh v obalu, na kterém by bylo uvedeno jméno autora, a uvedená verze je někdy označována jako „Commission's MT systém" nebo „ECMT".

181 Zadruhé Komise tvrdí, že smluvní vztahy mezi účastnicemi řízení musejí být analyzovány jako řada „smluv o dílo", jejichž cílem je přiznat jí vlastnictví k verzím EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix, aniž skupina Systran může v tomto ohledu uplatňovat práva. V jednotlivých smlouvách uzavřených mezi účastnicemi řízení od roku 1975 se společnosti skupiny Systran obecně zavázaly vytvořit pro Komisi veškeré či některé prvky programu EC-Systran odpovídající specifickým potřebám vyvolaným činností Komise bez ohledu na to, zda se jedná o verzi EC-Systran Mainframe nebo o verzi EC-Systran Unix. V tomto ohledu Systran neprokázala, že nabyla práva k programům takto vyvinutým pro Komisi. Tyto programy byly již ze své povahy vytvořeny a vyvinuty fyzickými osobami. K tomu, aby společnost Systran mohla tvrdit, že je nositelem práv, by musela prokázat, že je nabyla od jejich autorů. Komise v tomto ohledu uvádí, že z belgických právních předpisů, kterých se dovolává Systran, vyplývá, že počítačový program je převeden z jeho autora, i když je příkazcem, pouze tehdy, je-li tento převod sjednán písemně. Totéž ostatně platí o lucemburském zákoně o autorském právu. Belgický zákon o počítačových programech totiž obsahuje pouze jediné ustanovení, které umožňuje odchýlit se od obecného režimu stanoveného článkem 3 belgického zákona o autorském právu (který stejně jako lucemburský zákon vyžaduje písemnou formu v případě nabytí od autora). Tato výjimka se týká případu, kdy byl program vytvořen zaměstnancem nebo statutárním zástupcem. Je tak stanovena domněnka převodu majetkových práv ve prospěch zaměstnavatele, ledaže smluvní ujednání či právní předpis stanoví jinak. Kromě tohoto případu, který nebyl žalobkyněmi

prokázán, tak „smlouva o dílo“, na jejímž základě jedna osoba zadá druhé osobě, která jí není podřízena, aby pro ni vytvořila celý počítačový program či jeho část, podléhá výše uvedeným pravidlům belgického zákona o autorském právu. Komise mimoto uvádí, že v belgickém právu nemohou být žalobkyně, právnické osoby, považovány za autory. Původním nositelem autorského práva je totiž fyzická osoba, která vytvořila dílo, a autorské právo může v Belgii vzniknout pouze ve prospěch fyzické osoby. S odkazem na belgickou judikaturu Komise zdůrazňuje, že právnické osoby musejí prokázat, od koho a jakým způsobem práva nabyly (rozsudek cour d'appel de Gand ze dne 27. října 1993, Ing. Cons., 1993, s. 366). Komise tvrdí, že žalobkyně neuvádějí, na základě čeho si jako právnické osoby mohou nárokovat práva k verzi Systran Unix nebo k verzi EC-Systran Unix, která je od ní odvozena.

182 Podpůrně, i kdyby se mělo připustit, že žalobkyně jsou nositeli některých práv k počítačovému programu Systran, Komise v každém případě tvrdí, že je rovněž nositelem práv duševního vlastnictví nutných pro úkony, které provedla tím, že některé práce týkající se verze EC-Systran Mainframe zadala třetí osobě. V tomto ohledu odkazuje na původní smlouvu, rámcovou smlouvu o technické spolupráci, smlouvu o spolupráci, které se týkají verze EC-Systran Mainframe, a na smlouvy o migraci uzavřené se společností Systran Luxembourg v letech 1998 až 2002 ohledně verze EC-Systran Unix. Tyto smlouvy Komisi umožňují zpochybnit tvrzení žalobkyň, podle něhož na ni nebylo převedeno žádné právo duševního vlastnictví k verzi Systran Unix.

183 Za účelem zpochybnění tvrzení žalobkyň, podle kterého údajné téměř totožné znaky mezi verzí Systran Unix a verzí EC-Systran Unix počítačového programu Systran

umožňují domnívat se, že nedovolené užívání počítačových programů Systran Komisí představuje porušení práv a v důsledku toho protiprávní jednání, Komise uplatňuje existenci několika práv.

184 Zaprvé Komise tvrdí, že je nositelem majetkových práv k vývoji a vylepšením počítačového programu Systran financovaných jejími útvary bez ohledu na to, o kterou část systému se jedná (jádro, jazykové programy a slovníky). Mimoto má výhradní majetkové právo ke slovníkům, které vyvinula a vylepšila pro vlastní potřeby [viz čl. 4 písm. a) původní smlouvy, článek 4 rámcové smlouvy o technické spolupráci, odstavec 6 úvodních stanovení smlouvy o spolupráci a článek 4 uvedené smlouvy, jakož i její příloha I, která stanoví, že „[i] když Komise byla vždy majitelem slovníků a jiných složek které vyvinula pro různé verze Systran, majetková práva k základnímu počítačovému programu byla rozdělena mezi několik společností"]. Komise zdůrazňuje, že četné specifické počítačové aplikace vyvinuté za účelem migrace systému Mainframe k systémům Unix je majetkem Komise (viz čl. 13 odst. 2 smluv o migraci a příloha 2 přílohy dodatku č. 4 k první smlouvy o migraci).

185 Zadruhé Komise tvrdí, že je nositelem užívacích práv. V tomto ohledu je tvrzení žalobkyň, podle něhož Komise, která nevytvořila původní počítačový program Systran, nemůže být nositelem žádného práva k tomuto počítačovému programu nebo k jakékoliv vyvinuté počítačové aplikaci na základě počítačového programu Systran, která byla navíc provedena bez svolení, v rozporu s článkem 13 smluv o migraci. V tomto ohledu je výklad omezení obsaženého v tomto ustanovení, a sice „s výjimkou případů, kdy práva duševního nebo průmyslového vlastnictví již existují", ze strany žalobkyň v rozporu se zásadou výkladu smluv v dobré víře. Podle Komise totiž ze smluv o migraci vyplývá rozdíl mezi systémem Systran uváděným na trh skupinou Systran a verzemi EC-Systran používanými Komisí a dále pak tyto smlouvy výslovně stanoví, že systém nazvaný „systém automatického překladu Komise" zůstane majetkem Komise

se všemi jeho složkami bez ohledu na to, zda byly během plnění smlouvy změněny či nikoli. Omezení, podle kterého tato práva existují, „aniž jsou dotčena starší práva duševního nebo průmyslového vlastnictví", lze tedy chápat pouze jako ochranu stávajícího stavu před ukončením migrace systému, které vylučuje jakékoliv nabytí práv ve vztahu k verzi EC-Systran Unix žalobkyněmi prostřednictvím migrace. Tento závazek uzavřený se společností Systran Luxembourg, která podepsala smlouvy o migraci, lze vztáhnout na společnost Systran, jelikož v závazku formou dopisu ze dne 12. března 2001 (příloha V čtvrté smlouvy o migraci) se tato společnost zaručila za řádné a úplné splnění čtvrté smlouvy o migraci svou dceřinou společností Systran Luxembourg.

186 V důsledku toho Komise tvrdí, že z výše uvedených smluv a již z původní smlouvy ze dne 22. září 1975 vyplývá, že úmyslem smluvních stran bylo dát Společenství k dispozici systém překladu Systran, a že má majetková nebo v každém případě užívací práva k verzím EC-Systran. Tyto verze počítačového programu Systran byly totiž vyvinuty na náklady Komise (za rozpočet v přibližné výši 45 milionů eur, z čehož přibližně 14 milionů bylo určeno ve prospěch společností skupiny Systran) a mohly jí ostatně být vyvinuty nezávisle. Není pochyb o možnostech užívání počítačového programu Systran Společenstvím pro veřejný sektor v širokém slova smyslu, a to na území Společenství. Mimoto již původní smlouva stanovila, že Komise bude moci volně užívat systém za jakýmkoliv účelem, tedy rovněž mimo území Společenství, včetně soukromého sektoru, za platbu dodatečného poplatku společnosti WTC. Podle Komise spočívala „filozofie" tohoto řešení v domněnce, že smluvní partner WTC, který systém vyvinul a je rovněž oprávněn jej užívat, získal na základě několika smluv dostatečnou odměnu k tomu, aby učinil závěr, že k němu Společenství nabylo právo úplné a volné dispozice, tedy právo vlastnické.

187 Komise uvádí, že toto řešení sice není výslovně jako takové stanoveno ve smlouvě o spolupráci z roku 1987, ale tuto smlouvu lze vykládat pouze v tomto smyslu. Jiný výklad než ten, který Komisi přiznává majetková práva k verzi EC-Systran Mainframe počítačového programu Systran, aniž žalobkyně mohou uplatit právo podat námitky, totiž neumožňuje vysvětlit konsistenci mezi články 4, 4a, 5 a 8 této smlouvy. Podle Komise se tak tato smlouva jeví jako „mimosoudní řešení", které umožňuje vyloučit jakoukoliv diskusi mezi smluvními stranami o vlastnictví jednotlivých složek systému Systran, včetně slovníků.

188 Zatřetí, i za předpokladu, že Komise užívá verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran v pozměněné formě ve srovnání s verzí Systran Unix, jak to vyplývá z posudku Bitan, žalobkyně neprokázaly, že Komise porušila belgické nebo lucemburské právo. Komise se dovolává různých ustanovení belgického a lucemburského práva, na jejichž základě lze rozmnožovat nebo upravovat počítačový program bez svolení jeho autora, je-li to nezbytné proto, aby uživatel užíval program způsobem, ke kterému je určen, včetně opravy chyb (viz článek 6 belgického zákona o počítačových programech, čl. 28 odst. 4 lucemburského zákona o počítačových programech a článek 34 lucemburského zákona o autorském právu).

189 Komise nakonec formálně zpochybňuje, že sdělila zdrojové kódy verze EC-Systran Unix společnosti Gosselies v rámci prací, které měly být provedeny z titulu sporné zakázky. Na rozdíl od tvrzení obsažených v posudku Bitan nevyžadovaly práce zadané této společnosti zásah na úrovni jádra počítačového programu. V návaznosti na zadání sporné zakázky měla společnost Gosselies přístup pouze ke zdrojovým kódům jazykových částí verze EC-Systran Unix, ke kterým má Komise výhradní majetková

práva na základě smluv uzavřených mezi účastnicemi řízení a podílu jejích útvarů na vývoji těchto částí.

190 V důsledku toho, existují-li podobné znaky mezi verzí Systran Unix a verzí EC-Systran Unix počítačového programu Systran, neprokazuje to, že se Komise dopustila porušení práv. Právní závěry, které žalobkyně z této podobnosti vyvozují, nejsou správné. Komise byla plně oprávněna změnit nebo upravit počítačový program a zadat třetí společnosti úpravu nebo změnu bez předchozího svolení žalobkyň.

K právům dovolávaným z titulu know-how

191 Žalobkyně tvrdí, že know-how je definováno jako „soubor technických informací, které jsou tajné, podstatné a zvláštním způsobem označené". Dovolávají se v tomto ohledu definice stanovené článkem 10 nařízení Komise (ES) č. 240/96 ze dne 31. ledna 1996 o použití čl. [81] odst. 3 [ES] na určité kategorie dohod o převodu technologií (Úř. věst. L 31, s. 2). Upřesňují rovněž, že z tohoto předpisu a z obecných zásad společných právním řádům členských států vyplývá, že know-how je aktivum chráněné buď v rámci smluv o převodu know-how či dohod o důvěrnosti, nebo v rámci žalob na náhradu škody v případě zpřístupnění tohoto know-how bez svolení jeho majitele. V projednávané věci se žalobkyně dovolávají know-how, které mají k počítačovému programu Systran bez ohledu na to, zda se jedná o verzi Systran Unix, vyvinutou a uváděnou na trh skupinou Systran, nebo o její odvozenou a téměř totožnou verzi EC-Systran Unix, vyvinutou společností Systran Luxembourg pro užívání Komisí. Toto know-how, které žalobkyně chrání a drží v tajnosti, vyplývá ze souboru technických, počítačových a jazykových znalostí, který je vyjádřen jádrem, jazykovými procedurami a slovníky, jakož i související dokumentací (viz posudek Bitan a první technický přípis Bitan). Provedení plnění popsaných ve vyhlášení veřejné zakázky zveřejněné Komisí přitom vyžadovalo změnu zdrojového kódu počítačového programu Systran, a tedy zpřístupnění tohoto zdrojového kódu účastníkovi, kterému byla

zakázka zadána. Zadáním provedení takové zakázky třetí osobě Komise zpřístupnila know-how společnosti Systran bez jejího svolení. Toto zpřístupnění představuje pochybení, které zakládá odpovědnost Společenství.

192 V odpovědi na argument, podle kterého pojem „know-how" není definován a know-how jako takové nemůže být chráněno, žalobkyně uvádí, že sama Komise definovala pojem „know-how" ve svých nařízeních a že z těchto předpisů vyplývá, že hodnota know-how spočívá ve značné výhodě, kterou jeho sdělení může poskytnout, což znamená, že musí zůstat tajné, nesmí být známé a nesmí být možné jej získat. Nelze přitom zpochybnit, že verze Systran Unix počítačového programu Systran je velkou inovací uskutečněnou skupinou Systran, která prokazuje skutečné technické znalosti a existenci know-how, jež je výsledkem vývoje a zkušeností, jak dosvědčuje přepsání systému Systran napsaného původně v jazyce Assembler do jazyka C++. Přístup k těmto prvkům umožňuje prozrazení především tajemství výroby počítačového programu a každé společnosti, která by k němu měla přístup, by umožnil vyrobit konkurenční počítačový program.

193 V odpovědi na argumenty, podle kterých Komise jednak nemůže být povinna nahradit škodu dovolávanou z titulu nedovoleného zpřístupnění know-how, protože pouze žaloba pro nekalou soutěž umožňuje nahradit zásah do know-how, a dále pak Komise není obchodníkem a soutěžitelem žalobkyň, ale orgánem Společenství, žalobkyně tvrdí, že tato žaloba pro nekalou soutěž je především žalobou na určení mimosmluvní odpovědnosti, která vychází z trojice prvků – pochybení, škoda a příčinná souvislost – což je případ projednávané věci. V každém případě žalobkyně zdůrazňují, že francouzská judikatura, která odpovídá v tomto ohledu judikatuře velkého počtu evropských zemí, upřesnila, že „pouhé zpřístupnění know-how mimo podnik je škodlivé

bez ohledu na to, jak toto know-how mohlo být užito“, a že „objednatel, který dodavateli předá plány vypracované jiným dodavatelem, se dopustí pochybení, které zakládá jeho občanskoprávní odpovědnost“ (rozsudek cour d'appel de Paris ze dne 31. května 1995; rozsudky obchodního senátu Cour de cassation ze dne 28. ledna 1982 a 8. listopadu 1994).

194 V odpovědi na argument, podle kterého je držitelem know-how Komise a společnost Systran jej využila, žalobkyně uvádí, že je důkazem postoje Komise spočívajícího v protiprávním přivlastnění si verzí počítačového programu Systran určených pro prostředí Unix. Komise výslovně několikrát uznala know-how společnosti Systran v dané oblasti.

195 Ohledně argumentu vycházejícího z ustanovení o důvěrnosti stanovené pro zadání zakázky společnosti Gosselies žalobkyně tvrdí, že Komise nemůže tvrdit, že si může přivlastnit know-how skupiny Systran, je-li toto porušení důvěrné. Toto uvažování Komise, které znamená, že držitel licence, jemuž nebylo výslovně zakázáno porušovat práva, by tak mohl volně činit, aniž by se znepokojoval, a mohl by třetím osobám bez svolení nositele práv volně předávat díla chráněná ustanovením o důvěrnosti, je absurdní.

196 Komise uvádí, že i když žalobkyně odkazují na definici know-how uvedenou v nařízení č. 240/96, neuvádí právní základ pochybení, které jí přičítají. V tomto ohledu tvrdí, že know-how není chráněno, přinejmenším ne jako takové. Žádné ustanovení práva totiž nestanoví definici nebo ochranu uvedeného know-how. Podle Komise je ochrana know-how tradičně přiznávána výlučně na základě právních předpisů týkajících se

nekalé soutěže. Dovolává se v tomto ohledu, v případě Belgie, zákona ze dne 14. července 1991 o obchodních praktikách a informování a ochraně spotřebitelů (*Moniteur belge* ze dne 29. srpna 1991, s. 18712), a v případě Lucemburska zákona ze dne 27. listopadu 1986 o úpravě některých obchodních praktik a o sankcích za nekalou soutěž (*Mémorial A* 1986, s. 2214) a zákona ze dne 30. července 2002 o úpravě některých obchodních praktik, sankcích za nekalou soutěž a provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES, kterou se mění směrnice 84/450/ES o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu (*Mémorial* A 2002, s. 1630). Na základě těchto právních předpisů přitom nemohou být podmínky nutné pro ochranu údajného know-how žalobkyň z titulu nekalé soutěže splněny, jelikož Komise a žalobkyně nejsou soutěžiteli, Komise není ani obchodník, průmyslový podnik, ani řemeslník, a jelikož sídlo Komise se nachází v Belgii, a nikoli ve Francii, což francouzský zákon činí nepoužitelným.

197 Komise tvrdí, že nikdy neměla k dispozici zdrojové kódy verze Systran Unix, ale pouze kódy verze EC-Systran Unix, k níž uplatňuje některá majetková a užívací práva, a dovolává se přitom jednotlivých smluv uzavřených se skupinou Systran ohledně verze EC-Systran Mainframe a migrace této verze do prostředí Unix. Komise rovněž tvrdí, že smlouvy, které uzavřela se skupinou Systran, neobsahovaly ve vztahu k ní ustanovení o důvěrnosti. Navíc žádná z těchto smluv neodkazovala na vklad know-how ze strany skupiny Systran ani na jeho ochranu. Komise nadto zdůrazňuje, že jak její útvary, tak i společnosti, které nepatří do skupiny Systran, ale působí ve stejném odvětví, významně vyvinuly počítačový program Systran a jeho aplikace. Žalobkyně tak využily know-how Komise nebo třetí osoby a mohly uvádět na trh výrobky Komise a těchto třetích osob ve svůj prospěch. Komise uvádí, že některé osoby, které pracovaly na verzi EC-Systran Unix pro společnost Gosselies, pracovaly předtím pro společnost Telindus a poté pro společnost Systran Luxembourg. Společnost Telindus, s níž se společnost Systran spojila, aby vytvořily společnost Systran Luxembourg, uzavřela od roku 1990 s Komisí smlouvy v oblasti překladu, což prokazuje, že si Systran nemůže k verzi EC-Systran Unix nárokovat práva, ani know-how.

198 S přihlédnutím k čl. 4 písm. a) původní smlouvy, odstavci 6 úvodních ustanovení smlouvy o spolupráci a jejímu článku 4, jakož i článku 1 dodatku I přílohy II druhé smlouvy o migraci, ostatně zadání zakázky společnosti Gosselies nemohlo vést k žádnému pochybení ze strany Komise.

199 Komise rovněž upřesňuje, že vyhlášení veřejné zakázky obsahuje ustanovení o důvěrnosti, podle něhož uchazeč, kterému byla zakázka přidělena, není oprávněn užívat nebo zpřístupnit třetí osobě informace předané Komisí (viz článek II.9 přílohy 1 vyhlášení veřejné zakázky ze dne 4. října 2003). Společnost Gosselies tedy na základě tohoto ustanovení o důvěrnosti, a tedy v žádném případě, nemohla zpřístupnit důvěrné informace, které jí případně Komise sdělila. Zpřístupnění takových informací tomuto podniku tedy žalobkyním nemohlo způsobit škodu. Komise nakonec uvádí, že programy a slovníky verze EC-Systran Unix jsou uchovávány výlučně v jejích počítačích.

b) Závěry Tribunálu

200 Údajné protiprávní jednání v projednávané věci spočívá ve skutečnosti, že Komise si bez svolení žalobkyň přisvojila právo zadat práce uvedené ve veřejné zakázce, jež mohou změnit prvky verze Systran Unix převzaté ve verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran, které jsou chráněny autorským právem nebo se na ně vztahuje know-how skupiny Systran, či vést ke zpřístupnění těchto prvků třetím osobám.

201 Za účelem zjištění, zda je takové jednání protiprávní, je třeba především stanovit, zda se žalobkyně s ohledem na obecné zásady společné právním řádům členských států mohou dovolávat práva podat námitky proti tomu, aby Komise bez jejich svolení zadala práce týkající se některých aspektů verze EC-Systran Unix třetí osobě.

Toto právo, které žalobkyně zakládají na autorském právu a know-how vztahujícím se k původní a starší verzi Systran Unix, je zpochybňováno Komisí, jež tvrdí, že žalobkyně nepředložily důkaz o právech, kterých se k této verzi počítačového programu dovolávají (viz body 178 a 179 výše).

202 Pokud se ukáže, že se žalobkyně takových práv mohou dovolávat, bude třeba dále přezkoumat tvrzení Komise, podle kterého jí skupina Systran udělila oprávnění zadat práce definované ve sporné zakázce třetí osobě. Komise se totiž v podstatě domnívá, že jednotlivé smlouvy uzavřené se skupinou Systran od roku 1975 a financování poskytnuté za tímto účelem jí dostatečně přiznávají užívací a majetková práva vztahující se k jednotlivým prvkům verze EC-Systran Unix proto, aby nemusela brát v potaz právo podat námitky dovolávané žalobkyněmi z titulu práv držených k verzi Systran Unix (viz body 181 až 187 výše).

203 Pokud se ukáže, že Komise nemohla ponechat bez povšimnutí právo podat námitky dovolávané žalobkyněmi, bude třeba nakonec přezkoumat obsah prací, které mají být provedeny na verzi EC-Systran Unix, uvedených ve vyhlášení veřejné zakázky, aby se zjistilo, zda mohou vést ke změně nebo zpřístupnění prvků nebo informací chráněných z titulu autorského práva a know-how nárokovaných žalobkyněmi, což Komise na posledním místě popírá (viz bod 189 výše).

K právům dovolávaným žalobkyněmi ohledně verze Systran Unix počítačového programu Systran

204 Za účelem definice obecných zásad společných právním řádům členských států v oblasti autorského práva se žalobkyně dovolávají Bernské úmluvy, směrnice 91/250

a směrnice 2004/48. Uvádějí rovněž právní řády členských států a předkládají dva posudky profesora Sirinelliho, které se týkají otázky přípustnosti žaloby pro porušení práv podané právnickou osobou a přístupu k ochraně přepsaného počítačového programu na základě autorského práva, jakož i druhý technický přípis Bitan.

205 Jak bylo uvedeno při přezkumu pravomoci Tribunálu (viz body 68 až 73 výše), je skupina Systran oprávněna dovolávat se autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran, kterou vyvinula a kterou uvádí na trh pod svým názvem, aniž je povinna předložit další důkazy.

206 Jak tvrdí Komise, jedná-li se o spor ohledně existence práva, ten, který se dovolává existence či neexistence práva, je zpravidla povinen to prokázat (*actori incumbit probatio*). V oblasti autorského práva však existuje zákonná domněnka, která umožňuje přenést důkazní břemeno. Právo Společenství zakotvuje takovou domněnku v článku 5 směrnice 2004/48, nazvaném „Domněnka autorství nebo vlastnictví autorských práv", podle kterého „[p]ro účely použití opatření, řízení a nápravných opatření podle této směrnice […] stačí k tomu, aby byl autor literárního nebo uměleckého díla, není-li prokázán opak, za takového považován a v důsledku toho oprávněn zahájit řízení o porušení práv, je-li jeho jméno uvedeno na díle obvyklým způsobem". Žalobkyně se rovněž dovolávaly dvou příkladů takové domněnky v právních řádech členských států, aniž Komise předložila příklady o opaku, vycházející z právních řádů jiných členských států. Ve francouzském právu, právu místa usazení společnosti Systran, která se v projednávané věci dovolává autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran, kterou uvádí na trh, stanoví článek L 113-1 francouzského zákoníku duševního vlastnictví, že „[z]a autora je považován, není-li prokázán opak, ten či ti, pod jehož jménem či pod jejichž jmény je dílo zpřístupněno". V belgickém právu, právu země kde sídlí Komise, je taková domněnka zakotvena čl. 6 druhým pododstavcem belgického zákona o autorském právu, podle kterého „za autora se považuje, není-li prokázán opak, kdokoliv, kdo je jako takový uveden na díle prostřednictvím uvedení

svého jména nebo znaku, který jej umožňuje určit“. Tato různá ustanovení práva byla dovolávána jako dokreslení obecné zásady společné právním řádům členských států.

207 Jako příklad ustanovení převzatých v podstatě ve všech členských státech žalobkyně tvrdí, že dílo je chráněno ve francouzském právu na základě pouhého vytvoření. Článek L 111-1 francouzského zákoníku duševního vlastnictví stanoví, že „[a]utor díla má k tomuto dílu na základě jeho pouhého vytvoření výhradní nehmotné majetkové právo, kterého se lze dovolávat vůči všem“. Pokud jde o definici pojmu „dílo“, z článku L 112-2 francouzského zákoníku duševního vlastnictví vyplývá, že „[d]ílem ve smyslu tohoto zákoníku se rozumí: počítačové programy, včetně koncepčního přípravného materiálu“. Žádná skutečnost předložená Komisí tento příklad předložený žalobkyněmi nevyvrací.

208 Je-li dílo vytvořeno, má se za to, že je původní. Problém, který vyvstává v oblasti důkazů, se vztahuje nejčastěji k časové přednosti jednoho díla ve vztahu k jinému dílu. V projednávané věci vyplývá důkaz o časové přednosti verze Systran Unix ve vztahu k verzi EC-Systran Unix již z pouhé skutečnosti, že druhá verze byla vyvinuta po první verzi a že Komise pro její vývoj využila skupinu Systran a její verzi Systran Unix. V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise, jak tvrdí ve své duplice, nezpochybňuje, že společnost Systran je nositelem práv k počítačovému programu Systran Unix, který uvádí na trh.

209 Mimoto je třeba uvést, že podle údajů předložených žalobkyněmi je autorství podniku ve francouzském a belgickém právu zakotveno judikaturou těchto členských států. V případě Francie se jedná o rozsudek prvního občanskoprávního senátu Cour de cassation ze dne 24. března 1993, podle kterého musí právnická osoba k tomu, aby její žaloba pro porušení práv byla přípustná, pouze prokázat, že dílo užívá, aniž musí prokázat původ svých práv, a v případě Belgie se jedná o rozsudek Cour de cassation ze dne 12. června 1998 (viz první posudek Sirinelli, s. 18 a 26). Aby Komise tento podrobný právní posudek vyvrátila, omezuje se na obecná a stručná tvrzení založená

na kritice řešení uvedeného výše částí právní nauky a rozsudkem z roku 1993 cour d'appel de Gand, který je starší než výše uvedený belgický rozsudek Cour de cassation. Otázka obsahu právních řádů jiných členských států než těch, které byly pro dokreslení uvedeny profesorem Sirinellim, nebyla účastnicemi řízení evokována, ani mezi nimi nebyla projednána.

210 Výše uvedené řešení stanovené judikaturou sleduje zájem omezit možnosti porušovatele práv namítat nepřípustnost žaloby a brání tomu, aby právnická osoba musela předložit celý řetězec smluv o převodu od autora fyzické osoby, původního nositele práva. V oblasti dokazování tak má před historií nabytí přednost skutečné vlastnictví v den podání žaloby.

211 V odpovědi na argument Komise, podle kterého je domněnka týkající se autorského práva vyvrácena, je ohledně verze EC-Systran Unix z důvodu skutečnosti, že tato verze není uváděna na trh v obalu uvádějícím jméno autora a že je někdy nazývána „Commission's MT system" nebo „ECMT", třeba uvést, že žalobkyně se k odůvodnění své žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti dovolávají verze Systran Unix a poté tuto verzi srovnávají s verzí EC-Systran Unix, aby prokázaly, že část této odvozené verze pochází ze starší a původní verze. Z výše uvedeného vyplývá, že ve verzi EC-Systran Unix skutečně existuje část zvaná „Systran" (a sice zejména podstatná část jádra), jakož i to, že je nesporné, že v této verzi existuje část zvaná „EC" (zejména slovníky, které byly vytvořeny Komisí). Diskuse se tedy netýká verze EC-Systran Unix, ale práv, kterých se žalobkyně mohou dovolávat v případě prací týkajících se verze EC-Systran Unix z důvodu práv k původní a starší verzi Systran Unix. Mimoto a pouze mimochodem je třeba uvést, že z definic uvedených ve vzorové smlouvě přiložené k vyhlášení veřejné zakázky vyplývá, že název „Služba (nebo systém) automatického překladu Komise", na který Komise odkazuje, je definován následovně: „Systém automatického překladu Komise vychází z EC Systran, zvláštní verze systému automatického překladu Systran, původně vyvinutého společností ‚World Translation Center',

La Jolla, USA, kterou Evropská komise následně vyvíjela od roku 1976“ (The Commission's machine translation service is built around EC Systran, a specific version of the Systran machine translation system originally developed by the World Translation Center, La Jolla, USA, which since 1976 has been further developed by the European Commission.). Podle samotných výrazů použitých Komisí vůči třetím osobám tak má služba nebo systém automatického překladu Komise původ v systému automatického překladu vytvořeného a vyvinutého skupinou WTC/Systran.

212 Závěrem se žalobkyně jakožto skupina Systran mohou dovolávat autorského práva k verzi Systran Unix počítačového programu Systran, uváděné na trh společností Systran již několik let a před vytvořením verze EC-Systran Unix společností Systran Luxembourg, pro účely specifických potřeb Komise.

213 Smluvní ustanovení dovolávaná Komisí každopádně neumožňují založit údajné právo na kontrolu převzetí skupiny WTC skupinou Systran (viz bod 179 výše). Komise v tomto ohledu uvádí čl. 5 písm. c) původní smlouvy uzavřené se společností WTC dne 22. prosince 1975, aby tvrdila, že bez jejího předchozího svolení nemohlo dojít k žádnému převodu práv nebo povinností vyplývajících ze smlouvy. Toto ustanovení přitom pouze stanoví: „Smluvní partner nemůže bez předchozího a výslovného svolení Komise převést ani postoupit veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy či jejich část, ani dále zadat provedení úkolů, které jsou mu zadány, ani využít pro stejné účely ve skutečnosti třetí osoby“. Platí pouze po dobu trvání smlouvy, tedy několik měsíců, a povinnosti, jejichž převod a postoupení byly zmíněny, se vztahovaly pouze k používání systému Systran, a nikoli k příslušným majetkovým právům. Toto ustanovení tedy společnost WTC nemůže zbavovat práva nakládat se svým majetkem tím, že se na konci roku 1985 nechala koupit společností Gachot, která se stala společností Systran, jak to vyplývá ze smluv předaných žalobkyněmi v příloze k replice. Je třeba rovněž odmítnout argument Komise, podle kterého měly být určeny právní a smluvní základy autorského práva žalobkyň. Výše uvedená ustanovení právních předpisů totiž

autorům neukládají, aby registrovali či předkládali díla, jak tomu může být v případě patentů.

214 Je ostatně nutné konstatovat, že Komise byla plně informována o skutečnosti, že skupina Systran a společnosti převzaté touto skupinou, zejména společnost WTC, byly nositeli práv duševního vlastnictví k různým verzím počítačového programu Systran, komerčně užívaným od 70. let, zvláště s Komisí. Žalobkyně poskytly několik důkazů umožňujících prokázat existenci díla v dané oblasti a skutečnost, že toto dílo bylo vytvořeno P. Tomou a poté převzato společnostmi skupiny WTC a společnostmi skupiny Systran (viz body 174 a 175 výše).

215 Ohledně ochrany dovolávané z titulu know-how žalobkyně tvrdí, že zpřístupnění technických a tajných informací týkajících se prvků verze Systran Unix, které se nacházejí ve verzi EC-Systran Unix, třetí osobě Komisí představuje protiprávní jednání, které může zakládat mimosmluvní odpovědnost Společenství na základě čl. 288 druhého pododstavce ES. Jak bylo uvedeno při přezkumu pravomoci Tribunálu (viz body 78 až 81 výše), je rovněž možné se domnívat, že skupina Systran je oprávněna se dovolávat této ochrany technických a tajných informací týkajících se verze Systran Unix počítačového programu Systran.

K tvrzení, že práva Komise jí umožňují ponechat bez povšimnutí právo podat námitky žalobkyň

216 Komise za účelem tvrzení, že nemusela zohlednit právo žalobkyň podat námitky proti tomu, aby byly některé práce týkající se verze EC-Systran Unix zadány třetí osobě na základě práv k verzi Systran Unix, uvádí, že má nezbytná oprávnění z důvodu práv převedených na základě smluv uzavřených se skupinou Systran od roku 1975 a z důvodu financování poskytnutého v tomto rámci.

217 Tuto argumentaci je třeba odmítnout. Jak správně tvrdí žalobkyně, o převodu práva neplatí domněnka. Financování vývoje počítačových aplikací neznamená, že je k nim nabyto vlastnictví. Takový právní následek musí být výslovně zmíněn v dotčené smlouvě. Převody práv je třeba vykládat restriktivně a ve prospěch autora.

218 V tomto ohledu přitom žalobkyně formálně popírají, že by na Komisi převedly jakékoliv právo duševního vlastnictví k verzi Systran Mainframe či k verzi Systran Unix, nebo k původní myšlence či přepisu, ze kterých vycházejí, nebo k přípravnému koncepčnímu materiálu, datovým strukturám, a tím spíše k jádru. Jediná práva Komise uznaná žalobkyněmi se vztahují ke slovníkům, které byly vyvinuty útvary Komise bez zásahu společnosti Systran.

219 Smluvní ustanovení dovolávaná Komisí, ať se týkají verze EC-Systran Mainframe nebo verze EC-Systran Unix, navíc výslovně vyhrazují případ starších práv duševního vlastnictví bez ohledu na to, zda se jedná o práva týkající se verze Systran Mainframe nebo verze Systran Unix. Je ostatně třeba konstatovat, že ustanovení dovolávaná Komisí neumožňují založit převod autorského práva smluvní stranou (WTC nebo společnosti skupiny Systran) k jednotlivým verzím počítačového programu Systran, kterých se tyto smlouvy týkají. Je třeba zvláště uvést, že jediným smluvním ustanovením ohledně verze EC-Systran Unix, uvedeným Komisí k odůvodnění jejího jednání, je čl. 13 odst. 1 a 2 smluv o migraci, který vlastnictví nárokované Komisí podmiňuje neexistencí starších práv duševního vlastnictví (viz body 95 až 97 výše). Úryvek z článku 1 dodatku 1 přílohy II druhé smlouvy o migraci citovaný Komisí stanoví: „Práce na migraci popsané v této technické příloze, jakož i zpřístupnění částí systému, lidských

zdrojů a know-how [společnosti Systran Software] a [společnosti Systran] nezakládají nárok na žádnou doplňující platbu, ani na žádný finanční nárok z titulu jakéhokoliv majetkového práva“. Kromě skutečnosti, že toto ustanovení výslovně uznává know-how společnosti Systran, lze rovněž konstatovat, že platí pouze pro finanční nároky z titulu prací na migraci, jež pro Komisi provedla společnost Systran Luxembourg. Projednávaná žaloba se přitom týká prací zadaných Komisí třetí osobě v návaznosti na vyhlášení veřejné zakázky.

220 Mimoto je třeba uvést, že sama Komise uvádí, že teze o „smlouvách o dílo“, která by jí umožnila vykládat smlouvy uzavřené mezi společnostmi skupiny WTC, poté společnostmi skupiny Systran, jako smlouvy, kterými tyto společnosti zamýšlely na ní převést svá autorská práva, ze smluv, kterých se dovolává, výslovně nevyplývá. Žádné smluvní ustanovení citované Komisí totiž nelze vykládat v tomto smyslu, jelikož jednotlivá ustanovení zmiňují užívací, nikoli majetkové právo, nebo výslovně vyhrazují starší práva duševního vlastnictví.

221 Nakonec je třeba zamítnout argument Komise vycházející z „filozofie“ těchto smluv, jelikož filozofie smluv v oblasti zpřístupnění počítačového programu spočívá právě v omezení práv uživatele pouze na jednu licenci k užívání, aniž je mu umožněno přivlastnit si počítačový program.

222 Závěrem Komise nebyla schopna prokázat, že byla na základě smlouvy žalobkyněmi oprávněna k užívání a zpřístupnění v návaznosti na zadání sporné veřejné zakázky z titulu vlastnictví, které si mohla nárokovat k verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran.

223 Podpůrně Komise tvrdí, že může provádět změny verze EC-Systran Unix, aniž se tím poruší případná autorská práva skupiny Systran k verzi Systran Unix, jelikož tyto změny jsou povoleny legálně každé osobě, která je držitelem licence k užívání.

224 Komise se v tomto ohledu dovolává článku 6 belgického zákona o počítačových programech, který stanoví, že rozmnožování a úpravy počítačového programu uvedené v čl. 5 písm. a) a b) tohoto zákona nevyžadují svolení nositele práva, jsou-li nezbytné k tomu, aby osobě oprávněné užívat program bylo umožněno užívat jej způsobem, ke kterému je určen, včetně opravy chyb. Dovolává se rovněž čl. 28 odst. 4 lucemburského zákona o počítačových programech, nadepsaného „Výjimky z úkonů podléhajících omezení", který stanoví, že „[p]okud nejsou ve smlouvě sjednána zvláštní ustanovení, nevyžadují svolení nositele práv úkony uvedené v čl. 28 [odst. 3] písm. a) a b), pokud se jedná o úkony nezbytné k tomu, aby umožnily oprávněnému nabyvateli užívat počítačový program způsobem, ke kterému je určen, včetně opravy chyb". Rovněž podle článku 34 lucemburského zákona o autorském právu, nadepsaného „Výjimky z úkonů podléhajících omezení": „[p]okud nejsou ve smlouvě sjednána zvláštní ustanovení, nevyžadují svolení nositele práv úkony uvedené v článku 33, pokud se jedná o úkony nezbytné k tomu, aby umožnily oprávněnému nabyvateli užívat počítačový program způsobem, ke kterému je určen, včetně opravy chyb a jeho začlenění do databáze, jejíž fungování má zajistit".

225 Je však třeba uvést, že tuto právní výjimku z úkonů podléhajících omezení, tedy z úkonů vyžadujících svolení autora, je třeba vykládat striktně. Tato právní výjimka stanovená článkem 5 směrnice 91/250 z úkonů spadajících do výhradního práva

autora programu vymezených článkem 4 této směrnice se vztahuje pouze na práce prováděné oprávněným nabyvatelem počítačového programu, a nikoli na práce zadané třetí osobě tímto nabyvatelem (viz posudek profesora Sirinelliho o dosahu práva oprávněného uživatele počítačového programu měnit tento program a třetí technický přípis H. Bitana k povaze prací zadaných společnosti Gosselies; viz rovněž odpovědi účastnic řízení na otázky položené Tribunálem, pokud jde o práva uživatele). Tato výjimka je rovněž omezena na úkony nezbytné k tomu, aby oprávněnému nabyvateli umožnily užívat počítačový program způsobem, ke kterému je určen, včetně opravy chyb. V projednávané věci Komise neuvádí, proč mohly být požadované změny zadány třetí osobě a proč byly nezbytné pro opravu chyb nebo k tomu, aby umožnily užívání programu způsobem, ke kterému byl určen. Žádná skutečnost obsažená ve spise neumožňuje porozumět tomu, z jakého titulu tato výjimka umožňovala zadat vylepšení, úpravy nebo doplnění počítačového programu používaného Komisí (k povaze prací zadaných Komisí třetí osobě, viz body 227 až 250 dále). Tyto práce totiž spadají mezi úkony podléhající omezení, jelikož se týkají zpracování, úprav nebo jakékoliv jiné změny počítačového programu ve smyslu článku 4 směrnice 91/250. Při jednání tak žalobkyně uvedly, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, jejich jiní zákazníci je žádají o svolení k tomu, aby mohli provést změny takové povahy, jako byly změny, které byly žádány do společnosti Gosselies.

226 Závěrem Komise nebyla schopna v projednávané věci prokázat, z jakých důvodů mohla uplatnit právní výjimku z úkonů podléhajících omezení, aby zadala třetí osobě práce, které měly být provedeny v rámci sporné zakázky. Je ostatně třeba uvést, že Komise v každém případě uplatňuje skutečnost, že úkony, které jsou jí vytýkány, a sice podle ní oprava a vylepšení slovníků, jsou přinejmenším částečně zahrnuty ve výjimce stanovené článkem 5 směrnice 91/250 (viz odpověď Komise na třetí řadu otázek,

vyjádření k ceně licence k užívání počítačového programu Systran, bod 23), což implicitně znamená, že uznává, že některé práce požadované v rámci sporné veřejné zakázky nemusejí pod tuto výjimku spadat a mohou představovat úkon podléhající omezení ve smyslu definovaném článkem 4 směrnice 91/250.

227 Je tedy třeba mít zaprvé za to, že se žalobkyně mohou dovolávat autorského práva a ochrany spojené s know-how k informacím a prvkům týkajícím se původní a starší verze Systran Unix, které jsou obsaženy v odvozené verzi EC-Systran Unix, zadruhé, že Komise nebyla schopna prokázat, že žalobkyně nemají nárokovaná práva, pokud jde o verzi Systran Unix, že tato práva na ní byla výslovně či implicitně převedena na základě smluv uzavřených se skupinou Systran nebo poskytnutého financování, co se týče verzí EC-Systran Mainframe a EC-Systran Unix, a, zatřetí, že Komise nebyla schopna prokázat ani to, že byla oprávněna zadat požadované práce třetí osobě bez předchozího svolení skupiny Systran.

K povaze prací zadaných Komisí třetí osobě

228 Za účelem prokázání porušení práva podat námitky nárokovaného žalobkyněmi je třeba, aby žalobkyně prokázaly, že práce uvedené ve vyhlášení veřejné zakázky, ke kterým nemohla skupina Systran udělit své svolení, mohly vést ke změně nebo předání informací a prvků týkajících se verze Systran Unix, které jsou obsaženy ve verzi EC-Systran Unix.

229 V projednávané věci je třeba za účelem prokázání takové nedovolené změny či zpřístupnění především uvést, že veřejná zakázka Komise se týkala údržby a lingvistického posílení systému automatického překladu Komise. Tato veřejná zakázka obsahovala následující plnění:

„3.1 Kódování slovníků: kódování slovníků založené na zpětné vazbě, glosářích a textech podrobených automatickému překladu uživateli, včetně srovnání slovníků mezi dvojicemi jazyků. Za účelem pomoci s kódováním bude poskytnut užitkový program […] Tento úkol zahrnuje rovněž:

Revizi a zakódování souborů slovníků automatického překladu, které byly připraveny útvary Komise pro automatický překlad prostřednictvím jiných zdrojů.

Sběr souborů slovníků od uživatelů – na žádost dodavatel přezkoumá vstupy od uživatelů[,] a jedná-li se o běžně používané výrazy, zahrne je do hlavních slovníků s tím, že zajistí, aby nevznikl konflikt s existujícími výrazy.

3.2 Vylepšení, úpravy a doplnění jazykových procedur: zvláštní vylepšení programů analýzy, převodu a syntézy založené na zpětné vazbě, glosářích a textech podrobených automatickému překladu uživateli. Například: zpracování slov rozdělených na konci řádku ve zdrojovém a cílovém výstupu, velká písmena, anglický druhý pád se ‚s', homografie a dodržování konvencí Komise (zejména psaní číslic).

3.3 Aktualizace systému: aktualizace slovníků a programů na žádost Komise. Dodavatel jedná v úzké spolupráci s Komisí, aby bylo zajištěno plynulé začlenění aktualizací.

3.4 Aktualizace dokumentace: dodavatel provádí požadované aktualizace dokumentace (například příručky pro kódování) týkající se částí systému, za které zodpovídá, a uchovává změněné dokumenty v datovém středisku. Aktualizované verze obsahují popis a vysvětlení vylepšení a změn provedených v rámci smlouvy […]"

(3.1 Dictionary coding: Dictionary coding based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users, including the «levelling-up» of dictionaries between language pairs. A utility will be provided to help with coding. […] This task also includes:

The revision and encoding of MT dictionary files which have been prepared for the Commission's MT service by other sources.

The harvesting of users' custom dictionary files – if requested, the contractor will review user entries, and where terms are of general use, include them in the main dictionaries, ensuring that there is no conflict with existing terms.

3.2 Enhancements, Adaptations and Additions to Linguistic Routines: Specific improvements to Analysis, Transfert and Synthesis programs based on feedback, glossaries and texts submitted to MT by users. For example: the treatment of hyphenated words in source and target output, capitalisation, the English genitive s, homographs, and respect of Commission conventions (amongst others, for the writing of numbers).

3.3 System updates: Updates to dictionaries and programs will take place as required by the Commission. The contractor will work closely with the Commission to ensure the smooth integration of updates.

3.4 Documentation updates: The contractor shall update as required any documentation (e.g. coding manuals) on parts of the system for which he is responsible and shall store revised documents at the Data Centre. The updated versions shall include a description of, and explanation for, improvements and changes made under contract […])

230 Podle žalobkyň provedení těchto úkolů vyžaduje změnu nebo úpravu jádra systému, jazykových programů a datových struktur počítačového programu Systran (verze EC-Systran Unix), což znamená změnu zdrojového kódu tohoto počítačového programu a přípravného koncepčního materiálu. Nutnost disponovat zdrojovými kódy a změnit je za účelem provedení úkolů podle veřejné zakázky je podpořena bodem 3.7.5 vyhlášení veřejné zakázky, podle kterého je jednou z povinností dodavatele zajistit,

aby na serverech Komise byly správně nainstalovány a zkompilovány poslední verze zdrojových kódů, slovníků a programů.

231 První technický přípis Bitan mimoto uvádí, aniž je zpochybněn Komisí, proč provedení prací svěřených společnosti Gosselies z titulu zadané veřejné zakázky vyžadovalo změnu prvků verze EC-Systran Unix, které byly obsaženy ve verzi Systran Unix.

232 Ve funkčním popise prvků počítačového programu Systran je v prvním technickém přípise Bitan uvedeno následující:

– funkce „rozložení slov se spojovníkem“ uvedená ve vyhlášení veřejné zakázky (bod 3.2 vyhlášení veřejné zakázky, viz bod 229 výše) je prováděna v jádru v rámci modulů předběžného zpracování dokumentů;

– funkce „velké písmeno“, a sice zpracování velkých písmen z jednoho jazyka do druhého, uvedená ve vyhlášení veřejné zakázky (bod 3.2 vyhlášení veřejné zakázky, viz bod 229 výše) je prováděna v jádru v rámci modulů následného zpracování textu;

– pravidla typografického formátování (například správa číslic nebo mezer) uvedená ve vyhlášení veřejné zakázky (bod 3.2 vyhlášení veřejné zakázky, viz bod 229 výše) jsou prováděna v jádru v rámci modulů následného zpracování textu;

– pravidla konzultování slovníků (například pokud jde o obnovu anglického druhého pádu) uvedená ve vyhlášení veřejné zakázky (bod 3.2 vyhlášení veřejné zakázky, viz bod 229 výše) jsou prováděna v rámci jádra, které obsahuje zvláštnosti každého jazyka.

233 Jak bylo uvedeno výše, účastnice řízení nezpochybňují, že jádro je v srdci „jazykového vývoje". Není tvořeno statickými knihovnami, které by nezávisely na procesu „jazykového vývoje", ale naopak je jeho nedílnou a podstatnou součástí. V tomto ohledu je v prvním technickém přípisu Bitan upřesněno, že v „běžném rámci jazykového vývoje" musí být jádro měněno v četných případech, zejména během následujících prací stanovených ve vyhlášení veřejné zakázky: „Vylepšení, úpravy a doplnění jazykových procedur" (bod 3.2 vyhlášení veřejné zakázky, viz bod 229 výše a první technický přípis Bitan).

234 Z výše uvedeného vyplývá, že k tomu, aby mohl provést úkoly, které jsou mu zadány, musí mít uchazeč, kterému byla zakázka přidělena, k dispozici zdrojové kódy verze EC-Systran Unix, aby je mohl upravit a změnit za účelem provedení specifických vylepšení programů analýzy, převodu a syntézy definovaných v bodě 3.2 vyhlášení veřejné zakázky a provedení aktualizací požadovaných v bodech 3.3, 3.4 a 3.7.5 vyhlášení veřejné zakázky.

235 Argumenty předložené Komisí neumožňují tento závěr zpochybnit. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise formálně popírá, že sdělila zdrojové kódy verze EC-Systran Unix v rámci prací, které mají být provedeny za účelem realizace zakázky zadané společnosti Gosselies. Uvádí, že práce zadané této společnosti nevyžadovaly zásah do jádra počítačového programu.

236 Toto tvrzení vychází z technického přípisu GŘP ze dne 16. ledna 2008, který měl odpovědět na první technický přípis Bitan (dále jen „druhý přípis" nebo „druhý přípis GŘP"). V úvodu svého druhého přípisu GŘP uvádí, že první technický přípis Bitan má zejména prokázat, že veškeré změny jazykového druhu jsou prováděny v „analytické

oblasti“ a že nevyhnutelně vedou ke zpracování jádrem, a tedy ke změně jádra samotného. V druhém přípisu GŘP je však uvedeno, že práce stanovené ve vyhlášení veřejné zakázky, které se vztahují k jazykovým procedurám, nevyžadují změnu jádra.

237 Na podporu tohoto tvrzení GŘP podotýká, že nesmí být zaměňován obal (struktura definovaná na úrovni jádra) s obsahem (kódy přidělené jazykovými programy, které mají jazykovou konotaci) „analytické oblasti“. Princip modularity složek systému překladu ukládá jasné oddělení nejen mezi jednotlivými jazykovými moduly, ale rovněž mezi jazykovými moduly a jádrem. Pro GŘP má jádro okrajový jazykový význam. V tomto ohledu GŘP uvádí, že i když je skutečností, že jádro kontroluje provedení překladu, že jedná společně se všemi složkami a obsahuje některé funkce, které by bylo možné obecně definovat jako funkce jazykového charakteru (členění do vět, zpracování slov se spojovníkem nebo nenalezených slov), je rovněž skutečností, že moduly jádra mají obecný dosah, zatímco jazykové procedury jsou specifické pro zdrojový jazyk, dvojici jazyků nebo cílový jazyk.

238 GŘP na základě přezkumu příkladů uvedených ve vyhlášení veřejné zakázky ze dne 4. října 2003, na něž bylo poukázáno jako na prvky, které nutně vyžadují zásah do jádra, uvádí dvě následující úvahy:

– „[n]a rozdíl od tvrzení předložených společností Systran, vyjadřuje odkaz na [jazykové procedury] ve vyhlášení veřejné zakázky […] přesně povahu požadovaných plnění, a sice specifických vylepšení programů analýzy, převodu a syntézy založených na zpětné vazbě od uživatelů. Příklady problémů uvedené ve vyhlášení veřejné zakázky jsou uvedeny pouze orientačně a jsou zcela zjevně jazykové povahy“;

– „[z]dá se zjevné, že jazykové problémy jsou řešeny především v [jazykových procedurách], což je jejich účelem, jak naznačuje jejich název. I kdyby některé z uvedených problémů byly řešeny na úrovni jádra, mohou být a ve skutečnosti jsou řešeny na úrovni [jazykových procedur] a slovníků. Jako v každém složitém systému jsou způsoby zpracování jazykových jevů četné a složité“.

239 Z výše uvedeného vyplývá, že GŘP ve skutečnosti nezpochybňuje tvrzení H. Bitana, podle nichž některé úkoly zadané v rámci zadané veřejné zakázky vyžadují zásah do jádra. GŘP tak výslovně uznává, že jádro počítačového programu Systran, jehož struktura je totožná ve verzích Systran Unix a EC-Systran Unix, obsahuje některé funkce, jako například funkci zpracování slov se spojovníkem uvedenou ve vyhlášení veřejné zakázky. GŘP rovněž implicitně uznává tvrzení H. Bitana, když pouze uvádí, že „i kdyby některé z uvedených problémů byly řešeny na úrovni jádra, mohou být a ve skutečnosti jsou řešeny na úrovni [jazykových procedur] a slovníků". Veškerá slova, která obsahují spojovník, totiž lze zakódovat přímo ve slovnících nebo požadovat, aby byl proveden nebo vylepšen program umožňující systematicky zpracovávat slova se spojovníkem, aniž bude třeba je zakódovat jedno po druhém ve slovnících. H. Bitan v tomto ohledu uvádí, aniž mu GŘP odporuje, že funkce „rozložení slov se spojovníkem", tedy počítačový program, který se touto otázkou zabývá systematicky, je prováděna v jádru v rámci modulů předběžného zpracování dokumentů.GŘP ostatně nemůže přesvědčivým způsobem tvrdit, že příklady uvedené ve vyhlášení veřejné zakázky, na něž poukázal H. Bitan jako na příklady, které vyžadují zásah do jádra, jsou pouze orientační. Podle samotného znění vyhlášení veřejné zakázky se jedná o příklady specifických vylepšení, která budou muset být provedena v rámci zakázky, verze EC-Systran Unix poskytnuté uživateli.

240 GŘP konkrétněji ohledně zpracování slov se spojovníkem (například výraz „hospital--based") uvádí, že úlohu jádra lze obtížně definovat jako jazykovou, protože je omezena nejprve na vyhledání slova tak, jak je napsáno, ve slovníku, aby poté, je-li výsledek negativní, opakovala vyhledávání po odstranění spojovníku (pro výraz „hospitalbased"). Je-li výsledek stále negativní, jsou vyhledávána obě slova samostatně („hospital" a „based"). Tento druh slov lze snadno zpracovat prostřednictvím jejich zakódování přímo ve slovníku, jak to bylo provedeno pro slovo „medium-sized", které se často objevuje v dokumentech Společenství. Jakmile je slovo jednou zakódováno, nevyžaduje již žádné zpracování a nepředstavuje žádný problém. K podstatné části zpracování tedy dochází v jazykových programech a především na úrovni analýzy v programu Ehmrt000.c. Dále dochází ke zpracování na úrovni převodu. Lexikální procedury, které zpracovávají slova se spojovníkem, jsou pro většinu dvojic jazyků stanoveny na základě angličtiny.

241 Tyto skutečnosti však nezpochybňují nutnost zásahu do jádra za účelem provedení zadané zakázky. Je irelevantní, že je možný jiný přístup, stejně jako je irelevantní, zda je obsah požadované funkce jazykového charakteru. Rozhodující je přístup přijatý ve verzi EC-Systran Unix, který je v případě této verze shodný s přístupem přijatým ve verzi Systran Unix. Nic tak nevyvrací tvrzení znalce v oblasti IT žalobkyň, podle něhož je zpracování slov se spojovníkem díky počítačovému programu týkajícímu se této funkce prováděno skutečně na úrovni jádra. Naopak, toto tvrzení je potvrzeno druhým přípisem GŘP (viz bod 239 výše). Vyhlášení veřejné zakázky navíc v tomto ohledu po uchazeči, kterému byla zakázka přidělena, nepožaduje, aby zakódoval veškerá existující slova se spojovníkem, ale aby vylepšil počítačový program týkající se této funkce.

242 Ohledně zpracování velkých písmen GŘP uvádí, že úloha jádra není vůbec jazyková, ale je spíše mechanická. Například úlohou programu Rtrprint.c, který představuje program jádra, uvedený v prvním technickém přípisu Bitan, je pouze použití – v cílovém jazyce – rozhodnutí přijatých jazykovými programy, zejména lexikální procedurou Lefweekd.c, jež představuje program jazykových procedur, procedurou, který zpracovává dny v týdnu. Stejně tak je rozhodnutí použít funkci „velké písmeno" v závislosti na gramatických pravidlech a jazykovém kontextu přijato v jazykových programech a vyplývá především z analýzy provedené programem Epropnou.c, která zpracovává vlastní jména, zkratky, akronymy, atd. Zpracování může pokračovat na úrovni převodu v lexikálních procedurách, jako je tomu ve dvojici jazyků angličtina-italština. GŘP rovněž uvádí, že rozhodnutí o velkých písmenech může být přijato dokonce na úrovni slovníků. S velkým písmenem na začátku jsou například zakódována všechna vlastní jména (Panama, Palestina, Parkinson) nebo veškerá německá podstatná jména.

243 Tyto skutečnosti však nezpochybňují nutnost zásahu do jádra za účelem provedení zadané zakázky. V tomto ohledu je irelevantní, jaká je jazyková či mechanická povaha provedeného zásahu, protože se jedná pouze o skutečnost, že jsou prováděny neodsouhlasené změny prvků chráněných autorským právem a know-how. Je rovněž irelevantní, že je možný jiný přístup, jelikož rozhodující je přístup přijatý ve verzi EC-Systran Unix, který je v případě této verze shodný s přístupem přijatým ve verzi Systran Unix. V projednávané věci bylo ve vyhlášení veřejné zakázky po uchazeči, kterému je zakázka přidělena, požadováno, aby vylepšil počítačový program týkající se této funkce a nic nevyvrací tvrzení znalce v oblasti IT žalobkyň, podle něhož je počítačové zpracování velkých písmen z jednoho jazyka do jiného prováděno v jádru v rámci modulů následného zpracování textu. GŘP naopak výslovně uznává, že jádro

přinejmenším přispívá k tomuto postupu, protože jsou v něm prováděna rozhodnutí přijatá některými procedurami. Ohledně zdrojových kódů verzí Systran Unix a EC-Systran Unix je ostatně třeba uvést, že H. Bitan prokázal nejen to, že 80 až 95 % zdrojových kódů v jádrech obou verzí je podobných, ale i to, že další podobné znaky existují na úrovni jazykových procedur, jelikož velká část procedur verze Systran Unix je obsažena ve verzi EC-Systran Unix. Stejně jako verze EC-Systran Unix obsahuje verze Systran Unix program umožňující zpracovávat velká písmena. Ani zde vyhlášení veřejné zakázky po uchazeči, kterému je zakázka přidělena, nepožaduje, aby zakódoval veškerá slova, která existují s velkým písmenem, ale aby vylepšil počítačový program týkající se této funkce.

244 GŘP se nezabývá otázkou dodržování konvencí Komise, která podle H. Bitana vyžaduje zásah v jádru.

245 Ohledně zpracování anglického druhého pádu se „'s" (například výraz „operator's") GŘP zdůrazňuje, že úloha jádra při zpracování tohoto druhu slov je velmi omezená a spočívá v odstranění „'s" aby bylo možné ve slovníku vyhledat jednoduché slovo (tedy slovo „operator"). Navíc vzhledem k tomu, že toto zpracování funguje bezchybně, není žádný důvod je měnit.

246 Tyto skutečnosti nijak nezpochybňují nutnost zásahu do jádra a jeho změnu za účelem provedení zadané zakázky. Naopak, GŘP výslovně potvrzuje úlohu jádra při zpracování anglického druhého pádu a omezuje se na uvedení toho, že úloha počítačového programu vytvořeného proto, aby byla zajištěna tato funkce, funguje bezchybně, i když ze samotného textu vyhlášení veřejné zakázky vyplývá, že se jedná o jedno

ze specifických vylepšení, která musejí být provedena uchazečem, kterému je zakázka přidělena.

247 Povaha zásahů požadovaných po společnosti Gosselies byla předmětem několika otázek v rámci druhé řady otázek Tribunálu a při jednání. Tribunál Komisi vyzval především k tomu, aby uvedla, zda skutečně zpřístupnila zdrojové kódy jádra počítačového programu Systran, aby umožnila provedení prací zadaných společnosti Gosselies bez ohledu na to, zda se vztahují doplňkově či primárně k jiným částem počítačového programu Systran. V případě, že Komise bude trvat na tvrzeních, podle nichž jednak dotčené práce nevyžadovaly zásah na úrovni základního jádra a dále společnosti Gosselies nezpřístupnila zdrojové kódy systému EC-Systran Unix, byly účastnice řízení vyzvány, aby uvedly, zda a jak lze tato tvrzení z technického hlediska ověřit.

248 V odpovědi na tyto otázky Komise setrvala na svých tvrzeních, podle kterých „práce zadané společnosti Gosselies nevyžadovaly zásah na úrovni základního jádra" a uvedla, že „nezpřístupnila zdrojové kódy jádra počítačového programu Systran, ani nezpřístupnila společnosti Gosselies zdrojové kódy systému EC-Systran Unix". Rovněž odkázala na dohodu o důvěrnosti týkající se veřejné zakázky ze dne 4. října 2003, která je v případě otázky odpovědnosti Komise v projednávané věci irelevantní. Ohledně technického ověření těchto tvrzení, jež jsou v rozporu se zněním vyhlášení veřejné zakázky a s prvním technickým přípisem Bitan, tvrdí Komise ve své odpovědi na druhou řádu otázek následující:

„Vzhledem ke kvalifikaci vyžadované pro provedení výše uvedených úkonů a ke kvalifikaci jakožto lingvistů (a nikoli informatiků) zaměstnanců společnosti Gosselies, kteří měli provést smlouvu s Komisí, lze tvrdit, že tito zaměstnanci nebyli vůbec schopni provést zásah v základním jádru. V tomto ohledu lze upřesnit, že práce, které byly provedeny v rozhodné době společností Gosselies, jsou nyní prováděny lingvisty Komise."

249 Tuto odpověď je třeba porovnat s odpovědí žalobkyň, jejichž znalec, H. Bitan, ve svém třetím technickém přípisu týkajícím se způsobu ověření technických tvrzení Komise uvádí postup, jak porovnat obě verze počítačového programu EC-Systran Unix, a sice verzi před vyhlášením veřejné zakázky a verzi, jež po něm následovala a která umožňuje splnit očekávání Komise. Tato otázka byla diskutována při jednání, během kterého Komise uvedla, že provést takový postup není tak obtížné, jak se domnívala.

250 V důsledku toho je třeba mít s přihlédnutím k argumentům předloženým účastnicemi řízení a odpovědím na otázky Tribunálu za to, že Komisi se nepodařilo zpochybnit údaje předložené žalobkyněmi na podporu jejich tvrzení, že práce požadované po společnosti Gosselies vyžadovaly přístup ke zdrojovému kódu verze EC-Systran Unix a jeho změnu. Stanovisko Komise je vyvráceno jednak technickými údaji předloženými v tomto ohledu žalobkyněmi a dále jejím vlastním vyhlášením veřejné zakázky. Mimoto žalobkyně tvrdí, že „společnost Gosselies, která existovala v okamžiku vyhlášení veřejné zakázky jen velmi krátce a neměla téměř žádné zaměstnance, uspěla díky tomu, že zaměstnala bývalé zaměstnance společnosti Systran Luxembourg, aby získala lidské zdroje k účasti na veřejné zakázce a k jejímu získání". Z výročních zpráv společnosti Systran Luxembourg předložených v přílohách 4 a 5 odpovědi Komise na poslední řadu otázek přitom vyplývá, že tato společnost prováděla úkoly spíše počítačové než jazykové povahy. Při jednání Komise předložila životopisy týkající se zaměstnanců společnosti Gosselies, což umožnilo konstatovat, že se nejednalo pouze o lingvisty, ale rovněž o informatiky, kteří byli naprosto schopni zpřístupnit zdrojové kódy počítačového programu Systran a s uvedenými kódy pracovat, včetně kódů odpovídajících jádru a souvisejícím jazykovým procedurám.

251 Nakonec je třeba uvést, že Komise v odpovědi na třetí řadu otázek ke skutečnostem, jež je potřeba zohlednit při vyčíslení škody, předložila v příloze znalecký posudek ze dne 3. května 2010 zpracovaný L. Golversem, civilním inženýrem, znalcem v oblasti IT u belgických soudů, o údajných pochybeních, kterých se měla dopustit

v otázce změny jádra verze EC-Systran Unix a zpřístupnění know-how společnosti Systran (dále jen „posudek Golvers“; viz rovněž poznámky H. Bitana k posudku Golvers bez ohledu na rozhodnutí Tribunálu o přípustnosti posudku Golvers, předložené v příloze k odpovědím žalobkyň na čtvrtou řadu otázek), jakož i osvědčení ze dne 23. dubna 2010 předložené A. Seckem, členem představenstva společnosti Gosselies, které uvádí obsah prací provedených touto společností pro Komisi (dále jen „osvědčení Gosselies“).

252 Je však třeba konstatovat, že posudek Golvers i osvědčení Gosselies byly předloženy velmi pozdě, aniž prodlení s jejich předložením bylo v okamžiku jejich předložení jakkoliv odůvodněno. Tento nedostatek odůvodnění je tím spíše nepochopitelný, že jednotlivé aspekty protiprávního jednání Komise, zejména aspekty týkající se odbornosti v oblasti IT očekávané ze strany Komise za účelem vyvrácení argumentů předložených znalcem v oblasti IT žalobkyň a informací, které mohly být předloženy za účelem lepšího pochopení prací provedených uchazečem, jemuž byla přidělena zakázka, byly předmětem prvních dvou řad otázek a byly podrobně diskutovány při jednání.

253 V důsledku toho je třeba mít v souladu s čl. 48 odst. 1 jednacího řádu za to, že posudek Golvers i osvědčení Gosselies nejsou přípustné a není třeba je brát v potaz v rámci posuzování argumentů účastnic řízení.

254 V každém případě je ohledně posudku Golvers třeba zdůraznit, že i když byl vyhotoven civilním inženýrem, znalcem v oblasti IT u belgických soudů, nevyvrací výsledky znaleckého posudku v oblasti IT předloženého v tomto ohledu znalcem žalobkyň. L. Golvers totiž svůj posudek nezakládá na jednotlivých verzích počítačového programu Systran, ať už Systran Unix či různých verzích EC-Systran Unix, před a po provedení prací stanovených ve sporné veřejné zakázce, a nepřezkoumal výsledek prací provedených pro Komisi společností Gosselies. V tomto ohledu je třeba připomenout,

že znalec v oblasti IT žalobkyň v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu a při jednání jasně uvedl, jak Komise mohla porovnat jednotlivé verze počítačového programu EC-Systran Unix, aby potvrdila či vyvrátila informace, podle kterých různé práce uvedené ve veřejné zakázce vyžadovaly přístup k jádru a k souvisejícím jazykovým procedurám a měly za následek jejich změnu. Komisi tak byla několikrát poskytnuta možnost zprostit se jakékoliv odpovědnosti tím, že předloží hmotný důkaz, že v návaznosti na provedení prací uvedených ve veřejné zakázce nebyla provedena žádná změna dat chráněných autorským právem a know-how společnosti Systran. Posudek Golvers takovým hmotným důkazem není.

255 Posudek Golvers vychází výhradně ze spisů, příloh a procesních písemností projednávané věci, včetně různých technických přípisů znalce v oblasti IT žalobkyň, a setkání s úředníky GŘP, jakož i s D. Buisonim, členem představenstva společnosti Gosselies a bývalým programátorem společnosti Systran Luxembourg. Z technického hlediska L. Golvers v podstatě připomíná význam, který Komise přikládá slovníkům, jež vypracovala, což není sporné a nijak to nebrání skupině Systran v uplatnění práv duševního vlastnictví k jádru počítačového programu Systran, ať se jedná o původní verzi Systran Mainframe, ale rovněž a zvláště o verzi Systran Unix, která je jedinou relevantní verzí v projednávané věci.

256 Pan Golvers rovněž zdůrazňuje, že zaměstnanci společnosti Gosselies z povahy věci neměli technickou kvalifikaci nutnou pro provedení zásahů ve složitých programech napsaných v jazyce C, i když současně také uvádí, že společnost Gosselies byla složena ze zaměstnanců společnosti Systran Luxembourg, kteří byli plně schopni pracovat na jednotlivých verzích počítačového programu Systran.

257 L. Golvers ve svém popise prací provedených společností Gosselies za účelem splnění veřejné zakázky ostatně klade důraz zejména na práce mající splnit bod 3.1 vyhlášení veřejné zakázky, a sice kódování slovníků, a neuvádí vůbec práce spojené s provedením bodu 3.2, tedy vylepšení, úpravy a doplnění jazykových procedur.

258 Kódování bylo provedeno prostřednictvím externího počítačového programu zvaného „DMP“, nezmíněného ve veřejné zakázce, jehož existence je dovolávána poprvé v této fázi řízení, tedy 5. května 2010. Podle posudku Golvers spočívalo kódování slovníků v doplnění a opravě 10 577 vstupů. Osvědčení Gosselies v tomto ohledu uvádí, že společnost Gosselies „měla za úkol zrevidovat elektronické slovníky, které v průběhu let obsahovaly tisíce úprav k provedení“ a že za tímto účelem „použila počítačový program DMP umožňující snadněji zviditelnit rozpory, opravit je a […] zachovat slovníky v otevřeném formátu databází“. V této souvislosti je třeba s přihlédnutím k vyjádřením předloženým znalcem žalobkyň v tomto ohledu konstatovat, že se zdá málo pravděpodobné, že by Komise mohla zaplatit přibližně 2 miliony eur a požadovat po externím poskytovateli opravu 10 577 vstupů programu, tedy podle výpočtů provedených H. Bitanem, vzhledem k době trvání zakázky, ekvivalent 2,5 vstupu za den na zaměstnance společnosti Gosselies, zatímco lexikograf společnosti Systran provádí v průměru 400 vstupů za den.

259 Ohledně ostatních prací posudek Golvers stručně uvádí, že společnost Gosselies „převážně provedla práce spočívající v aktualizaci slovníků a několika úprav jazykových procedur, nikoli v ‚kernel‘, ale v automaticky generovaných souborech Mainframe Amdhal“. Osvědčení Gosselies se k tomuto aspektu provedených praxí vůbec nevyjadřuje, s nejednoznačnou výjimkou, když uvádí, že „konečným cílem úpravy na úrovni slovníků bylo jen vylepšení překladu“. Jestliže by bylo přijato tvrzení předložené L. Golversem, i kdyby se ukázalo, že „několik“ úprav jazykových procedur provedených společností Gosselies vyžadovalo pracovat na zdrojovém kódu verze EC-Systran Unix, neměla by skupina Systran v tomto ohledu autorské právo či

know-how, protože by se jednalo pouze o verzi Unix zdrojového kódu, který existoval dříve pouze ve verzi EC-Systran Mainframe, k níž skupina Systran nemůže uplatnit jakékoliv právo a která není v ničem spojena s verzí Systran Unix. V tomto ohledu je třeba připomenout, že z šetření vyplývá, že verze Systran Unix je verzí, již lze kvalifikovat jako primární původní dílo hodné ochrany, že verze EC-Systran Unix je verzí odvozenou od Systran Unix, která obsahuje několik podobných podstatných znaků na úrovni jádra a jazykových procedur, a že Komise nikdy nebyla schopna prokázat, ke kterým prvkům jádra a jazykových procedur Systran Unix si nárokuje vlastnictví z důvodu svých práv ke slovníkům a souvisejícím jazykovým procedurám EC-Systran Mainframe, aniž se žalobkyně v tomto ohledu mohou dovolávat práv k původní verzi Systran Mainframe.

260 Žalobkyně naopak tvrdí a právně dostačujícím způsobem prokázaly, že změny požadované bodem 3.2 vyhlášení veřejné zakázky vyžadují přístup k prvkům verze EC-Systran Unix, které jsou obsaženy ve verzi Systran Unix, a jejich změnu. Komise nepředložila důkaz o opaku tím, že by porovnala jednotlivé verze počítačového programu Systran, aby prokázala, že žádné z dat obsažených v jádru verze Systran Unix nebylo změněno pracemi provedenými v návaznosti na veřejnou zakázku.

261 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise se tím, že si přisvojila právo provést práce, které vyžadovaly změnu prvků týkajících se verze Systran Unix počítačového programu Systran, které byly obsaženy ve verzi EC-Systran Unix, bez předchozího svolení skupiny Systran, dopustila protiprávního jednání s ohledem na obecné zásady společné právním řádům členských států použitelné v dané oblasti. Toto pochybení, které představuje dostatečně závažné porušení autorského práva a know-how skupiny Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran, může zakládat mimosmluvní odpovědnost Společenství.

B – *Ke vzniklým škodám a příčinné souvislosti*

1. Ke škodě vzniklé společnosti Systran Luxembourg a příčinné souvislosti

a) Argumenty účastnic řízení

262 Žalobkyně tvrdí, že škoda vzniklá společnosti Systran Luxembourg činí přinejmenším 1 170 328 eur. Tato škoda zahrnuje především ztráty ve výši 571 000 eur vzniklé této společnosti v roce 2003. Před vyhlášením veřejné zakázky vyhlášené v roce 2003 totiž Komise se společností Systran Luxembourg ukončila obchodní vztahy, což vedlo k propuštění zaměstnanců této společnosti. Tyto ztráty je tedy třeba zohlednit, protože rozhodnutí o propuštění jejích zaměstnanců bylo přijato až po ukončení obchodních vztahů s Komisí. Škoda vzniklá společnosti Systran Luxembourg je rovněž tvořena ušlým ziskem na základě smlouvy uzavřené se společností Gosselies v návaznosti na veřejnou zakázku v rozporu s právy skupiny Systran. Žalobkyně tento ušlý zisk vyčíslují na 30 % čisté marže. Jelikož zakázka přidělená společnosti Gosselies předpokládala obrat ve výši 800 000 eur ročně na čtyři roky, tato škoda odpovídá 30 % z částky 3 200 000 eur, tedy 960 000 eur. Ve fázi repliky žalobkyně upřesnily, že tato částka činí 599 328 eur vzhledem k výpočtu předloženému Komisí, podle které bylo třeba 30 % vypočítat z částky 1 997 760 eur. Škoda vzniklá společnosti Systran Luxembourg vyplývá přímo z úkonů Komise, které byly jedinou příčinou propouštění ze strany této společnosti. Stejně tak je ušlý zisk vzniklý společnosti Systran Luxembourg přímo spojen s rozhodnutím Komise zadat zakázku společnosti Gosselies v rozporu s právy skupiny Systran.

263 Komise tvrdí, že žalobkyně u společnosti Systran Luxembourg neprokázaly skutečnou existenci dovolávané škody. Jednání, které je jí přičítáno, nadto není příčinou ztrát této společnosti v roce 2003 a ušlého zisku dovolávaného za roky 2003 až 2007. Společnosti Systran Luxembourg a Systran se totiž veřejné zakázky ze dne 4. října 2003 nezúčastnily. Navíc, i kdyby tato škoda existovala, použitý základ pro výpočet by musel zohlednit celkový obrat vyplývající ze smluv uzavřených se společností Gosselies v návaznosti na veřejnou zakázku ze dne 4. října 2003, tedy 1 997 760 eur za čtyři roky, a nikoli 3 200 000 eur, jak uvádějí žalobkyně. Předmět činnosti společnosti Systran Luxembourg je mimoto rozmanitý a zahrnuje „vývoj počítačových aplikací, zejména v oblasti přirozených jazyků, prodej a poskytování služeb IT a počítačových programů, zpracování, zobrazení a překlad textu v jakékoliv formě". Ukončení činností společnosti Systran Luxembourg tedy nelze přičítat Komisi.

b) Závěry Tribunálu

264 Žalobkyně se domáhají náhrady škody ve výši 1 170 328 eur z titulu škody údajně vzniklé společnosti Systran Luxembourg, tedy 571 000 eur, z důvodu ztrát spojených s ukončením činností v roce 2003 a 599 328 eur z důvodu ušlého zisku spojeného se zadáním veřejné zakázky společnosti Gosselies.

265 Je však třeba uvést, že škodná událost spojená s ukončením činností spočívá, jak bylo upřesněno žalobkyněmi při jednání, v jednání Komise, jehož cílem bylo přinutit společnost Systran Luxembourg, aby propustila své zaměstnance. I kdyby bylo takové jednání, jež mělo za následek ukončení obchodních vztahů, prokázáno, není spojeno s autorským právem a know-how společnosti Systran k Systran Unix, jejichž porušení představuje protiprávní jednání dovolávané žalobkyněmi konstatovanému v projednávané věci. Škoda spočívající v ušlém zisku navíc nemůže být přímo přičtena Komisi, jelikož společnost Systran Luxembourg se nezúčastnila sporné veřejné zakázky, která vedla k zadání zakázky společnosti Gosselies.

266 Jelikož neexistuje příčinná souvislost mezi jednáním vytýkaným Komisi a škodami tvrzenými společností Systran Luxembourg, nemůže být této společnosti nahrazena škoda, které se dovolává.

267 V důsledku toho je třeba návrh společnosti Systran Luxembourg, směřující k přiznání náhrady škod spočívajících ve ztrátách spojených s ukončením jejích činností v roce 2003 a v ušlém zisku spojeném se zadáním zakázky společnosti Gosselies, zamítnout.

2. Ke škodám vzniklým společnosti Systran a příčinné souvislosti

268 V této fázi je třeba připomenout, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES vyžaduje, aby škoda, jejíž náhrada je požadována, byla skutečná a určitá (viz rozsudek Agraz a další v. Komise, bod 126 výše, bod 27, a citovaná judikatura) a aby mezi jednáním orgánu a škodou existovala dostatečně přímá příčinná souvislost (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 4. října 1979, Dumortier a další v. Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Recueil, s. 3091, bod 21).

a) Argumenty účastnic řízení

K různým formám škody, její skutečné existenci a příčinné souvislosti

269 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že majetková újma vzniklá společnosti Systran činí celkem 46 804 000 eur. Tato škoda vyplývá přímo z úkonů Komise. Vyplývá především ze znehodnocení akcií společnosti Systran Luxembourg držených společností Systran.

Hodnota těchto akcií zaúčtovaných ve výši 100 % v účetnictví společnosti Systran jako rezerva činí 1 950 000 eur, k čemuž je třeba přičíst další rezervu ve výši 64 000 eur, tedy celkem 2 014 000 eur. Majetková újma společnosti Systran je tvořena rovněž ztrátou hospodářské hodnoty jejích nehmotných aktiv. Zadáním zakázky společnosti Gosselies, a tedy zpřístupněním know-how společnosti Systran bez jejího svolení, Komise tato aktiva zbavila jejich hospodářské hodnoty spočívající v jejich tajné povaze. Škoda, kterou by Komise měla nahradit v plném rozsahu, tedy odpovídá hodnotě zpřístupněného know-how. Žalobkyně tak trvají na skutečnosti, že údajné porušení práv a zpřístupnění know-how jim způsobují skutečnou škodu. Předkládají několik osvědčení od distributorů, finančníků a auditorů, která prokazují, jak jim postoj Komise ohledně jejich autorských práv působí závažnou škodu.

270 Komise toto vyčíslení majetkové újmy kritizuje z toho důvodu, že skutečná existence dovolávané škody není prokázána, a že i kdyby byla pachatelem protiprávního jednání, které je jí vytýkáno, nezpůsobila by tato pochybení celkové znehodnocení akcií společností Systran Luxembourg a škodu odpovídající celkové ztrátě majetkové hodnoty nehmotných aktiv společnosti Systran. Žalobkyně rovněž neprokázaly jakoukoliv příčinnou souvislost mezi tvrzeným protiprávním jednáním a údajně vzniklou majetkovou újmou. Z výroční zprávy společnosti Systran za roku 2005, která obsahuje účetní výkazy za roky 2001 až 2005, navíc vyplývá, že rok 2003 byl obzvláště příznivý ve srovnání s předchozími roky (2001 a 2002) a roky následujícími (2004 a 2005). Tato výroční zpráva nevysvětluje snížení obratu ztrátou Komise jako zákazníka nebo údajným porušením práv ze strany Komise. V tomto ohledu výroční zpráva uvádí:

„Počítačové programy nejsou zpravidla patentovatelnými vynálezy. Skupina si ponechává veškerá autorská práva ke své technologii a ke svým výrobkům. V současné době Skupina nevede žádný soudní spor v oblasti práv duševního vlastnictví […]

Neexistuje spor či rozhodčí řízení, který by mohlo mít či v nedávné minulosti mělo znatelný dopad na finanční situaci, činnost nebo výsledek Skupiny."

271 V otázce různých osvědčení předložených pro dokreslení skutečné škody Komise zpochybňuje především osvědčení auditorů z toho důvodu, že je v něm uvedeno, že zpřístupnění, které je jí vytýkáno, částečně odůvodňuje rezervu vytvořenou společností Systran. V podstatě tvrdí, že se jedná o „účelovou písemnost" vyhotovenou ohledně jednoho roku, roku 2008, ve kterém byly všechny podniky obezřetné. Komise rovněž tvrdí, že je zjevně nesprávné, že její jednání narušilo obchodní vztahy skupiny Systran, jelikož spor medializovala skupina Systran a ani Komise, ani společnost Gosselies nejsou konkurenty skupiny Systran. Dokumenty poskytnuté distributory společnosti Systran byly zjevně vypracovány zpětně a je absurdní tvrdit, že údajné porušení práv mohlo mít na tyto distributory vliv. Obchodní obtíže byly způsobeny spíše vznikem konkurenčních řešení, zastaralostí jednotlivých verzí počítačového programu nebo hospodářskou krizí v letech 2008 a 2009. Komise se mimoto domnívá, že je nesprávné tvrdit, že její jednání mohlo představovat významnou překážku pro investory zajímající se o skupinu Systran. Jejich jednání by totiž bylo možné vysvětlit skutečností, že skupina Systran ztratila Komisi jako zákazníka. V tomto ohledu není prokázána žádná příčinná souvislost.

272 Zadruhé žalobkyně vyčíslují morální újmu vzniklou společnosti Systran přinejmenším na 2 miliony eur. Tuto morální újmu lze pouze odhadovat, i když je určitá, protože skupina Systran utrpěla značné ztráty z důvodu zpřístupnění Komisí. Dobrá pověst skupiny Systran byla rovněž poškozena tím, že žalobkyně byly přinuceny zahájit řízení proti institucionálnímu zákazníkovi, což značně škodí jejich obrazu a jejich obchodním vztahům. Jednání Komise navíc může pouze motivovat jiné zákazníky a potenciální zákazníky skupiny Systran k tomu, aby se snažili přivlastnit si její systém jinými než obchodními prostředky.

273 V tomto ohledu Komise uvádí, že za medializaci sporu je zodpovědná pouze společnost Systran, a není tedy třeba jí jakkoliv nahrazovat morální újmu. Komise rovněž zdůrazňuje, že pokud není oběť porušení práv schopna předložit důkaz o své škodě nebo o jejím rozsahu, lze náhradu škody zamítnout či ji omezit na „symbolický frank". Nebyl předložen žádný důkaz, že existuje morální újma ve výši 2 milionů eur, či příčinná souvislost mezi jednáním, které je jí vytýkáno, a touto údajnou škodou.

K původnímu vyčíslení ztráty hodnoty nehmotných aktiv

274 V odpovědi na vyjádření Komise ohledně ztráty hodnoty nehmotných aktiv předložily žalobkyně přípis svého finančního znalce (přípis A. Martina, znalce v oblasti účetnictví a auditora ve Francii schváleného různými francouzskými soudy, mezi nimi i Cour de cassation, ohledně ocenění nehmotných aktiv společnosti Systran, dále jen „první finanční přípis žalobkyň"). Systran je „jednovýrobkovou" společností a jedinými nehmotnými „zhodnotitelnými" aktivy je počítačový program a know-how, který zčásti vykazuje ve svém účetnictví jako dlouhodobý majetek. Tato účetní hodnota však nepředstavuje skutečnou hodnotu těchto aktiv, kterou lze ocenit na základě burzovní hodnoty společnosti. V projednávané věci tak vývoj kurzu akcií společnosti Systran umožňuje prokázat zjevnou spojitost mezi pochybeními Komise a ztrátou burzovní hodnoty této společnosti, a tedy ztrátou hodnoty jejích nehmotných aktiv. V prvním finančním přípise žalobkyň tak A. Martin dochází k závěru: „Nehmotná aktiva společnosti Systran mohla být oceněna na základě burzovní kapitalizace na začátku roku 2004 řádově na 43 [až] 45 milionů eur. Tato nehmotná aktiva jsou představována především počítačovým programem automatického překladu, jediným výrobkem společnosti Systran, a souvisejícím know-how. Na konci roku 2004 tato nehmotná aktiva již představovala pouze hodnotu ve výši 23 [až] 24 milionů eur, […] a znehodnocení o 20 [až] 21 milionů eur [přitom] bylo možné vysvětlit pouze jednáním Komise […] které vedlo ke zpřístupnění těchto prvků a jejich spornému používání". V důsledku

toho žalobkyně v této fázi tvrdí, že v případě ztráty hodnoty nehmotných aktiv by Komisi měla být uložena povinnost zaplatit částku 44 790 000 eur, jelikož zpřístupnění tato aktiva zbavilo jejich veškeré hospodářské hodnoty. Komisi by měla být přinejmenším uložena povinnost nahradit určitou a již konstatovanou škodu, jež spočívá ve ztrátě tržní hodnoty, a sice ve výši 21 milionů eur, která vyplývá ze zpřístupnění.

275 V odpovědi na první finanční přípis žalobkyň předložila Komise přípis svého finančního znalce (přípis P. Tytgat, podnikové auditorky v Belgii). V odpovědi na tvrzení, že „po snížení v roce 2004 způsobeném z velké části ztrátou Komise [jako zákazníka], zůstal obrat [společnosti Systran] v roce 2005 stálý předtím, než v roce 2006 znovu poklesl", tak znalec Komise uvádí, že Komise byla zákazníkem společnosti Systran Luxembourg, a nikoli společnosti Systran, a že se zdá, že takové tvrzení prokazuje, že snížení obratu společnosti Systran nevyplývalo z údajného porušení práv. Za účelem vyvrácení tvrzení, že „snížení burzovní kapitalizace v průběhu roku 2004 […] bylo možné vysvětlit pouze jednáním Komise" a „řádný propad kurzu [akcií] společnosti Systran v roce 2004 podle toho, jak se šíří novina o zpřístupnění počítačového programu a spojeného know-how Komisí, ačkoli kurzy akcií na burze rostly, když CAC 40 tak vzrostl měsíčně v průměru z 3 636 [bodů] v lednu na 3 796 [bodů] v prosinci 2004", znalec Komise uvádí, že srovnání vývoje akcií společnosti Systran nesmí být prováděno ve vztahu k vývoji indexu CAC 40, ale ve vztahu k sektorovému indexu Počítačové programy a služby IT Pařížské burzy. Tento vývoj prokazuje, že akcie společnosti Systran sledovaly sektorový index, což prokazuje, že údajné porušení práv není příčinou dovolávané škody. Hodnota nehmotného aktiva mimoto závisí na finančním vývoji v daném okamžiku, a nikoli na kurzu akcií, který závisí na celé řadě dalších faktorů. Žalobkyně tak nesprávně tvrdí, že hodnota nehmotných aktiv společnosti závisí automaticky a bez odlišení na její burzovní kapitalizaci. Znalec Komise rovněž zdůrazňuje, že aktiva společnosti Systran nejsou tvořena pouze počítačovým programem Systran. Tato společnost uvádí na trh jiné počítačové programy a je majitelem ochranné známky, která vzhledem k jejímu postavení na trhu s počítačovými programy pro překlad představuje další významný prvek jejích nehmotných aktiv. Systran

tedy není „jednovýrobková“ a nelze tvrdit, že mohla být dotčena hodnota veškerého obchodního majetku společnosti Systran.

K jiným vyčíslením škody

276 V návaznosti na jednání a v odpovědi na třetí a čtvrtou řadu otázek týkajících se vyčíslení škody žalobkyně zmiňují dvě metody vyčíslení uvedené v článku 13 směrnice 2004/38, a sice metodu zvanou „metoda nežádoucích hospodářských důsledků“, která zohledňuje „všechny vhodné aspekty“, mezi nimiž je uveden i ušlý zisk a ztráta hodnoty nehmotných aktiv, a metodu zvanou „metoda paušální náhrady“, která stanoví paušálně výši náhrady škody na základě takových hledisek, jako je výše poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví. Odpovědi žalobkyně jsou doplněny dvěma přípisy jejich finančního znalce (přípis A. Martina ze dne 23. dubna 2010 a přípis A. Martina ze dne 2. června 2010, dále jen „druhý finanční přípis žalobkyň“ a „třetí finanční přípis žalobkyň“).

277 Úvodem se žalobkyně vyjadřují především ke skutečné škodě vzniklé ztrátou hodnoty nehmotných aktiv. Zdůrazňují, že v průběhu roku 2004, ani ne dvanáct měsíců po zadání zakázky, byla tato nehmotná aktiva znehodnocena o 46 %, tedy o částku mezi 20 a 21 miliony eur, zatímco za stejné období se podle údajů indexu Počítačové programy a služby IT Pařížské burzy burzovní kapitalizace cenných papírů v sektoru

zvýšila o 1,5 %. Takový propad kurzu jejích akcií bylo možné vysvětlit pouze zpřístupněním know-how společnosti Systran Komisí. Tato ztráta hodnoty se následně zvýšila a v březnu 2010 dosáhla částky mezi 43 a 45 miliony eur.

278 Žalobkyně dále tvrdí, že ztrátu hodnoty nehmotných aktiv je třeba zohlednit jak na základě metody nežádoucích hospodářských důsledků, tak i metody paušální náhrady škody. Dva přístupy umožňují ocenit tuto ztrátu hodnoty: vyčíslení stanovením ztrát budoucích cash-flow navržené při jednání P. Tytgat, finanční znalkyní Komise, nebo vyčíslení porovnáním s burzovní kapitalizací navržené původně A. Martinem. Žalobkyně tvrdí, že první přístup je méně případný než druhý, jelikož vychází z prognostických a hypotetických hledisek. Tento přístup byl nicméně použit A. Martinem v druhém finančním přípisu žalobkyň, který dospívá k závěru, že škoda společnosti Systran činí 33,5 milionů eur (tedy 18,5 milionů eur za období let 2004 až 2010 a 15 milionů eur do budoucna podle aktualizovaných údajů za účelem zohlednění prvního pololetí roku 2010). Ohledně druhého přístupu žalobkyně uvádí, že tvrzení, že ztrátu burzovní kapitalizace mohou vysvětlovat jiné faktory než protiprávní jednání Komise, je teoreticky relevantní, avšak bez důsledku v projednávané věci, jelikož žádný jiný faktor nevysvětluje pokles burzovní kapitalizace o 46 % v roce 2004 ve srovnání se zvýšením referenčního indexu o 1,5 %. V každém případě, bez ohledu na zvolený přístup, činí škoda vyplývající ze ztráty hodnoty nehmotných aktiv přinejmenším 20 milionů eur.

279 V odpovědi na otázku Tribunálu týkající se vyčíslení ztráty hodnoty nehmotných aktiv na základě použití sazby 5 % na obrat dosažený od roku 2004 žalobkyně tvrdí, že takový přístup lze použít pouze na základě metody paušální náhrady škody, a nikoli metody nežádoucích hospodářských důsledků. Na základě metody paušální náhrady škody je tedy třeba zohlednit následující hlediska: výši poplatků, kterou měla Komise zaplatit, aby mohla změnit zdrojový kód Systran (tedy 10,9 milionů eur za období

od roku 2004 do prvního pololetí roku 2010), zvýšenou zaprvé o „doplňující částku" zohledňující další hlediska jako oslabení soutěžního postavení společnosti Systran, ztrátu zákazníků a překážku dalšího rozvoje, které pouhé přiznání výše uvedených poplatků nemůže nahradit – v tomto ohledu A. Martin uvádí, že tuto doplňující částku lze určit na základě použití procentuální sazby z obratu, s výhradou zohlednění celosvětového, a nikoli evropského obratu, zohlednění obratu za rok 2003 jako základu pro výpočet, použití sazby ve výši nikoli 5 %, ale 10 % – a zadruhé, o budoucí újmu oceněnou A. Martinem na 15 milionů eur.

280 Komise úvodem zpochybňuje skutečnou majetkovou újmu vzniklou skupině Systran, jelikož dostatečně přímo nevyplývá z jednání, které je jí vytýkáno. Komise se odvolává na svá práva ke slovníkům a tvrdí, že práce požadované po společnosti Gosselies mohla zadat bez svolení skupiny Systran. Komise rovněž poznamenává, že zaměstnanci společnosti Gosselies byli zaměstnanci společnosti Systran Luxembourg, a že tedy znali know-how, jehož zpřístupnění je tvrzeno. Odpovědi Komise byly doplněny přípisem jejího finančního znalce (přípis P. Tytgat ze dne 3. května 2010 a přípis P. Tytgat ze dne 10. června 2010, dále jen „druhý finanční přípis Komise" a „třetí finanční přípis Komise").

281 Komise v odpovědi na otázku Tribunálu ohledně vyčíslení části vzniklé újmy použitím sazby 5 % na obrat dosažený od roku 2004 přebírá analýzu P. Tytgat, podle které „je irelevantní odkazovat na 5 % obratu dosaženého společností Systran od roku 2004". P. Tytgat zdůrazňuje, že žádná skutková okolnost neumožňuje dospět k závěru, že hodnota obchodního majetku společnosti Systran mohla být od roku 2004 poškozena. Jelikož se společnost Systran nezúčastnila veřejné zakázky Komise v roce 2004,

„zaujala v daném okamžiku v jedné ze svých činností špatný postoj“. Ve složité matici činností, nákladů, marže a obratů společnosti Systran nelze přesně, určitě a průkazně stanovit finanční následky určitého jednání, stejně jako nelze vyčíslit újmu vzniklou ztrátou burzovní kapitalizace. Navíc se hodnoty skupiny Systran od roku 2004 mohly dotknout různé skutečnosti. Jediný způsob vyčíslení případné újmy spočívá v odkazu na „ztrátu budoucího cash-flow vytvořeného výhradně ztracenými aktivy“ díky přístupu, který vychází ze zdola, „tedy [ze] smluv, nákladových středisek, peněžotvorné jednotky“, a nikoli shora „z obratů ze všech výrobků, všech smluv, všech zemí, s paušálními neprokázanými činiteli“. Činnost společnosti Systran je mimoto „mnohovýrobková, mnohoodvětvová, mnohoúzemní, mnohoportálová a tudíž mnohozákazníková“. Podle výroční zprávy společnosti Systran za rok 2008 došlo k poklesu vydávání počítačových programů, které je cyklické, neboť verze 6 počítačového programu Systran byla téměř zastaralá a všichni očekávali verzi 7. Mnohorozměrná matice uvedená P. Tytgat a krátká existence některých výrobků uváděných na trh společností Systran činí některé složky obratu volatilními, a proto je jakýkoliv odkaz na obrat nebezpečný. Podstatná část obratu společnosti Systran nakonec pochází od velkých provozovatelů Internetu, což poskytuje důkaz o neexistenci škody, protože tito zákazníci stále existují.

b) Závěry Tribunálu

282 V projednávané věci se žalobkyně domáhají náhrady škody ve výši 46 804 000 eur z titulu majetkové újmy vzniklé společnosti Systran jednáním Komise, a to 2 014 000 eur z titulu znehodnocení akcií společnosti Systran Luxembourg a 44 790 000 eur z titulu ztráty hodnoty nehmotných aktiv zahrnující již zjištěné ztráty ve výši 21 milionů eur.

Ke znehodnocení akcií společnosti Systran Luxembourg

283 Ohledně újmy spojené se znehodnocením akcií společnosti Systran Luxembourg v návaznosti na ukončení činností této společnosti je třeba uvést, že Systran se nemůže domáhat náhrady škody na tomto základě, jelikož příčinou ukončení činností společnosti Systran Luxembourg bylo podle žalobkyň jednání Komise s cílem přinutit tuto společnost, aby propustila své zaměstnance (viz bod 265 výše). Takové jednání, i kdyby se prokázalo, není spojeno s autorským právem a s know-how společnosti Systran k Systran Unix, jejichž porušení představuje protiprávní jednání konstatované v projednávané věci. Jestliže by navíc dotčené jednání mělo spočívat v zadání sporné zakázky jiné společnosti, újma dovolávaná z tohoto titulu by nemohla být přímo přičtena Komisi, jelikož společnost Systran Luxembourg se do sporné veřejné zakázky, která vedla k zadání zakázky společnosti Gosselies, nepřihlásila.

284 Vzhledem k tomu, že neexistuje příčinná souvislost mezi jednáním vytýkaným Komisi a údajnou škodou, je třeba návrh společnosti Systran směřující k náhradě škody vzniklé ztrátami spojenými se znehodnocením akcií společnosti Systran Luxembourg zamítnout.

Ke ztrátě hodnoty nehmotných aktiv

285 Za újmu spojenou se ztrátou hodnoty nehmotných aktiv společnosti Systran je třeba poskytnout žalobkyním náhradu škody, ukáže-li se, že újma, jejíž náhrada je požadována, je skutečná a určitá a že existuje dostatečně přímá příčinná souvislost mezi jednáním Komise a škodou.

– K původnímu vyčíslení navrženému žalobkyněmi

286 Úvodem je třeba uvést, že vyčíslení původně navržené žalobkyněmi za účelem ocenění ztráty hodnoty nehmotných aktiv společnosti Systran nelze přijmout. Toto vyčíslení totiž vychází ze srovnání burzovní hodnoty společnosti Systran s indexem zahrnujícím 40 hlavních společnosti kótovaných na Pařížské burze (index CAC 40) (viz bod 274 výše a první finanční přípis žalobkyň). V projednávané věci není takové srovnání průkazné, jelikož je příliš obecné na to, aby umožnilo uspokojujícím způsobem určit škodu způsobenou jednáním vytýkaným Komisi.

287 Jak bylo správně uvedeno finančním znalcem Komise, ztrátu burzovní kapitalizace může vysvětlovat řada faktorů, a nikoli pouhé jednání Komise.

288 Finanční znalec žalobkyň sice v tomto ohledu uvedl, že podle jeho názoru propad kurzu akcií, k němuž došlo v průběhu roku 2004, který je rovněž významný, je-li srovnán s relevantním sektorovým indexem zvaným „Počítačové programy a služby IT" Pařížské burzy, a nikoli s indexem CAC 40, nelze vysvětlit žádnou jinou skutečností než nedovoleným zpřístupněním know-how společnosti Systran.

289 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, však není dostatečně prokázáno, že k řádnému propadu kurzu akcií společnosti Systran v roce 2004 došlo podle toho, jak se šířila novina o zpřístupnění počítačového programu a spojeného know-how Komisí. Podle různých písemností ve spise se totiž tato novina rozšířila spíše v roce 2005, nebo se v každém případě stala veřejnou v roce 2006. K Evropskému veřejnému ochránci práv byla dne 28. července 2005 podána stížnost proti Komisi a veřejný ochránce předložil výsledky svého šetření dne 28. září 2006. Stejně tak ve druhém finančním přípisu

Komise P. Tytgat uvádí – poté, co uvedla, že „žádná skutková okolnost neumožňuje dospět k závěru, že hodnota obchodního majetku […] společnosti Systran mohla být od roku 2004 poškozena (viz internetová stránka a jiné tiskové zprávy)“, že „je mimoto známo například, že samotné zveřejnění existence sporu společností Systran mělo, od její tiskové zprávy ze dne 18. října 2006 v 6 h 48 min a její výroční zprávy za rok 2006, negativní důsledky na hodnotu skupiny“. Ve výroční zprávě společnosti Systran za rok 2005 (viz bod 270 výše) nebyl na tento spor učiněn žádný odkaz. Mimoto pak různé tiskové články přiložené k žalobě pro dokreslení mediálního pokrytí projednávané věci pocházejí všechny z konce roku 2005 či 2006.

290 V důsledku toho nelze s přihlédnutím k údajům předloženým účastnicemi řízení odmítnout hypotézu, že kurz akcií společnosti Systran během relevantního období závisel na velkém množství faktorů, které jej mohly ovlivnit, což žalobkyním neumožňuje dovolávat se celkové ztráty hodnoty nehmotných aktiv společnosti Systran, kterou od roku 2004 vyčíslily na částku mezi 43 a 45 miliony eur.

– Ke skutečné existenci škody vzniklé společnosti Systran a příčinné souvislosti mezi touto škodou a jednáním Komise

291 Toto původní nedostatečně přesné vyčíslení přesto nemůže vést Tribunál k tomu, aby nevzal v úvahu skutečnost, že skupině Systran vznikla v projednávané věci skutečná a určitá škoda přičitatelná dostatečně přímým způsobem jednání vytýkanému Komisi.

292 Žalobkyně v odpovědi na druhou řadu otázek směřujících zejména k vyčíslení následků jednání Komise na činnosti skupiny Systran jinak než srovnáním s burzovní hodnotou společnosti Systran předložily celou řadu skutečností, aby dokreslily ztrátu hodnoty know-how společnosti Systran v návaznosti jeho zpřístupnění Komisí.

293 Zaprvé žalobkyně předložily dvě osvědčení od svých distributorů, která uvádí, v jakém rozsahu způsobuje postoj Komise při a po zadání sporné zakázky konkrétně újmu skupině Systran v jejích obchodních činnostech. Tato újma se projevuje ve ztrátě potenciálních zákazníků a ve ztížení jednání se stávajícími zákazníky, kteří nechápou, proč musejí platit za něco, co nemá pro Komisi hodnotu (viz osvědčení předložená jménem dvou distributorů v příloze k odpovědi žalobkyň na druhou řadu otázek).

294 Na rozdíl od tvrzení Komise (viz bod 271 výše) tato osvědčení dokreslují zcela přijatelnou skutečnost, že spor mezi podnikem, který uvádí na trh počítačový program, jehož je autorem, a jedním z jeho institucionálních zákazníků, který tvrdí, že může zadat práce v oblasti IT na počítačovém programu odvozeném od předchozího programu třetí osobě bez svolení autora původního díla, ztěžuje obchodní vztahy tohoto podniku s jeho stávajícími a potenciálními zákazníky. V tomto ohledu Komise nemůže společnosti Systran kótované na burze vytýkat, že v souladu se svými povinnostmi zveřejnila, že mezi nimi existuje spor ohledně duševního vlastnictví k počítačovému programu, který uvádí na trh. Stejně tak skutečnost, že Komise neuvádí na trh počítačový program, nemá vliv na skutečnost, že kvůli jejímu jednání mohou mít zákazníci skupiny Systran pochybnosti ohledně přesného rozsahu práv společnosti Systran k počítačovému programu, který uvádí na trh. Nic tak nenasvědčuje tomu, že by osvědčení předložená žalobkyněmi měla být odmítnuta z důvodu jejich údajné

účelnosti. Naopak, tato osvědčení prokazují značný dopad jednání Komise na obchodní činnosti společnosti Systran.

295 Zadruhé žalobkyně předložily několik osvědčení nebo svědectví finančních společností, která prokazují, že jednání Komise snížilo atraktivnost společnosti Systran u jejích akcionářů, stávajících či potenciálních investorů nebo nových vlastníků (viz dokumenty předložené jménem několika investičních společností a banky v příloze k odpovědi žalobkyň na druhou řadu otázek).

296 Na rozdíl od tvrzení Komise (viz bod 271 výše) tato různá svědectví a osvědčení dostatečně průkazným způsobem ukazují reakce několika investorů zvažujících setrvat ve společnosti, která uvádí na trh počítačový program, jejíž práva jsou zpochybněna Komisí, investovat do ní nebo ji převzít. Někteří investoři tak do společnosti Systran odmítli investovat. Jiný investor se rozhodl prodat značný podíl se ztrátou, když výslovně uvedl, že „spor společnosti Systran s Komisí a zvláště zpochybnění […] práv a know-how společnosti Systran Komisí společnosti brání v obchodním rozvoji a zbavuje tak investory jakéhokoliv přehledu o hodnotě akcií". V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise není jakýmkoliv zákazníkem, ale je to institucionální zákazník, který má obzvláště silný právní útvar se značnou kvalifikací v oblasti duševního vlastnictví. Je třeba rovněž zohlednit povahu sporu, jelikož není pouze obchodní povahy, ale týká se autorského práva a know-how společnosti Systran k počítačovému programu, na kterém je uveden její název a který představuje nejvýznamnější aktivum této společnosti, jejíž celá činnost je věnována vývoji počítačového programu automatického překladu Systran a jeho uvádění na trh.

297 V tomto ohledu nelze přijmout argumentaci Komise, podle níž je příčinou obtíží společnosti Systran zastaralost jednotlivých verzí počítačového programu Systran. Jak žalobkyně uvádějí v odpovědi na čtvrtou řadu otázek, uvedení nové verze

počítačového programu na trh se nedotýká práv duševního vlastnictví jejího autora k předchozí verzi, která má stále hospodářskou hodnotu. Skupina Systran má nadále prospěch z předchozích verzí od svých zákazníků díky údržbě, prodeji dalších licencí pro nové dvojice jazyků nebo další servery, poskytování souvisejících služeb nebo dohod o začlenění s jinými vydavateli počítačových programů. Žalobkyně navíc přesvědčivě zdůrazňují, že verze EC-Systran Unix, která odpovídá verzi Systran Unix 4, má stejnou strukturu jako následující verze (tedy verze 5 až 7). Všechny tyto verze mají společný zdrojový kód a vycházejí ze stejného počítačového programu, a sice programu Systran v jeho verzi Unix. Tyto jednotlivé verze se neliší svou strukturou, ale doplněním nových funkcí, vylepšením algoritmů pro překlad a obohacením jazykových zdrojů.

298 Zatřetí žalobkyně zdůraznily, že ztráta hodnoty práv duševního vlastnictví společnosti Systran v souvislosti s jednáním Komise postupně narůstá. Uvádí, že k 31. prosinci 2008 musela společnost Systran vytvořit rezervu ve značné výši na znehodnocení svých nehmotných aktiv „vzhledem k významné újmě vyplývající z porušení jejích práv duševního vlastnictví a zpřístupnění jejího know-how Komisí, obtížím způsobeným v roce 2008 a výjimečné nestabilitě stávajícího hospodářského prostředí“ (viz osvědčení auditorů společnosti Systran ze dne 13. října 2009). Jednání Komise tedy přinejmenším částečně odůvodňuje tuto účetní rezervu.

299 Je třeba konstatovat, že toto osvědčení umožňuje prokázat, že rezerva ve výši 11,6 milionů eur na znehodnocení nehmotných aktiv zaúčtovaná v roce 2008 je spojena se třemi důvody, které jsou zde uvedeny, a prvním z nich je přitom spor s Komisí. I přes vyjádření předložené Komisí (viz bod 271 výše), které zdůrazňuje jiný důvod uvedený v tomto osvědčení, a sice výjimečnou finanční krizi, která začala v roce 2008, přesto

nelze vyloučit, že spor týkající se porušení práv duševního vlastnictví a nedovoleného zpřístupnění know-how společnosti Systran měl vliv na ocenění nehmotných aktiv této společnosti.

300 V důsledku toho vykazuje jednání Komise v projednávané věci dostatečně přímou příčinnou souvislost se škodou vzniklou společnosti Systran především z obchodního hlediska z důvodu ztráty potenciálních zákazníků a ztížení jednání se stávajícími zákazníky, dále z finančního hlediska z důvodu snížení její atraktivnosti u akcionářů, investorů a potenciálních nových vlastníků, a nakonec tím, že společnost Systran musela na konci roku 2008 zaúčtovat část rezervy ve výši 11,6 milionů eur na znehodnocení svých nehmotných aktiv z důvodu jednání vytýkaného Komisi. Tato škoda způsobená jednáním Komise je skutečná a určitá, jak vyplývá z dokumentů předložených v tomto ohledu žalobkyněmi, i když nemohla být přesně vyčíslena. Otázka morální újmy je přezkoumána v bodech 324 a 325 dále.

– K paušálnímu vyčíslení škody

301 V tomto kontextu byly účastnice řízení dotázány na metodu, kterou by bylo možné použít za účelem vyčíslení výše skutečné a určité škody, dostatečně přímo přičitatelné jednání Komise v projednávané věci.

302 V odpovědi na třetí řadu otázek se žalobkyně dovolávaly obsahu článku 13 směrnice 2004/38, podle něhož:

„1 Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány na žádost poškozeného nařídily porušovateli práv vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje práva, zaplatit nositeli práv náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou skutečně utrpěl v důsledku porušení práva.

Při stanovení náhrady škody soudní orgány:

a) přihlédnou ke všem vhodným aspektům, jako jsou nežádoucí hospodářské důsledky, včetně ztráty zisku, kterou poškozený utrpěl, k neoprávněným ziskům porušovatele práv a případně i k jiným než hospodářským hlediskům, jako je morální újma způsobená nositeli práv porušovatelem;

nebo

b) jako alternativu k písmenu a) mohou ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví.

[…]“

303 Použití metody nežádoucích hospodářských důsledků přináší v projednávané věci značné obtíže, jelikož finanční znalec Komise systematicky brání jakýmkoliv pokusům o vyčíslení ze strany finančního znalce žalobkyň. P. Tytgat se v podstatě omezuje na kritizování vyčíslení a kritérií použitých A. Martinem k vyčíslení jednotlivých nežádoucích hospodářských důsledků, zejména ušlého zisku, které společnost Systran utrpěla, aniž provedla souběžné vyčíslení.

304 Pro dokreslení, když se A. Martin snaží vyčíslit újmu spojenou se ztrátou hodnoty nehmotných aktiv odkazem na metodu navrženou P. Tytgat při jednání, a sice zohlednění ztráty budoucího cash-flow vytvořeného výhradně dotčenými aktivy, je mu vytýkáno, že používá údaje vyplývající z finanční analýzy provedené úřadem pro analýzy, jejíž „přesnost korelace" není prokázána (třetí finanční přípis Komise, s. 4). Žádné náhradní kritérium však není konkrétně navrženo, i když A. Martin uvedl, že uvedená finanční analýza, provedená nezávislým úřadem pro analýzy, byla provedena při příležitosti plánu emise dluhopisů ve výši 7 milionů eur s opčními listy, který se společnost Systran neúspěšně snažila uskutečnit začátkem roku 2004, což zcela odpovídá relevantnímu období (druhý finanční přípis žalobkyň, poznámka pod čarou č. 2, a příloha k tomuto přípisu).

305 Stejně tak když žalobkyně uvádějí, aniž jim Komise vážně odporuje, že jednak autorské právo společnosti Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran představuje jádro činnosti této společnosti, a dále že odmítnutí Komise přiznat tomuto právu účinky má dopad na obrat této společnosti a její rozvoj, požaduje P. Tytgat nadále podrobné a zdokumentované vyčíslení vycházející zdola „tedy [ze] smlouvy, nákladového střediska, peněžotvorné jednotky", aby byla zohledněna údajná mnohost výrobků prodávaných společností Systran nebo činností, které tato společnost vykonává, které se přesto všechny jeví spojené s vývojem a uváděním počítačového programu Systran na trh (druhý finanční přípis Komise, s. 8). Když se však A. Martin

snaží vyčíslit újmu s ohledem na hospodářskou hodnotu zakázky specificky zadané společnosti Gosselies Komisí, která odpovídá čisté marži oceněné na 30 % konkrétně dosaženého obratu, což je nižší než skutečná marže dosažená skupinou Systran u tohoto druhu zakázky podle údajů poskytnutých žalobkyněmi (odpověď žalobkyň na čtvrtou řadu otázek, bod 12), je toto ocenění P. Tytgat kritizováno z toho důvodu, že „navrhovat vyčíslení čisté marže na základě paušálního podílu obratu z jediné operace není přesné […] jelikož [p]aušální částku [lze] použít pouze na základě vzorku průkazných údajů a v čase“ (druhý finanční přípis Komise, s. 3, a třetí finanční přípis Komise, s. 5). Podle vyjádření finančního znalce Komise je prakticky nemožné konkrétně vyčíslit újmu vzniklou společnosti Systran jednáním Komise z důvodu neexistence vyčerpávajících nebo dostatečně přesných údajů v tomto ohledu, a to bez ohledu na kritérium zvolené pro provedení tohoto vyčíslení.

306 V důsledku toho je třeba s ohledem na obtíže při stanovení kritérií, která mají být použita k ocenění nežádoucích hospodářských důsledků vzniklých společnosti Systran, stanovit v projednávané věci paušální částku náhrady škody na základě metody paušální náhrady škody na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví. Na základě této metody je třeba zohlednit dále uvedená hlediska.

307 Prvním hlediskem, které je třeba zohlednit, je výše poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal společnost Systran o oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví k provedení prací týkajících se vylepšení, úprav a doplnění jazykových procedur uvedených ve vyhlášení veřejné zakázky, které vyžadují přístup k prvkům verze Systran Unix, které jsou obsaženy ve verzi EC-Systran Unix, a jejich změnu.

308 Vzhledem k povaze těchto prací a z důvodů uvedených přesvědčivým způsobem žalobkyněmi v jejich odpovědích na třetí a čtvrtou řadu otázek je třeba stanovení takové paušální částky provést odkazem na cenu licence opravňující jejího držitele ke změně zdrojového kódu počítačového programu, a nikoli pouhé licence k užívání tohoto programu. Taková licence ke změně zdrojového kódu je neobvyklá, neboť neodpovídá obvyklému hospodářskému modelu vydavatelů počítačového programu. Taková licence totiž vydavatele zbavuje jakékoliv možnosti prodat držiteli licence ke změně licence vztahující se k novým verzím programu, ale rovněž možnosti poskytování služeb, které je obvykle oprávněn provádět u tohoto programu pouze jeho vydavatel. Navíc by taková licence mohla ohrozit know-how vydavatele, neboť by mohla vést ke sdělení zdrojového kódu třetím osobám. Prodej licence ke změně zdrojového kódu opravňující jejího držitele k vývoji počítačového programu tedy znamená vzdát se budoucích příjmů z licencí k užívání, které by k tomuto programu mohly být uděleny.

309 V tomto rámci je třeba vyčíslit teoretickou cenu takové licence ke změně zdrojového kódu za použití finančního přístupu navrženého finančním znalcem žalobkyň v odpovědi na třetí řadu otázek. Za účelem stanovení teoretické ceny licence ke změně zdrojového kódu vychází tento přístup z ceny roční licence k užívání počítačového programu Systran Komisí.

310 V tomto ohledu finanční vyčísluje znalec žalobkyň, A. Martin, cenu roční licence k užívání počítačového programu Systran Komisí na 760 000 eur. Tato cena byla vyčíslena na základě ceny placené každý rok společností poskytující služby po internetu celosvětového významu za právo užívat počítačový program Systran, roční ceny placené v minulosti jinými dvěma americkými podniky celosvětového významu, když první z nich provozuje internetový vyhledávač a druhý se specializuje na vytváření počítačových programů, a ceny přibližně 1,3 milionu eur placené vnitrostátním správním orgánem, jehož význam je přinejmenším srovnatelný s významem Komise, za pouhou aktualizaci umožňující užívat verzi 7 tohoto programu; tento správní

orgán již přitom měl stejně jako Komise licenci k časově neomezenému užívání bez práva změny.

311 Odkazy na soukromé společnosti provedené A. Martinem jsou zpochybněny finanční znalkyní Komise, P. Tytgat, z toho důvodu, že se jedná o nevhodné příklady, nesrovnatelné se sazbami, které se týkají Komise. Dovolávané licence jsou totiž licencemi s obchodními dopady, nikoli soukromými. Komise neužívá počítačový program Systran, aby vylepšila svou obchodní nabídku u široké veřejnosti, ale aby jej nabídla stovkám úředníků. Proto je hodnota vzatá jako základ pro stanovení ceny licence ke změně zdrojového kódu chybná a další odůvodnění je třeba odmítnout.

312 Podle Komise měl finanční znalec žalobkyň vzít jako výchozí bod cenu přibližně 15 000 eur, která odpovídá ceně licence k neobchodnímu užívání určené pro správu, jak dokládá cena navržená Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) distributorem počítačových programů za roční licenci počítačového programu Systran Enterprise Server 7, Standard Edition (tedy přibližně 15 000 eur za užívání tohoto programu 2 500 uživateli a přibližně 15 000 eur za „English World Pack", který obsahuje několik jazyků, a sice jazyk anglický, arabský, čínský, nizozemský, francouzský, německý, řecký, italský, japonský, korejský, polský, portugalský, ruský, španělský a švédský). Komise ve svých odpovědích na třetí a čtvrtou řadu otázek odkazuje rovněž na cenové rozpětí mezi 15 000 (až pro 100 uživatelů) a 150 000 eury či více (pro neomezený počet uživatelů a pro komplexní potřeby velkých podniků vyžadující integraci) uvedené v tiskové zprávě společnosti Systran u jednotlivých druhů licence k užívání počítačového programu Systran Enterprise Server 6 (Workgroup Edition, Standard Edition a Global Edition).

313 Je třeba bez dalšího uvést, že finanční znalci účastnic řízení si neodporují ohledně možnosti zohlednit cenu roční licence k užívání počítačového programu Systran

Komisí jako výchozí bod pro stanovení ceny teoretické licence ke změně zdrojového kódu tohoto programu, ale odporují si ohledně hodnoty, kterou je třeba takové licenci dát. V tomto ohledu je třeba pro srovnání uvést, že Komise ve svých odpovědích na třetí a čtvrtou řadu otázek uvádí, že společnosti Gosselies zaplatila 1 925 280 eur za provedení prací, které jí byly zadány a které trvaly tři roky od roku 2004 do roku 2006. V důsledku toho obdržela společnost Gosselies za provedení prací požadovaných Komisí průměrně 641 760 eur za každý rok.

314 V případě kritiky ze strany Komise ohledně ceny jednotlivých licencí k užívání placené ročně třemi podniky celosvětového významu uvedenými znalcem žalobkyň (viz bod 310 výše) umožňuje přezkum finančních dokumentů týkajících se skupiny Systran konstatovat, že většina příjmů tohoto podniku pochází od skutečně velkých zákazníků. V referenčním dokumentu za rok 2008, předloženém dne 29. dubna 2009 Autorité des marchés financiers française (Francouzský orgán pro finanční trhy), je tak uvedeno, že v roce 2004 představovalo prvních pět zákazníků skupiny Systran 60,9 % jejího obratu, a první a druhý zákazník jí přitom přinesl zcela stejnou částku (tedy podíl 14,8 %), a že v roce 2008 představovalo těchto prvních pět zákazníků 42,3 % jejího obratu, a první zákazník přitom představoval 10,9 % z obratu ve výši 7,6 milionů, tedy něco více než 760 000 eur. Této skutečnosti se tedy lze dovolávat jakožto hlediska, které je třeba zohlednit při vyčíslení ceny roční licence k užívání. Jedná se určitým způsobem o maximální částku.

315 Je třeba rovněž uvést, že na rozdíl od toho, co uvádí Komise, která v tomto ohledu vychází z dokumentů skupiny Systran, které se vztahují k licencím k užívání počítačového programu Systran Enterprise Server v jeho verzi 6 či 7, se nezdá, že tento podnik distribuuje nebo nechává distribuovat program správním orgánům za zvláštní cenu. Jak Komise ostatně uznává, cenová politika skupiny Systran se v případě licence k užívání jejího počítačového programu odvíjí především od prodávaného vydání. Například, na základě srovnání údajů poskytnutých Komisí ohledně verzí 6 a 7 počítačového programu Systran Enterprise Server je nejlevnější vydání tohoto programu, zvané „ Workgroup Edition“, které lze používat pouze na jednom serveru s operačním

systémem Windows maximálním počtem 100 osob, dostupné od 15 000 eur, pokročilé vydání zvané „Standard Edition“, které lze používat na dvou serverech s operačními systémy Windows a Linux maximálním počtem 2 500 osob, dostupné od 30 000 eur, a nejpokročilejší vydání zvané „Global Edition“, které lze používat na neomezeném počtu serverů s operačními systémy Windows, Linux a Solária bez omezení co do počtu uživatelů, je dostupné od 150 000 eur. Ve svých vyjádřeních k tvrzení Komise, podle něhož cena licence k užívání nemůže překročit částku 150 000 eur, žalobkyně zdůrazňují, že cena uvedená na základě tiskové zprávy skupiny Systran týkající se verze 6 počítačového programu Systran Enterprise Server jasně označuje, že se jedná o minimální cenu, jak značí výraz „od“. V tomto případě se podle toho, co uvádí žalobkyně, jedná o výchozí cenu za jedinou dvojici jazyků a jediný server.

316 S přihlédnutím k těmto různým argumentacím a k dokumentům citovaným na jejich podporu je třeba stanovit cenu hypotetické roční licence k užívání počítačového programu Systran Komisí, použité jako výchozí bod pro výpočet ceny roční licence ke změně zdrojového kódu, na 450 000 eur. Částka navržená znalcem žalobkyň je totiž příliš vysoká, neboť i když je verze používaná Komisí nabídnuta více než 2 500 uživatelům, je tento počet mnohem menší než počet uživatelů v rámci tří podniků celosvětového významu, jež uvádí, které odpovídají pravděpodobně největším smlouvám podepsaným skupinou Systran. Mimoto je částka navržená Komisí příliš nízká z toho důvodu, že částka 150 000 eur odpovídá výchozí ceně za řešení požadované Komisí, a že jak uplatnily žalobkyně, aniž jim Komise odporovala, vnitrostátní správní orgán alespoň tak významný jako Komise zaplatil částku 1,3 milionu eur za aktualizaci verze počítačového programu Systran, kterou užívá.

317 Na základě této výchozí částky 450 000 eur je třeba stanovit výši poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal společnost Systran o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví pro provedení prací uvedených ve veřejné zakázce. Na základě metody výpočtu navržené finančním znalcem žalobkyň, kterou Komise vážně nezpochybňuje (viz bod 319 dále), lze výši ročního poplatku za změnu zdrojového kódu platně stanovit na dvojnásobek ceny roční licence k užívání, tedy 900 000 eur, s přihlédnutím, podobně jak to činí finanční znalec žalobkyň, ke skutečnosti, že Komise již měla užívací právo k tomuto programu a že tento program není užíván širokou veřejností.

318 Za roky 2004 až 2010 tak lze výši těchto ročních poplatků za změnu zdrojového kódu stanovit na 7 milionů eur (tedy 0,9 milionu eur odpovídajících výši ročního poplatku za změnu zdrojového kódu vynásobeného číslem 7,76, což odpovídá koeficientu aktualizace vypočtenému finančním znalcem žalobkyň při zohlednění bezrizikové sazby ve výši 4 % za období let 2004 až 2010, tedy celkem 6 984 000 eur, zaokrouhlených na 7 milionů eur).

319 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise ve skutečnosti nezpochybňuje metodologii navrženou finančním znalcem žalobkyň a převzatou Tribunálem. Komise se v tomto ohledu omezuje na převzetí tvrzení svého finančního znalce, který v odpovědi na čtvrtou řadu otázek pouze uvádí, že znalec žalobkyň „provádí v daných obdobích spíše výpočty kapitalizace než aktualizace“ a že „nejlepší finanční nauka doporučuje spíše rozdělit jednotlivá sledovaná období na různé oddíly se zvláštními parametry než kapitalizovat bez rozlišení“. Je přitom třeba konstatovat, že metodologie přijatá finančním znalcem žalobkyň nevychází z „kapitalizace“ evokované finančním znalcem Komise, ale je založena na aktualizaci údajů za použití bezrizikové sazby ve výši 4 % za období let 2004 až 2010, což odpovídá přiměřené sazbě, která by mohla být použita ve sledovaném období. Komise neuvádí relevantní důvody, které by vysvětlovaly, proč

Tribunál tuto metodu nemůže použít pro stanovení výše poplatků, které by musely být zaplaceny, jestliže by Komise společnost Systran požádala o udělení oprávnění vyžadovaného pro provedení sporných prací.

320 Druhým hlediskem, které je třeba zohlednit, je částka zvaná „doplňující", jež je nutná za účelem zohlednění dalších skutkových okolností, které samotné přiznání výše uvedených poplatků nemůže napravit. Zpětné zaplacení poplatků, které by musely být zaplaceny, jestliže by Komise požádala společnost Systran o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví pro provedení sporných prací, totiž nemůže samo o sobě nahradit újmu vzniklou tomuto podniku od roku 2004.

321 V tomto ohledu je třeba mít s přihlédnutím k písemnostem ve spise, a zejména k různým osvědčením předloženým žalobkyněmi k prokázání dopadu protiprávního jednání Komise na činnost a rozvoj společnosti Systran, za to, že činnost a rozvoj tohoto podniku byly každý rok, počínaje rokem 2004, dotčeny ve výši paušální částky 650 000 eur (tedy přibližně 6 % obratu dosaženého v roce 2003).

322 Tuto doplňující částku, aktualizovanou za roky 2004 až 2010, tak lze stanovit na 5 milionů eur (tedy 0,65 milionu eur odpovídajících výše uvedené roční paušální částce vynásobené číslem 7,76, což odpovídá koeficientu aktualizace vypočtenému finančním znalcem žalobkyň při zohlednění bezrizikové sazby ve výši de 4 % za období let 2004 až 2010, tedy celkem 5 044 000 eur, zaokrouhlených na 5 milionů eur).

323 Naopak není s přihlédnutím k písemnostem ve spisu důvodné připustit, aby byla v projednávané věci v rámci paušálního vyčíslení vzniklé škody zohledněna tzv.

„budoucí“ škoda vyčíslená finančním znalcem žalobkyň na 15 milionů eur. Ocenění, které je v tomto ohledu poskytnuto, není založeno na věcných údajích dostatečně průkazných proto, aby odůvodňovaly její poskytnutí.

324 Posledním hlediskem, které je třeba zohlednit při paušálním vyčíslení výše škody, je vzniklá morální újma. V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise svým jednáním společnosti Systran upřela práva, která má ke svému dílu. Toto jednání je o to závažnější, že Komise je jakožto orgán autorem jednotlivých ustanovení práva harmonizujících právo Společenství v oblasti autorského práva, která byla v projednávané věci porušena. Je tedy třeba nahradit společnosti Systran morální újmu, která jí vznikla z důvodu jednání Komise.

325 Avšak vzhledem k tomu, že žalobkyně neuvedly důvody, proč by toto odškodnění mělo být stanoveno na alespoň 2 miliony eur, zdá se vhodné v rámci stanovení paušální výše náhrady škody uložit Komisi povinnost zaplatit z titulu morální újmy způsobené jejím jednáním symbolickou částku 1 000 eur.

326 Z výše uvedeného vyplývá, že společnosti Systran je třeba přiznat paušální náhradu škody ve výši 12 001 000 eur za účelem náhrady škody vzniklé jednáním Komise, a sice:

– 7 milionů eur odpovídajících výši poplatků, které by musely být zaplaceny od roku 2004 do roku 2010, jestliže by Komise požádala o udělení oprávnění k užívání práv duševního vlastnictví společnosti Systran pro provedení prací týkajících se

vylepšení, úprav a doplnění jazykových procedur uvedených ve vyhlášení veřejné zakázky, které vyžadují přístup k prvkům verze Systran Unix, jež jsou obsaženy ve verzi EC-Systran Unix počítačového programu Systran, a jejich změnu;

– 5 milionů eur odpovídajících doplňující částce, a sice za dopad, který jednání Komise mohlo mít na obraty dosažené společností Systran v průběhu let 2004 až 2010, a obecněji na rozvoj této společnosti;

– 1 000 eur z titulu odškodnění morální újmy.

C – *K jiným opatřením než k přiznání odškodnění*

1. Argumenty účastnic řízení

327 Na rozdíl od tvrzení Komise žalobkyně tvrdí, že obecné zásady uvedené v čl. 288 druhém pododstavci ES musejí umožňovat nejen náhradu již způsobené škody, ale i ukončení protiprávního jednání. Svým návrhem na neprodlené ukončení porušování práv tak žalobkyně sledují zajištění užitečného účinku rozsudku, který bude v projednávané věci vydán.

328 Komise se domnívá, že opatření navržená žalobkyněmi vedle přiznání finančního odškodnění nemohou být Tribunálem přijata. Při výkonu svých pravomocí totiž Tribunál nemůže ukládat příkazy orgánům nebo orgány nahrazovat.

2. Závěry Tribunálu

329 Žalobkyně se domáhají toho, aby Tribunál nařídil zaprvé neprodlené ukončení porušování práv a zpřístupnění know-how Komisí, zadruhé zabavení veškerých nosičů v držení Komise a společnosti Gosselies, na kterých jsou zaznamenány počítačové aplikace vyvinuté společností Gosselies na základě verzí EC-Systran Unix a Systran Unix za porušení práv Systran, jakož i jejich předání společnosti Systran či alespoň jejich zničení pod dohledem ministerského úředníka, a zatřetí zveřejnění rozsudku na náklady Komise v odborném tisku a na specializovaných internetových stránkách podle výběru společnosti Systran.

330 V tomto ohledu je třeba připomenout, že orgán, jehož jednání bylo shledáno protiprávním, je povinen přijmout veškerá opatření vyplývající z rozsudku Tribunálu (viz obdobně článek 266 SFEU). Je tedy věcí Komise, aby vyvodila všechny nutné závěry za účelem zajištění, že práva společnosti Systran k verzi Systran Unix počítačového programu Systran budou zohledněna u prací týkajících se verze EC-Systran Unix tohoto programu, které představují zásah do autorského práva a do know-how společnosti Systran. Pakliže by Komise tato práva nezohlednila a vzhledem k tomu, že škoda nahrazovaná v projednávané věci se vztahuje pouze k období od roku 2004 do vyhlášení tohoto rozsudku, bude společnost Systran oprávněna obrátit se na Tribunál s novou žalobou na náhradu škody, která by jí ještě mohla vzniknout.

331 Nakonec Tribunál ohledně návrhu na zveřejnění v různém tisku, jakož i na internetových stránkách, dnešního dne vydává tiskovou zprávu týkající se tohoto rozsudku. Tuto tiskovou zprávu tedy bude možné převzít a zveřejnit ve specializovaném tisku. Žalobkyně tak budou mít k dispozici soudní rozhodnutí, ve kterém bude rozhodnuto o jednání Komise ve vztahu k nim, a tiskovou zprávu, již bude možné v širokém rozsahu zveřejnit, čímž jim bude v tomto ohledu vyhověno. Tato tisková zpráva Tribunálu rovněž umožní nahradit *in natura* morální újmu představovanou zásahem do dobré pověsti společnosti Systran tvořeným protiprávním jednáním Komise.

332 V důsledku toho se Tribunál domnívá, že zájmy společnosti Systran jsou dostatečně chráněny finanční náhradou a že není třeba vyhovět jejím žádostem o naturální náhradu.

K nákladům řízení

333 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla v podstatné části svých návrhových žádání úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

334 Mimoto je třeba uvést, že vyhotovení různých dokumentů předložených žalobkyněmi na podporu obsahu jejich spisů nebo za účelem odpovědi na otázky Tribunálu ohledně technických aspektů počítačového programu Systran (posudek, technické přípisy a vyjádření H. Bitana), jeho právní aspekty (posudek profesora Sirinelliho), jakož i vyčíslení vzniklé škody (finanční přípisy A. Martina) představují náklady nutné

pro účely tohoto řízení, které tedy musejí být považovány za nahraditelné ve smyslu čl. 91 písm. b) jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) **Evropské komisi se ukládá zaplatit společnosti Systran SA paušální náhradu újmy ve výši 12 001 000 eur.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. prosince 2010.

Podpisy.

Obsah

Skutkový základ sporu ..... II - 6090

I – K jednotlivým verzím počítačového programu Systran ..... II - 6090

II – Historie vztahů mezi účastnicemi řízení ..... II - 6091

A – První období: od Systran Mainframe k EC-Systran Mainframe ..... II - 6092

1. Původní smlouvy mezi WTC (a dalšími společnostmi) a Komisí ..... II - 6092

2. Smlouva o spolupráci mezi skupinou Systran a Komisí ..... II - 6095

B – Druhé období: od Systran Unix k EC-Systran Unix ..... II - 6104

C – Třetí období: po vyhlášení veřejné zakázky ze dne 4. října 2003 ..... II - 6109

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 6111

Právní otázky ..... II - 6114

I – K přípustnosti ..... II - 6114

A – K bodu návrhových žádání směřujícímu k tomu, aby Tribunál uložil Komisi povinnost nahradit údajnou škodu ..... II - 6114

1. K základu žaloby ..... II - 6115

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6115

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6116

Poznámky k pravomocím ve smluvní a mimosmluvní oblasti ..... II - 6116

Přezkum žaloby na náhradu škody předložené žalobkyněmi ..... II - 6120

Přezkum skutečností dovolávaných Komisí na podporu existence smluvního svolení se zpřístupněním informací, které mohou podléhat ochraně autorského práva a know-how, třetím osobám ..... II - 6126

2. K nejasnosti žaloby ..... II - 6135

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6135

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6135

3. K nedostatku pravomoci Tribunálu k určení porušení práv v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti ..... II - 6137

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6137

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6138

B – K ostatním bodům návrhových žádání ..... II - 6140

II – K věci samé ..... II - 6142

A – K právům dovolávaným žalobkyněmi a k protiprávnosti jednání Komise . II - 6142

1. Ke srovnání jednotlivých verzí počítačového programu Systran ..... II - 6143

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6143

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6146

2. K protiprávnosti jednání Komise ..... II - 6154

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6154

K porušení autorského práva ..... II - 6154

K právům dovolávaným z titulu know-how ..... II - 6172

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6176

K právům dovolávaným žalobkyněmi ohledně verze Systran Unix počítačového programu Systran ..... II - 6177

K tvrzení, že práva Komise jí umožňují ponechat bez povšimnutí právo podat námitky žalobkyň ..... II - 6182

K povaze prací zadaných Komisí třetí osobě ..... II - 6187

B – Ke vzniklým škodám a příčinné souvislosti ..... II - 6202

1. Ke škodě vzniklé společnosti Systran Luxembourg a příčinné souvislosti ..... II - 6202

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6202

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6203

2. Ke škodám vzniklým společnosti Systran a příčinné souvislosti ..... II - 6204

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 6204

K různým formám škody, její skutečné existenci a příčinné souvislosti ..... II - 6204

K původnímu vyčíslení ztráty hodnoty nehmotných aktiv ..... II - 6207

K jiným vyčíslením škody ..... II - 6209

b) Závěry Tribunálu ..... II - 6212

Ke znehodnocení akcií společnosti Systran Luxembourg ..... II - 6213

Ke ztrátě hodnoty nehmotných aktiv ..... II - 6213

– K původnímu vyčíslení navrženému žalobkyněmi ..... II - 6214

– Ke skutečné existenci škody vzniklé společnosti Systran a příčinné souvislosti mezi touto škodou a jednáním Komise ..... II - 6215

– K paušálnímu vyčíslení škody ..... II - 6219

C – K jiným opatřením než k přiznání odškodnění ..... II - 6230

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 6230

2. Závěry Tribunálu ..... II - 6231

K nákladům řízení ..... II - 6232